

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

Bakalářská práce

**Prostituce chlapců a mladých mužů
v Praze a Berlíně**

Anna Šujanová

Katedra : Katedra filosofie a teologie
Vedoucí práce : ThLic. Ing. René Milfait, Th.D.
Studijní program : Sociální práce
Studijní obor : Pastorační a sociální práce

Praha 2011

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci s názvem Prostituce chlapců a mladých mužů v Praze a Berlíně napsal/a samostatně a výhradně s použitím uvedených pramenů.

Souhlasím s tím, aby práce byla zveřejněna pro účely výzkumu a soukromého studia.

V Praze dne 9.12. 2011

Anna Šujanová

Bibliografická citace

Prostituce chlapců a mladých mužů [rukopis] : bakalářská práce / Anna Šujanová; vedoucí práce : ThLic. Ing. René Milfait, Th.D., Praha, 2011. 142 s.

Anotace

Tato práce je zaměřena na problematiku chlapecké a mužské prostituce, zejména na prostituující se osoby. Téma je zasazeno do české legislativy, vymezuje trestnou činnost související s prostitucí chlapců a mladých mužů a podkládá jej také mezinárodními dokumenty, které se k ní vztahují. V textu jsou dále popsány příčiny vstupu do prostituce, jednotlivé druhy prostituce s jejich souvislostmi, následky prostituce na jedincích a krátce je také pojednáno o zákaznících, resp. pachatelích trestné činnosti. V závěru práce jsou uvedeny příklady dobré praxe, pražské a berlínské organizace, které se v oblasti mužské a chlapecké prostituce angažují. Je zde také nastíněn rozdílný přístup jednotlivých organizací a policie k mužské prostituci v Praze a Berlíně.

Součástí práce jsou přílohy se záznamy rozhovorů s lidmi z řad prostituujících se osob, pomáhajících a policie, jejichž části jsou použity v práci pro ilustraci konkrétních aspektů tématu.

Klíčová slova

Dítě, mladí muži, prostituce, zákazník, trestná činnost, komerční sexuální zneužívání dětí, pomoc, represe.

Summary

This paper focuses on the issue of male prostitution and especially the individuals involved in it. The topic is discussed with reference to the Czech legislative and by that the boundaries of what exactly is considered as criminal behavior within male prostitution are set. International records are used to support these arguments.

Furthermore, this text describes the main reasons why individuals get involved in prostitution, the different types of prostitution, and the main consequences it has on the individuals. The role of 'customers', i.e. the offenders in male prostitution is also briefly addressed. In conclusion, this paper lists examples of good practice performed by organizations in Prague and Berlin, which are engaged in this issue. The attitude of these organizations is also compared to the one of police.

In the appendix of this paper, you can find interviews or segments of interviews with the prostitutes, members of the helping organizations and police officers. Parts of these interviews are used in throughout the paper to illustrate specific aspects of the topic.

Keywords

Child, young men, prostitution, customer, crime, commercial sexual exploitation of children, help, repression.

Poděkování

Poděkování patří ThLic. Ing. Renému Milfaitovi, Th.D, který se ujal vedení mé práce. Děkuji mu za cenné připomínky, odborné rady a návrhy, které byly přínosem pro tuto práci a její vznik.

Zvláštní dík patří Ditrichovi Königovi, mému mentorovi na praxi v Berlíně, který mi byl průvodcem po berlínské prostituční scéně a který byl ochoten se se mnou podělit o své znalosti a zkušenosti z tohoto prostředí.

Poděkovat bych také chtěla všem pracovníkům pražských a berlínských organizací, které jsem měla možnost navštívit – Stefan Schröder (SUBWAY); Marek Spitzcok v. Brisinski (berliner jungs); Marcus Behrens (Mann-o-Meter); Henry Maiwald a Paul Langer (Kripo); László Sümegh (Projekt Šance) a Daniel Hůle.

Dále mé díky patří všem, kteří byli ochotni se mnou hovořit o svém životě či práci, a jež nechtějí být jmenováni.

V neposlední řadě chci také poděkovat své rodině za podporu a trpělivost při tvorbě mé práce; JUDr. Janě Horákové za odborné rady; Kristíně Kurnasové a Karolíně Horákové za pomoc a podporu a Mgr. Jířímu Šrámkovi za jazykovou korekturu textu a také za pomoc a podporu.

Obsah

ÚVOD.....	12
1. HISTORIE MUŽSKÉ A CHLAPECKÉ PROSTITUCE.....	16
1.1 Pravěk.....	16
1.2 Starověk	17
1.3 Středověk.....	23
1.4 Novověk.....	25
2. VYMEZENÍ POJMŮ.....	30
3. LEGISLATIVA.....	34
3.1 Vybrané mezinárodní dokumenty	34
3.1.1 Úmluva o právech dítěte	34
3.1.2 Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituci a dětské pornografii	37
3.1.3 Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání	38
3.2 Vybrané české dokumenty	40
3.2.1 Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018	41
3.2.3 Národní akční plán realizace Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2009 – 2010.....	43
3.3 Trestně právní úprava ČR.....	45
3.3.1 Přestupky a trestné činy související s mužskou prostitucí.....	46
4. ZÁKLADNÍ ASPEKTY PROSTITUCE CHLAPCŮ A MLADÝCH MUŽŮ	51
.....	51
4.1 Příčiny vstupu do prostituce.....	51
4.1.1 Peníze.....	52
4.1.2 Chudoba.....	54
4.1.3 Předchozí sexuální zneužití	55
4.1.4 Dysfunkční rodina a sociální prostředí	57
4.1.4 Nízká informovanost a nedostatečné vzdělání	60
4.1.5 Záliba v sexu.....	61
4.2 Dobrovolná prostituce	62
4.2.1 Callboys.....	62
4.2.2 Eskort servis	65
4.2.3 Privátní prostituce	66
4.2.4 Hotelová prostituce	69
4.2.5 Barová prostituce	70
4.2.6 Muži působící v komerční erotice	75
4.3 (Ne)dobrovolná prostituce.....	77

4.3.1 Kept boys.....	82
4.3.2 Prostituce na nádraží	83
4.3.3 Pouliční prostituce	86
4.3.4 Prostituce provozovaná v parcích.....	86
4.3.5 Prostituce provozovaná na veřejných toaletách.....	88
4.3.6 Prostituce v nákupních centrech.....	88
4.3.7 Prostituce v rámci plaveckých areálů	90
4.3.8 Barová prostituce	91
4.4 Následky prostituce	92
4.4.1 Fyzické následky	93
4.4.2 Psychické následky	95
4.4.3 Psychosociální následky	96
4.4.4 Psychosomatické následky	98
4.4.5 Posttraumatická stresová porucha (PTSP).....	98
4.4.6 Suicidální chování	99
4.4.7 Smrt.....	100
5. ZÁKAZNÍCI A PACHATELÉ TRESTNÉ ČINNOSTI.....	101
5.1 Zákazníci.....	102
5.1.1 Ženatí muži.....	102
5.1.2 Muž, kteří vyhledávají pouze příležitostný sex s jiným mužem ..	103
5.1.3 Muži v pevném vztahu hledající povyražení	103
5.1.4 Homosexuálně orientovaní muži neodpovídající „mainstreamu“	104
5.1.5 Homosexuální muži chápající sexualitu pouze jako termín	105
5.1.6 Muži procházející coming-outem	105
5.1.7 Muži, kteří jsou sexuálně stimulováni mládím prostituujících	106
5.1.8 Prominentní osobnosti.....	106
5.1.9 Hostinští a zaměstnanci podniků	107
5.1.10 Sexuálně zneužití muži.....	107
5.2 Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí	108
5.2.1 Pedofilní pachatelé	109
5.2.2 Preferenční pachatelé CSEC	110
5.2.3 Situační pachatel CSEC	111
5.2.4 Obchodníci s dětmi	111
5.2.5 Jak odpovídají zákazníci představenému dělení pachatelů.....	111
5.3 Zákazníci českých chlapců a mladých mužů.....	113
6. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE ?.....	114
6.1 V Praze.....	114
6.1.1 Projekt Šance jako příklad dobré praxe	115
6.1.2 Současná situace v Praze jako příklad špatné praxe	119
6.2 V Berlíně	124

6.2.1 SUB/WAY berlin e.V.(Hilfe für Jungen & junge Männer)	124
6.2.2 Berliner jungs.....	126
6.2.3 Mann – O – Meter.....	127
6.2.4 41. policejní okrsek.....	128
6.2.5 Srovnání.....	131
7. ZÁVĚREČNÁ DOPORUČENÍ.....	133
ZÁVĚR	135
Seznam literatury.....	137
Primární zdroje:	137
Sekundární zdroje:	141
Přílohy.....	143
Příloha č. 1.....	143
Příloha č. 2	144
Příloha č. 3.....	157
Příloha č. 4	165

ÚVOD

O témata sexuálního zneužívání dětí a komerčního sexuálního zneužívání dětí se zajímám již delší dobu, proto jsem se této problematice chtěla věnovat i v bakalářské práci. Rozhodla jsem se zaměřit svou pozornost pouze na určitou část komerčního sexuálního zneužívání dětí, tedy na prostituci chlapců a následně pojmut toto téma komplexněji a rozšířit ho i na prostituci mladých mužů. Tento přístup jsem zvolila z toho důvodu, že i v reálném životě bývá dětská prostituce či sexuální zneužití příčinou pro vstup či setrvání v prostituci až do dospělosti.

Během mého zkoumání prostituční scény se ukázalo, že proniknutí do těchto struktur je poměrně těžké. V Berlíně bylo mé zkoumání jednodušší díky doprovodu mého mentora Dietricha Königa a dalších lidí. V Praze jsem měla situaci o poznání těžší. Mapování současné situace je velmi problematické, protože, jak plyne z textu, probíhající akce „rozměňují“ centrum mužské prostituce, která je díky tomu všude a zároveň nikde. Dále jsem zde neměla nikoho, kdo by mě do prostitučního prostředí uvedl a neměla jsem ani vytipovanou konkrétní síť, do které bych se mohla nějakým způsobem infiltrovat. Dalším problémem bylo, že do některých podniků, které jsou s mužskou prostitucí spjaty, je ženám vstup odepřen. Taktéž navazování kontaktů s mužskými prostitutky za účelem provedení rozhovoru nebylo zcela jednoduché. Počátek mého zkoumání reálného prostředí díky mnoha omezením probíhal, řekněme, „naslepo“. Až postupem času začalo mít vše ucelenější podobu. Zkoumání prostituce zcela malých dětí, které jsou oběťmi jiných lidí a

jejich jednání a které se nedostaly do prostituce zcela svým přičiněním, je z mé pozice bohužel naprosto vyloučené.

I přesto, že jsem si vědoma širší tématu a existence mnoha skupin zaangažovaných do této problematiky, přiměl mě kontakt s realitou k rozhodnutí zúžit toto téma pouze na děti a posléze muže, kteří se dostali k prostituci vlastním přičiněním.

Informace o tématu jsem získávala z odborné literatury české a německé, z elektronických zdrojů a z článků odborníků a dalších lidí, kteří se problematice dlouhodobě věnují a předkládají autentické příběhy z prostitučního prostředí. Důležitým zdrojem bylo mé vlastní pozorování, které jsem prováděla na různých místech prostitučních scén Prahy a Berlína.

Pro seznámení se s prostředím jsem také využila starší a současné filmy z prostředí mužské prostituce natočené dle skutečných událostí.

Zřejmě nejdůležitějším pramenem pro mne byly rozhovory, které jsem dělala s lidmi z různých sfér prostituční scény - s odborníky z pomáhajících organizací, s policisty a s lidmi z reálného prostředí, tzn. s těmi, kteří se prostituují nebo prostituci provozovali v minulosti. Jména respondentů (mimo Lászla Sümegha) jsou z důvodu zachování anonymity změněna a některé části rozhovorů, které jsou jako přílohy součástí práce, jsou vynechány, jelikož jejich zveřejnění by mohlo ohrozit dotazované nebo mne.

V této práci se tak objeví citace z rozhovorů s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance - organizace zabývající se pomocí českým dětem ulice. Použiji také výroky Petra, policisty podílejícího se na probíhajících represivních akcích. Dále jsem uvedla rozhovor s Honzou, který byl zaměstnán jako eskortní společník, natáčel gay-porno a věnuje se různým

představením (striptýzy apod.) Nyní v prostituci prý již nepůsobí. V rozhovoru s Honzou figuruje ještě jeho tehdejší partner Jaro, který zastával roli zákazníka, popř. zaměstnavatele prostituujících se mladých mužů. Marek je student, který si prostituci přivydělává.

Práce tedy bude koncipována tak, že teoretická východiska budu podkládat úryvky z rozhovorů a různých příběhů, abych tak ukázala, jak ve skutečnosti funguje mužská a chlapecká prostituce v praxi a nakolik závažné a pozornosti hodné toto téma je.

Cílem této práce bude na základě nasbíraných poznatků a informací popsat prostituci chlapců a mladých mužů, vymezit ji z hlediska trestně-právního, zaměřit se na souvislosti, které se s ní pojí, tedy multifaktoriální pozadí vstupu do prostituce, její následky a popsání toho, jak a kde prostituce probíhá. Zdůrazňuji, že práce bude psána s akcentem na prostituující se chlapce a muže. Omezeně se budu věnovat také zákazníkům.

Z poznatků, které jsem načerpala v průběhu mého bádání, mi vyvstal ještě jeden cíl, který považuji za velmi důležitý, a tím je nastínit čtenáři situaci mužské prostituce v Praze a Berlíně jako dvou měst se zásadně odlišným přístupem k problematice. Tuto oblast chci čtenáři přiblížit zejména proto, že má zjištění týkající se Prahy jsou natolik alarmující, že je třeba změny a většího zájmu veřejnosti a lidí na patřičných místech. Berlín proto přikládám jako příklad toho, že i sociálně patologický jev může být regulován a lze na něj pohlížet s určitým respektem a postavit se k němu efektivním a smysluplným způsobem.

Vzhledem k tomu, že materiálů o mužské a chlapecké prostituci není v českém prostředí mnoho a díky skutečnosti, že této oblasti není věnována

patřičná pozornost, je také cílem této práce zmapovat a následně komplexně popsat dané téma a v rámci výše vymezených hranic tak seznámit čtenáře s problematikou.

V první kapitole se zaměřím na dějiny mužské prostituce. Představím, jak byla prostituce chlapců a mladých mužů vnímána, co znamenala pro společnost a jak k ní lidé přistupovali v jednotlivých obdobích a v různých částech světa.

Druhou kapitolu věnuji vymezení pojmů. Popíši fenomén komerčního sexuálního zneužívání dětí, do kterého chlapecká prostituce spadá, jeho definici a formy.

Třetí kapitola bude věnována legislativnímu zakotvení chlapecké a mužské prostituce v právní úpravě České republiky a ve vybraných mezinárodních dokumentech.

Ve čtvrté kapitole rozeberu základní aspekty mužské prostituce - vstup do prostituce jako důsledek multifaktoriálního působení, její formy, následky a možné komplikace, které mohou nastat v životě „po prostituci“.

Nezbytné je také představit si druhou stranu sexuální interakce, tedy zákazníky, v některých případech pachatele trestné činnosti. Na ně se podívám v kapitole páté.

Šestá kapitola bude věnována popisu pomoci a přístupu v oblasti mužské prostituce v Praze a Berlíně a jejich rozdílům.

V poslední části se pokusím navrhnout základní změny, ke kterým by v souvislosti s mužskou prostitucí mělo dojít.

1. HISTORIE MUŽSKÉ A CHLAPECKÉ PROSTITUCE

Na mužskou prostituci a homosexuální chování nelze nahlížet jen z pohledu dnešní doby. Žijeme ve společnosti, ve které si většina lidí utváří názory, zastává různé postoje a obhajuje svá stanoviska. Bohužel se tak mnohdy děje na základě fakticky nepodložených a zkreslených informací či pouze na základě negativních pocitů, které máme prostřednictvím výchovy a socializace různým způsobem zvnitřněny. Názor, že homosexualita, prostituce a mnohá další „kontroverzní“ témata, která jsou v současné době „více vidět“, jsou špatná, nemorální a jsou důsledkem dnešní upadající konzumní a hédonisticky založené společnosti, není v naší společnosti až tak výjimečný. Pohledem do historie bych ráda poukázala na skutečnost, že homosexuální chování a mužská prostituce či prostituce jako taková není symbolem „zkažené“ současnosti, ale po staletí existujícím fenoménem.

1.1 Pravěk

Počátek mužské prostituce v dějinách lidstva jasně definován není, avšak zmínky o mužském homosexuálním sexu promiskuitního charakteru jsou známy již z dob přírodních národů. Homosexuální chování bylo součástí náboženského nebo sexuálního života muže.¹ Někteří autoři se domnívají, že prostituce je v podstatě pozůstatkem původního stavu, kdy člověk žil v prvobytně pospolné společnosti bez pevných rodinných vazeb.² „Původně

1 JANOŠOVÁ, Pavlína. *Homosexualita v názorech současné společnosti*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 2000. 218 s. ISBN 80-1784-954-5. (str. 36)

2 ČESAL, Aleš . *Esoteric.mysteria.cz : Nejstarší řemeslo světa* [online]. 2010 [cit. 2011-04-11]. Dostupné z WWW: <<http://esoteric.mysteria.cz/prostituce.htm>>.

prý žili lidé ve volném pohlavním obcování, a protože se nevědělo, kdo je otcem dětí, byl jediným bezpečným příbuzenským vztahem vztah mezi dětmi a jejich matkou. Proto prý také požívaly matky a ženy obecně tak vysoké úcty. Měly ve svých rukou i politickou moc. U všech starověkých rodů prý původně existovala gynekokracie.“³ Tato původně přirozená promiskuita byla součástí daných společností a oslavovala kult plodnosti. Ať už se jednalo o chlapce či dívky, demonstroval vyšší počet sexuálních partnerů jejich plodnost.

1.2 Starověk

Známou formou prostituce, ve které figurovali muži, je tzv. chrámová prostituce, jejíž praktiky byly velmi různé. Podoba pohlavního styku a dalších projevů sexuálního chování se odvíjela od dobových tradic a kulturních rozdílů. Podle Moruse přísluší tato forma sexuálního chování nejrozvinutějším kulturám té doby a spadá do období 3000 let př.n.l. „*Všude byla veřejným zařízením vázaným na chrámy, které z ní čerpaly část svých příjmů. Všude byla také bisexuální: oddávali se jí muži i ženy. Na střízlivosti obchodního stavu nemění nic skutečnost, že prostitutí vystupovali jako služebníci boží a že se o nich v dobových zprávách hovoří jako o „svatých“ [...] Nejstarší chrámový nevěstinec, o němž máme zprávy, byl na území nešemitských Sumerů, ve městě Uruku, kde byla svatyně nejvyššího boha Anu. Prostitutí byli zasvěceni kultu Ištar, smyslné dceři tohoto boha.“⁴ Jiným nevěstincem v této době byl babylónský chrám také zasvěcený bohyni lásky Ištar, který sloužil i k účelům mužské prostituce. Provoz tohoto nevěstince spravoval velekněz. Tak jako*

3 MORUS, Richard Lewinsohn. *Světové dějiny sexuality (1. díl)*. 1. vydání. Přeložil Jiří Stach Praha : Horizont, 1969. 79 s. (str.9)

4 Tamtéž (str.15-16)

ostatní chrámy, ve kterých byla mužská či ženská prostituce provozována, měl i tento nevěstinec náboženský charakter. Sexuální chování, které se uskutečňovalo v tomto duchu, bylo nazýváno jako „posvátná prostituce“.

Další zmínky o chrámové prostituci máme z území Izraele, konkrétně z chrámu Jahveho. Tamější muži, kteří nabízeli svá těla, provozovali prostituci také v „pouliční“ formě, což nebylo v tehdejší židovské společnosti příliš přijímáno. Zde již tedy prostituující muži nedostávali přívlastky „svatí“, nýbrž naopak oslovení velmi ponižující - psi.⁵

Fink a Werner uvádějí další typ prostituce, který je spojený s náboženskými rituály typickými pro starověk. Kněžky měly bohy žádat o „blíže nepopsanou“ ženskou energii, kněží naopak byli ustanoveni k tomu, aby prosili o mužskou energii. Avšak chtěl-li kněz, ať už mužské či ženské energie docílit, musel se převléci do dámských šatů. Nežádka tito převlečení kněží byli spojováni s prostitucí.⁶

Vrcholným obdobím prostituce byla bezesporu antika. Slovníkář Hesychios napočítal 66 názvů pro ženskou prostituci a 74 pro mužskou.⁷

Jak známo, homosexuální chování bylo ve starověkém Řecku velmi rozšířené, což dokazují díla autorů jako je Platón, Vergilius, Petronius,⁸ dále dobové kresby apod. I filosofové, jako např. Sokrates, jsou dnes známi tím, že trávili spoustu času s mladými hochy, než-li se svými hysterickými manželkami

5 MORUS, Richard Lewinsohn. *Světové dějiny sexuality (1. díl)*. 1. vydání. Přeložil Jiří Stach Praha : Horizont, 1969. 79 s. (str. 18)

6 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 31)

7 CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6. (str. 62)

8 Např. Gaius Petronius Arbiter – Satyrikon „Amicimur ergo diligenter obliti omnium malorum et Gitona libentissime servile officium tuentem iubemus in balneum sequi.“ - ZAPOMNĚLI NA VŠECHNY ÚTRAPY A ROZKÁZALI GITONOVĚ, KTERÝ OCHOTNĚ PLNIL POVINNOSTI SLUHY, ABY NÁS NÁSLEDOVAL DO LÁZNĚ. [cit. 2011-11-20]. Dostupné z WWW. <http://www.thelatinlibrary.com/petronius1.html>

jako byla Sokratova Xantipa.

V Řecku bylo běžné homosexuální chování, zejména oblíbení byli „chlapci lásky“. Láska mezi mužem a chlapcem byla velmi ceněna a vyhledávána. Věková hranice chlapců je uváděna od 12 do 18 až 25 let. Tento vztah byl brán jako nedílná součást života chlapce, která ho měla připravit na samotný partnerský život a udělat z něj muže.⁹ V té době byly tyto vztahy oboustranně výhodné – postavení starších mužů se přítomností a společností mladého chlapce zvyšovalo a naopak pro chlapce byl zájem a přízeň určitého „mentora“ cťou. Naproti tomu Morus uvádí, že chlapci / muži provozující prostituci si nechávali platit nejen peníze, ale častěji přijímali za své služby dary, drahé šaty nebo v roli chráněnce žili u svého zákazníka. Je tedy velmi těžké určit, kdy bylo toto chování považováno za prostituci a kdy se naopak jednalo o společensky vítaný a vyhledávaný fenomén.

Na podpoře homosexuality se zakládala efektivita a poměrně dlouhodobá existence tzv. spartského sboru hoplitů. „*Ten tvořily homosexuální páry a po 300 let s jedinou výjimkou nepoznal porážku. Je pozoruhodné, že jednotkou, která se o tuto výjimku v roce 371 př. n. l. v bitvě u Leukter postarala, byl tzv. Svatý voj Thébanů vybudovaný na stejném principu.*“¹⁰ Vytrvalost těchto bojovníků pramenila pravděpodobně z jejich vztahů a tedy vědomí, že nebojují pouze sami za sebe, ale že musí chránit také své druhy.

Objevovala se i ryze chlapecká prostituce. Bylo-li dokázáno, že dotyčný chlapec je k prostituci nucen, mohl být jeho „kuplíř“ potrestán. Chlapci, kteří byli ještě dětmi, byli tehdy také velmi vyhledávaní a cenění zvláště pro svoji

9 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 32)

10 BAUER, Jan . *Co v učebnicích dějepisu nebylo počtvrté* [online]. 1. vydání. Brno : MOBA, 2006 [cit. 2011-04-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.scribd.com/doc/26124754/Co-v-ucebnicich-dejepisu-nebylo-4>>. ISBN 80-243-2223-4. (str. 79)

„čistotu“, krásu a femininní vzhled. Jejich věk se pohyboval od 7 do 10 let a cesty, po nichž se do prostituce dostali, byly velmi různé. Hoši prostituovali dobrovolně, byli nabízeni vlastními rodiči nebo se stali pouhým „nástrojem“ pohostinné prostituce.

Platon, jak jsem zmínila výše, homosexuální lásce poměrně holdoval, avšak proti pedofilii se ohrazoval. Snaha trestat „kuplířství“ a Platonovo volání po zákoně, který by omezoval některé projevy homosexuálního chování, bychom mohli brát jako první pokusy o ochranu dnešních práv dítěte.

Krom chlapců a „obyčejných“ hochů v antickém Řecku provozovali prostituci také kastráti, otroci, potulní kejklíři, hudebníci, zpěváci a tanečníci a v neposlední řadě také společností uznávaní herci a zpěváci. Dokonce prostředí, ze kterého tito společníci pocházeli nebo sociální skupina, k níž se řadili, byly ukazateli společenského postavení a statusu muže, který jejich služeb využíval.¹¹

Původně byla láska mezi muži pouze řeckou záležitostí. Ve starověkém Římě tehdy panovala jiná genderová politika než v Řecku. Postavení žen bylo v Římě o něco vyšší, na druhou stranu se nekladl zdaleka takový důraz na udržitelnost manželství. „*Sexuální život je přirozeným právem člověka, mužů i žen. Proto to Římané nebrali s panenstvím a manželskou věrností tak doslova. Jestliže se k sobě muž a žena nehodili, změnili prostě partnera.*“¹² Naopak postavení muže bylo jasně dané, zakládalo se na síle a nadřazenosti, která mimo jiné dovolovala také znásilňovat.

Tak jako většinu řeckých kulturních tendencí v umění, literatuře a

11 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 34 -36)

12 MORUS, Richard Lewinsohn. *Světové dějiny sexuality (1. díl)*. 1. vydání. Přeložil Jiří Stach Praha : Horizont, 1969. 79 s. (str. 36)

mnohých dalších odvětvích, začali Římané přebírat řecké tendence i v oblasti lidské sexuality. Starověký Řím se tedy postupně proměnil v centrum homosexuálních vztahů a chování.

Vzhledem ke skutečnosti, že Římané kladli poměrně velký důraz na sexualitu a její přirozenost, lišili se od Řeků v přístupu k prostituci jako takové. Někteří ji dokonce považovali za instituci, které podporuje mnohá manželství, která by se jinak pro nespokojenost mužů rozpadla. Dalším poměrně zajímavým rozdílem je již zmíněný fakt, že Římané brali sexualitu jako přirozený fenomén lidského bytí, a proto neměli potřebu zahalovat prostituci pláštěm náboženství, různých rituálů a obřadů. Podle zákonných ustanovení začaly vznikat oficiální nevěstince, tzv. lupanary, prostituující osoby musely být registrované,¹³ musely platit daně a byl ustanoven zákaz pouliční čili neregistrované prostituce.

Co se týče osob vykonávajících prostituci jednalo se v Římě především o otroky, kteří byli známkou luxusu, dále registrované a neregistrované prostituující osoby. Kolář k tomu uvádí, že nebylo výjimečným stavem, převyšoval-li počet prostitutů nad prostitutkami v jednom konkrétním lupanaru. Specifickou skupinou prostituujících byli ti, kteří byli k dispozici císařům. „Císaři si tradičně drželi až tři sta souložnic a stejně tolik chlapců.“¹⁴ Typickým příkladem byl císař Titus, který se těšil z celého harému mladých chlapců. Neméně známými jsou sexuální výstřelky jeho předchůdce Nera. Až císař Domitianus chtěl udělat mužské prostituci přítrž¹⁵ a oficiálně ji zakázat.

13 KOLÁŘ, Ondřej. *Diferenciace názorů na problematiku prostituce v závislosti na věku* [online]. Brno, 2009. 109 s. Diplomová práce. UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ, Fakulta humanitních studií. Vedoucí diplomové práce Doc. PhDr. Aleš SEKOT, CSc. [cit. 2011-04-14] Dostupné z WWW:

<http://dspace.knihovna.utb.cz/bitstream/handle/10563/8224/kol%C3%A1%C5%99_2009_dp.pdf?sequence=1>. (str.15)

14 Tamtéž

15 *Wikipedia Die freie Enzyklopädie* [online]. 11.11.2006 [cit. 2011-04-18]. Prostitution in der Antike. Dostupné z WWW: <http://de.wikipedia.org/wiki/Prostitution_in_der_Antike>.

Otázkou však zůstává, jak důsledně byl tento zákaz dodržován, vezmeme-li v úvahu, že toto nařízení pro jeho autora neplatilo a dál beze změn pořádali hostiny, na kterých obsluhovali nazí chlapci natřeni načerveno, jak uvádí Bauer.¹⁶

V průběhu 2. stol. n. l. se začal proměňovat i pohled na mužskou prostituci a sexualitu obecně. Prostřednictvím šířícího se křesťanství začala posilovat morální přesvědčení a teze spojené např. s cudností, pohlavní zdrženlivostí, s naprostým odmítnutím mimomanželského sexu¹⁷ atd. Ženská prostituce byla stále tolerována, avšak mužská měla začít podléhat právním regulím. Marcus Iulius Philippus, známý jako *Philippus Arabs*, byl dalším, kdo se v římské říši pokusil v r. 249 regulovat mužskou prostituci zdaněním.¹⁸ O necelých sto let později ustanovili synové Alexandra Velikého zákaz homosexuálních vztahů. Výklad tohoto zákona se dodnes různí v závislosti na konkrétní oblasti, na níž by se měl zákaz aplikovat. Někteří historici míní, že se jednalo o zákaz mužské prostituce, jiní oponují, že měl omezovat sňatky mezi muži.¹⁹

Poté, co byla v r. 313 Konstantinem Velikým a jeho Ediktem milánským zlegalizována křesťanská víra, prohlásil ji jeho nástupce Theodosius I. v r. 380 za státní náboženství. Pod podmínkou upálení pak také nařídil, že „*všichni, kteří mají ve zvyku nechávat pasivně zpržňovat svá těla, jež jsou stvořena pouze pro styk se ženou, budou zatčeni, [...] vyhnáni*

16 BAUER, Jan . *Co v učebnicích dějepisu nebylo počtvrté* [online]. 1. vydání. Brno : MOBA, 2006 [cit. 2011-04-18]. Dostupné z WWW: <<http://www.scribd.com/doc/26124754/Co-v-ucebnicich-dejepisu-nebylo-4>>. ISBN 80-243-2223-4. (str. 93)

17 KRÖLL, Maria; BAUMGARTNER, Valentina-Johanna. *GayCH* [online]. Erscheinungsdatum ist unbekannt [cit. 2011-04-18]. Homosexualität im antiken Rom Veränderung der römischen Moral am Ende des 2. Jh. n. Chr. Dostupné z WWW: <http://www.g26.ch/gay_kultur_11.html>.

18 *Wikipedia Die freie Enzyklopädie* [online]. 11.11.2006 [cit. 2011-04-18]. Geschichte der LGBT. Dostupné z WWW: <http://de.wikipedia.org/wiki/Geschichte_der_LGBT>.

19 *Tamtéž*

*z nevěstinců [...] a předání mstivým plamenům*²⁰, čímž chtěl mimo jiné potlačit stále více se rozšiřující feminizaci mužů a s ní související transsexuální prostituci.

1.3 Středověk

Vlivem tehdy již silného postavení křesťanské víry a nauky byla lidská přirozenost stigmatizována a postupně tabuizována. Vše, co souviselo s nahotou či sexualitou, nemělo být proklamováno. Nahota vymizela i z umění, pro které byla jako vzor estetiky a lidské krásy v antice typická. Změny v postojích a smýšlení společnosti byly patrné také v oblasti mužské prostituce. Téměř všudypřítomné hrozby trestu smrti za homosexuální chování zapříčinily prakticky úplné vytlačení mužské prostituce z viditelného pole společnosti. Je zřejmé, že fenomén mužské prostituce nemohl přestat existovat, obzvláště vezmeme-li v úvahu, že se homosexuální orientace a tendence saturovat tělesné potřeby lidí vyskytují v každé době. Faktem ale zůstává, že to, co bylo do té doby naprosto běžné a pro tehdejší dobu přirozené, nemůže vymizet „ze dne na den“, tak jako nebude z černé bílá, nepromění se promiskuita v cudnost. Strach z upálení, který společností prostupoval, nedovolil lidem veřejně provozovat, popř. jakkoliv dokumentovat prostituční scénu, v níž se angažovali. Křesťanstvím nastolená stigmatizace a marginalizace mužské prostituce a homosexuálních styků obecně je důvodem toho, že dnes máme pouze několik artefaktů, které by dokazovaly existenci mužské prostituce ve středověku.

Podobně jako starověcí Římané přebírali kulturní tendence z řeckého prostředí, byla renesance návratem k antice. Dá se tedy předpokládat, že i jistá

20 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 39)

část společnosti se „vrátila“ do minulosti a popustila uzdu svým touhám a zvědavostem. Minimálně utajované soukromé podniky nabízející chlapce a muže k uspokojení fyzických potřeb zcela nevytizely, jak potvrzují slova Schickedanze, kterého cituje Teuerkauf. Schickedanz uvádí, že v době renesance opět vzkvétá mužská prostituce a města Benátky, Kolín nad Rýnem, Řím a Paříž se stávají centry organizované mužské prostituce, jejíž rozsah je natolik široký, že mohla směle konkurovat prostituci heterosexuální.²¹ Infrastruktura mužské prostituční scény v Benátkách a Římě zahrnovala také prostituci transsexuální, proti níž stála různá opatření, zákazy a postihy, např. v r. 1443 byl mužům pod pohrůzkou peněžitého trestu nebo trestu odnětí svobody stanoven zákaz ukazovat se veřejně v dámském oděvu.²² Francie, hlavně pak Paříž jako dlouhodobé středisko sexuálních služeb, se proslavila v době panování Jindřicha III., který měl podobně jako Titus harém několika oblíbených chlapců / mužů, jež se nazývali „mignons“.²³

Fink a Werner poukazují také na řád Templářů, který byl spojen s homosexuálním chováním a prostitucí.²⁴ Prostituce provozována v chrámech byla již od počátku společenských kultur spojována s různými rituály, obřady, apod. Ve středověku proti prostituci ostře vystupovala církev, zasazovala se o její trestání. Na druhou stranu také církvi připadaly části výnosů z provozu nevěstinců. Některé církevní kruhy začaly postupem času vnímat prostituci

21 SCHICKEDANZ, H.-J., Homosexuelle Prostitution: eine empirische Untersuchung über sozial diskriminiertes Verhalten bei Strichjungen und Call-Boys. 1979. In: TEUERKAUF, Frank. *Zur Lebenssituation von männlichen Prostituierten- Hintergründe- Perspektiven- sozialpädagogische Konsequenzen und Projekte* [online]. Dortmund : Grrin2, 2007. 128 s. Diplomarbeit. Fachhochschule Dortmund. Dostupné z WWW: <http://books.google.cz/books?id=TsMGb7E2I-0C&dq=M%C3%A4nnliche+Prostitution+im+Mittelalter&hl=cs&source=gbs_navlinks_s>. ISBN 3638699374.

22 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 41)

23 Tamtéž

24 Tamtéž (S. 39)

jako „preventivní“ opatření proti rozpadu manželství. Prostituce tedy podléhala jak církevní, tak světské kontrole. Nejednou byla prostituce provozována „v zájmu různých náboženství“ nebo jimi byla přímo kryta. Lze tedy jen domýšlet, co se v ostatních kláštorech a řádech skutečně dělo. Je velmi pravděpodobné, že templáři nebyli jediní, kteří nedodržovali sexuální zdrženlivost hláсанou církví.

1.4 Novověk

V 15. století udělala ženské prostituci víc než všechna nařízení a zákazy přítrž epidemii syfilidy, kterou podle některých teorií přinesli Kolumbovi námořníci.²⁵ Vzhledem ke skutečnosti, že muži byli poměrně dlouhou dobu považováni za mnohem „čistší“ než ženy, domnívám se, že v době této epidemii, jejímiž přenašečkami byly hlavně prostitutky, musel zákonitě vzrůst výskyt mužské prostituce a homosexuálních styků.

V 17. století bylo na homosexualitu nahlíženo obzvláště přísně. Morus píše, že *“láska mezi muži byla zakázána,”*²⁶ protože pro tehdejší galantní časy byla něčím nepřírodným, a tudíž nepřijatelným. Přesto se však stalo, že na dvoře Ludvíka XIV. vznikl řád tzv. sodomitů, kteří se zavázali k odmítání styku se ženou. Jakmile se to Ludvík XIV. dozvěděl, tvrdě proti nim a mnohým dalším zakročil. Naopak v Anglii byla homosexualita v 18. stol. brána jako „fashionable“²⁷. Z pramenů také vyplývá, že ačkoli byly styky mezi stejnými pohlavími zakázány, došlo k jejich šíření.²⁸

25 MORUS, Richard Lewinsohn. *Světové dějiny sexuality (2. díl)*. 1. vydání. Přeložil Jiří Stach Praha : Horizont, 1969. 79 s. (str. 14)

26 Tamtéž. (str. 44)

27 Tamtéž (str. 45)

28 Člověk v tísní. *Varianty.cz : Vzdělávací programy společnosti Člověk v tísní* [online]. 2002 [cit. 2011-04-22]. Homosexualita ve společenském kontextu. Dostupné z WWW: <http://www.varianty.cz/cdrom/podkapitoly/b06gayove/08.pdf>>.

V 17. a 18. století mimo mužské a ženské „prosperovala“ také prostituce dětská. Podle Vaničkové byla nejhorší situace v Londýně a v Benátkách. Hovoří také o tom, že dívky byly zaměstnávány v nevěstincích již od svých devíti let, přičemž nejvyhledávanější a nejcennější byla deflorace.²⁹ Vaničková hovoří nejen o prostituci v nevěstincích, ale také o latentnější formě, kterou představuje prodej dětí vlastními rodiči. Jen těžko si lze představit, že by tohoto zacházení byli chlapi ušetřeni. Nasvědčuje tomu i fakt, že v Londýně byla rozšířená hlavně pouliční prostituce³⁰, což na sebe zákonitě váže menší kontrolu, a tudíž vyšší pravděpodobnost výskytu chlapecké a mužské prostituce. *„V 18. století existovala tak jako v jiných epochách spousta zákonů a dekretů proti neřestem a výstřelkům, proti rozvracení rodinného života a proti sexuálním výstřednostem, proti znásilňování a svádění mladistvých, proti perverzitám – jenomže horní vrstva se těmito nařízeními nemusela řídit.“*³¹ Urbanizace a obrovská chudoba na poč. 19. stol. byly, podobně jako dnes, nejčastějšími důvody pro další rozkvět prostituce. Vídeň, Paříž a Londýn byly stále centry, později je svou nabídkou doplnila také města Berlín, Budapešť a Praha.³²

Pohled společnosti na homosexualitu se postupně ke konci 19. stol. začal měnit. Několik tehdy významných osobností se ke své orientaci přiznalo a u některých byla dokonce tolerována, bohužel byli i takoví, kteří přijati nebyli a byli odsouzeni (P. Verlaine). Mimo literárních průkopníků sexuální osvěty snažili se působit ve společnosti i lidé z jiných profesí, kteří se k homosexuální orientaci hlásili a podněcovali k přiznání své orientace i ostatní. Patřil k nim

29 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 20)

30 MORUS, Richard Lewinsohn. *Světové dějiny sexuality (3. díl)*. 1. vydání. Přeložil Jiří Stach Praha : Horizont, 1969. 79 s. (str. 18)

31 Tamtéž. (str. 50)

32 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 41)

např. Magnus Hirschfeld (viz dále).

Začátkem 20. stol. povolily stereotypy ohledně homosexuality natolik, že začaly vznikat mimo jiné různé organizace a společnosti, které se zasazovaly o sexuální osvětu a zdůrazňovaly, že heterosexuality by neměla být nadřazenější homosexualitě. V r. 1919 vznikl Institut pro sexuální vědy³³; 1928 byla založena Světová liga za sexuální reformu. Jejími čestnými prezidenty se stali Ellis, Hirschfeld a August Forel (švýcarský psychiatr, 1848-1931). Apelovali na občany, aby pomohli vytvořit nový právní a společenský přístup k pohlavnímu životu mužů a žen. Usilovali o politickou, ekonomickou a sexuální rovnoprávnost žen a mužů, o reformu manželství a rozvodového práva, o zdokonalení sexuální výchovy, kontroly početí, reformu zákonu o potratech, prevenci pohlavních chorob a prostituce a o ochranu svobodných matek a nemanželských dětí. Sexuální rovnoprávnost řešila i otázku nespravedlivého přístupu k homosexuálům.³⁴ S novým lékařským hodnocením přicházela v některých zemích i postupná dekriminace homosexuality.

Ve velkých městech se na počátku 20. století objevovala prostituce na veřejných prostranstvích (bary, nevěstince, známé ulice – např. v Berlíně park Berliner Tiergarten, Fridrichstrasse). Podle slov vrchního komisaře Kriminální policie Berlín Henryho Maiwalda (listopad 2010) se prostituce v dodnes nejznámější gay-čtvrti od r. 1920, která se nachází v oblasti Nolelndorfplatz, především ulice Eisenacherstr. a Fuggerstr. vyskytovala od r. 1920.

Hirschfeld, zakladatel Institutu pro sexuální vědy, dělil tehdy poskytovatele sexuálních služeb na dvě skupiny. První nazýval

33 Tamtéž (S. 47)

34 WEISS, Petr, et al. *Sexuologie*. Praha : Grada, 2010. 724 s. [cit. 2011-11-12]. Dostupné z WWW: <http://books.google.cz/books?id=-oQJQWva5-4C&dq=1928+Sv%C4%9Btov%C3%A1+liga+za+sexu%C3%A1ln%C3%AD+reformu&hl=cs&source=gbs_navlinks_s>. ISBN 8024724928. (str.3)

„normalgeschlechtlich“, což byla ta běžnější, tzn. mužská – nabízena ženám; přičemž druhou označoval jako „echt“, která byla zaměřena na mužské zákazníky.³⁵ Do této skupiny zahrnoval Hirschfeld i feminní typy homosexuálů (současným ekvivalentem: „vykroucenina“) a pravděpodobně transvestitní prostitutky. Magnus Hirschfeld a Richard Linsert uveřejnili vůbec poprvé studii k mužské prostituci v roce 1929.³⁶

Do oblasti prostituce se postupně znovu vracela represe. Byl prosazen zákaz nevěstinců, čímž se již poněkolkáté vrátila prostituce do ulic. Chmelík píše, že se zdvojnásobil počet lidí nakažených syfilidou a došlo k nárůstu homosexuality.³⁷ Domnívám se, že spíše než k „nárůstu“ homosexuality došlo k jejímu „zviditelnění“, obzvláště v menších městech. Krom do ulic se přesunuly některé prostituující osoby do soukromých bytů nebo hodinových hotelů.

K dalšímu zvratu došlo s nástupem totalitních režimů, zvláště pak nacismu. Jednalo se o zřetelně nejhorší éru v dějinách mužské prostituce a homosexuality. Prostituti byli nahlíženi jako obzvláště nebezpečná skupina, která měla být rozprášena a zničena. Krom přísné evidence byli zatýkáni, deportováni do koncentračních táborů, kastrováni a zabíjeni.³⁸

35 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 46)

36 SCHICKEDANZ, H.-J., Homosexuelle Prostitution: eine empirische Untersuchung über sozial diskriminiertes Verhalten bei Strichjungen und Call-Boys. 1979. In: TEUERKAUF, Frank. *Zur Lebenssituation von männlichen Prostituierten- Hintergründe- Perspektiven-sozialpädagogische Konsequenzen und Projekte* [online]. Dortmund : Grrin2, 2007. 128 s. Diplomarbeit. Fachhochschule Dortmund. Dostupné z WWW: <http://books.google.cz/books?id=TsMGb7E2I-0C&dq=M%C3%A4nnliche+Prostitution+im+Mittelalter&hl=cs&source=gbs_navlinks_s>. ISBN3638699374.

37 CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6. (str. 59)

38 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 48)

Po 2. světové válce byl opět zcela zákonitě zaznamenán nárůst prostituce. Nově však došlo ke strukturálním změnám v prostitučním prostředí. Objevili se tzv. callboys, tedy chlapci a muži, kteří byli k dispozici na zavolání a své služby pak poskytovali v bytě zákazníka. V průběhu druhé poloviny 20. stol. nedocházelo již k žádným závratným změnám. Mužská prostituce se postupně modifikovala do dnešní podoby, kterou popíší v následujících kapitolách.

2. VYMEZENÍ POJMŮ

V předešlé kapitole jsem se zabývala tím, jak tomu bylo v minulosti. Naznačila jsem, že prostituce byla různými způsoby regulována, zakazována a postoj k ní se v průběhu času proměňoval. Odvíjel se od konkrétních období a kulturních tendencí. Touto kapitolou již přistoupím k přítomnosti, projdu některé části tématu a objasním jeho konkrétní význam.

Zaměřím se pouze na určitou oblast prostituce a tou je prostituce chlapců a mladých mužů. Již samotný název v sobě skrývá několik prolínajících se aspektů, které je z důvodu srozumitelnosti a jasnosti textu třeba definovat a utřídit.

V první řadě je třeba objasnit název, tedy téma, kterému se budu věnovat, se všemi jeho souvislostmi, které se nabízí.

Cílovou skupinou popisovanou v této práci jsou chlapci a muži, kteří poskytují sexuální služby za úplatu či jakoukoliv jinou protihodnotu taktéž pouze mužské části populace. Nepřesně tedy bývá tento druh prostituce označován jako „homosexuální prostituce“. Toto vyjádření není z mého pohledu zcela přesné, jelikož poskytovatelé těchto služeb pouze vykazují homosexuální chování, nebývají však homosexuálně orientováni (pouze asi 10 %³⁹). V této práci tedy budu používat pojem, který zastřešuje všechny věkové kategorie prostituujících - „mužská prostituce“, výjimečně s ohledem na kontext použiji také „chlapecká prostituce“.

Slovo prostituce pochází z lat. prostituere a „*označuje někoho, kdo se vydává na obdiv, kdo se nabízí k veřejnému smilstvu, nebo kdo vystavuje své*

39 BELL, Inge; PICKAR, Aleš. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. 2008 [cit. 2011-10-09]. Zpráva o obchodování s dětmi v České republice. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/rs_atlantic/data/files/zprava.pdf>. (str. 12)

*pohlavní orgány.*⁴⁰

Pro potřeby této práce budu brát v úvahu dvě definice mužské prostituce. Jednak „*příležitostné či pravidelné nabízení a prodej svého těla chlapci a dospělými muži, kteří za to obdrží peníze a/či materiální hodnoty (strava, ubytování, oblečení). [...] Nabízení se bývá veřejné a je provozováno na různých místech (ulice, nádraží, bary, parky, veřejné záchody apod.) nebo prostřednictvím reklam či inzerátů v novinách, na internetu atd.*“⁴¹ a dále definici doplněnou o Chmelíkovo rozšíření, ve kterém uvádí, že se jedná o „*jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí jít pouze o klasickou soulož, ale o dotýkání se těla jakékoliv části těla jiného, sebeukájení, pokud jsou prováděny za úplatu.*“⁴²

Samotnou sexuální interakci prostitujícího a zákazníka budu označovat slovem „směna“.

Je-li řeč o prostituci chlapců a mladých mužů, nabízí se nejširší rozdělení, kterým je prostituce dobrovolná a prostituce nedobrovolná, mezi nimiž stojí ta část prostitujících chlapců a mladých mužů, kteří se do prostituce nedostali na základě vědomého rozhodnutí, ale díky okolnostem, a i přesto jsou nazíráni jako dobrovolně prostitující, protože nebyli nikým donuceni. Jak jsem tedy již napsala v úvodu, budu se věnovat této skupině a skupině těch, kteří se dali na dráhu prostituce zcela dobrovolně, tedy těm, kteří jsou v prostituci díky vlastnímu přičinění.

Název práce dále vede k vymezení věkových kategorií prostitujících.

40 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 9)

41 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 18)

42 CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6. (str. 17)

Jelikož je obecně chlapecká a mužská prostituce diferencovaná právě z hlediska věku, budu užívat pojmy české legislativy pro rozlišení věkových kategorií, jejichž specifika se v prostituci v mnoha ohledech odráží. V rámci dobrovolné prostituce se lze setkat jednak s dětmi a jednak s osobami, které již dovršily hranici zletilosti. Tyto budu ve své práci nazývat „dospělí“ či „mladí muži“. Dle čl. 1 Úmluvy o právech dítěte se „*dítětem rozumí každá lidská bytost mladší osmnácti let, pokud podle právního řádu, jenž se na dítě vztahuje, není zletilosti dosaženo dříve.*“⁴³ Právní řád České republiky je v souladu s touto Úmluvou, proto i v této práci budu hovořit o „dětech“ nebo o „chlapcích“. Budu-li chtít specifikovat, o jakou věkovou kategorii dítěte se jedná, použiji terminologii zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Bude-li se tedy jednat o dítě do patnácti let, použiji výraz „dítě mladší patnácti let“, děti ve věku od patnácti do osmnácti let budu konkretizovat pojmem „mladiství“.

Z výše napsaného vyplývá, že řeč bude také o dětské prostituci. Dětská prostituce může být v určitých případech dobrovolná, nicméně spadá pod komerční sexuální zneužívání dětí (Commercial Sexual Exploitation of Children – CSEC), které bylo v r. 1996 ve Stockholmu prvním světovým kongresem proti komerčnímu sexuálnímu vykořisťování dětí definováno jako „*použití dítěte pro sexuální účely výměnou za peníze nebo odměnu v naturálních mezi dítětem a zákazníkem, dítětem a prostředníkem nebo dítětem a agentem nebo jinými osobami, které vydělávají na obchodu s dětmi pro tyto účely.*“⁴⁴ Samotná dětská prostituce byla vymezena jako: „*zjednání nebo nabízení služeb dítěte k provádění sexuálních aktů za peníze nebo jakoukoli jinou odměnu.*“⁴⁵

43 OSN. Úmluva o právech dítěte [online]. New York : 20.11.1989 [cit. 2010-10-31]. Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/umluva-o-pravech-ditete.pdf>>

44 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 25)

45 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str.11)

Pod fenomén CSEC spadá také dětská pornografie a obchod s dětmi (obchod s dětmi pro sexuální průmysl, obchod s dětmi pro jiné účely - adopce, dětská práce, prodej orgánů atd.).⁴⁶

Vykořisťování dětí a mladistvých v prostituci velmi úzce souvisí s pornografií. Eva Vaníčková uvádí, že oproti dívkám jsou chlapci více angažováni v homosexuální prostituci a v pornografii.⁴⁷ Zejména pro Českou republiku je toto příznačné. Již v devadesátých letech byla Česká republika v zahraničí známá pro svou obrovskou produkci a následnou distribuci pornografických filmů s gay tematikou, ve kterých se nezdávka objevovali mladiství. Nyní tento průmysl opět vzkvétá, a i když si pornografická studia již dávají pozor na věk účinkujících, stále převládají tendence vybírat ty, kteří vypadají co nejmladší.

Výše zmíněný stockholmský kongres definoval dětskou pornografii jako „*jakýkoliv zvukový nebo obrazový materiál, který používá děti v sexuálním kontextu*“⁴⁸, zdůraznil jak roviny vizuální a audiální, tak reálné i simulované prezentace dítěte, a zároveň bral v potaz všechny formy nakládání s těmito materiály, tj. výroba, rozšiřování nebo používání nahrávek.⁴⁹

46 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 25)

47 Tamtéž (str. 26)

48 PROVAZNÍK, Kamil . Komerční sexuální zneužívání dětí. In VANÍČKOVÁ, Eva; PROVAZNÍK, Kamil ; HADJ-MOUSSOVÁ, Zuzana. *Sexuální zneužívání dětí I. díl*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 1997. s. 55 - 57. ISBN 80-7184-479-9.

49 Tamtéž

3. LEGISLATIVA

Jak jsem ukázala v předešlém vymezení, je zřejmé, že jistá část aktivit probíhajících v rámci mužské prostituce je nelegální, zejména kvůli věku prostituujících. Nyní tedy přejdu k trestně právnímu zakotvení mužské prostituce.

Byť bývá chlapecká prostituce založena na vlastní iniciativě nebo vlivu okolností, vždy se bude jednat o nedodržení a porušování práv dítěte. Tato práva, jejich vymezení, rozšiřování a zabezpečování řeší několik mezinárodních dokumentů. V následující části se zaměřím na to, jak jsou tato práva uvedena ve vybraných dokumentech porušována a na to, jaké mají tyto dokumenty ve vztahu k mužské, resp. chlapecké prostituci nedostatky.

3.1 Vybrané mezinárodní dokumenty

3.1.1 Úmluva o právech dítěte (dále jen Úmluva)

„Dokument s názvem "Úmluva o právech dítěte" byl jednomyslně přijat Valným shromážděním OSN v listopadu 1989. V platnost vstoupila Úmluva v září 1990 a k 30. listopadu 2000 ji ratifikovalo celkem 191 států (187 členských států OSN, 3 nečlenové OSN a Svatá stolice). Náš stát, tehdy ještě jako Česká a Slovenská Federativní republika, podepsal Úmluvu hned první den její platnosti dne 30. září 1990 a ratifikoval ji. Česká republika je Úmluvou vázána dnem svého vzniku, tedy od 1. ledna 1993.“⁵⁰

Úmluva jako první v historii definuje dítě⁵¹, uznává děti jako zvlášť

50 Česká rada dětí a mládeže [online]. 2000 [cit. 2011-11-03]. AHOJ, ÚMLUVO. Dostupné z WWW: <<http://www.crdm.cz/publikace/umluva/>>.

51 Z přednášky MUDr. Evy Vaničkové, CSc., 7.12.2010

ohroženou skupinu a přiznává jí nárok na speciální zacházení a ochranu, dále vymezuje jednotlivá práva dětí a zavazuje státy, které ji podepsaly, k dodržování těchto práv.

Podrobná analýza jednotlivých práv a způsobů porušování není z hlediska rozsahu a požadavků této práce možná. Zaměřím se tedy pouze na ta základní.

První selhání státu lze demonstrovat na nejširším právu, kterým je podle čl. 6 odst. 1 právo na život. V odstavci 2 pak stojí povinnost smluvních států zabezpečit „v nejvyšší možné míře zachování života a rozvoj dítěte.“⁵² Z hlediska doprovodných obtíží spojených s prostitucí (např. drogová závislost) a následků, které se pak u prostituujících chlapců a mužů objevují, rozhodně nelze hovořit o nejvyšší možné míře zachování rozvoje. Naopak díky prostituci nebo sexuálnímu zneužití dochází u některých ke stagnaci vývoje, popř. k regresi.

Další ilustrací selhání je nezabezpečení všech opatření dle čl. 19 odst.1 „Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, činí všechna potřebná zákonodárná, správní, sociální a výchovná opatření k ochraně dětí před jakýmkoli tělesným či duševním násilím, urážením nebo zneužíváním, včetně sexuálního zneužívání, zanedbáváním nebo nedbalým zacházením, trýzněním nebo vykořisťováním během doby, kdy jsou v péči jednoho nebo obou rodičů, zákonných zástupců nebo jakýchkoli jiných osob starajících se o dítě.“⁵³ Prostituce chlapců může v kontextu tohoto ustanovení znamenat všechna zmíněná jednání ve vztahu k dítěti.

Čl. 27 stanovuje právo dítěte na „životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, duchovní, mravní a sociální rozvoj,“⁵⁴ přičemž základní odpovědnost za naplňování tohoto práva připisuje rodičům či osobám, které se

52 OSN. Úmluva o právech dítěte [online]. New York : 20.11.1989 [cit. 2011-10-31].

Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/umluva-o-pravech-ditete.pdf>>

53 Tamtéž

54 Tamtéž

o toto dítě starají, a státu, jehož intervence, resp. pomoc v některých rodinách bývá nezbytná z důvodu neschopnosti naplňovat tato práva.

Čl. 32, 34 a 35 představují taktéž selhání státu. Čl. 32 a 35 hovoří o ochraně před „*hospodářským vykořisťováním a před vykonáváním jakékoli práce, která může být pro něho nebezpečná nebo bránit jeho vzdělávání, nebo která by škodila zdraví dítěte nebo jeho tělesnému, duševnímu, duchovnímu, mravnímu nebo sociálnímu rozvoji*“⁵⁵ a o „*zabránění únosů dětí, prodávání dětí a obchodování s nimi za jakýmkoli účelem a v jakékoli podobě.*“⁵⁶

Chlapecká prostituce jako porušování práv dětí je v rámci Úmluvy nejlépe demonstrovatelná na čl.34, který se přímo zabývá závazkem smluvních států chránit děti před „*všemi formami sexuálního vykořisťování a sexuálního zneužívání - a) svádění nebo donucování dětí k jakékoli nezákonné sexuální činnosti; b) využívání dětí k prostituci nebo k jiným nezákonným sexuálním praktikám za účelem finančního obohacování; c) využívání dětí v pornografii a při výrobě pornografických materiálů za účelem finančního obohacování.*“⁵⁷

Velmi důležitým, dokonce zásadním je čl. 39, který se věnuje podpoře tělesného i duševního zotavení a sociální reintegraci dětí - obětí jakéhokoliv špatného zacházení. V kontextu chlapecké a mužské prostituce musím říci, že v tomto bodě náš stát selhává na plné čáře. V podstatě nejenže nepodporuje jedinou organizaci, která se věnuje přímo těmto nápravám a zotavením u prostituujících se chlapců, ale hlavně popírá existenci těchto dětí (viz dále). Možným důvodem, proč se toto děje, může být předpoklad nepravděpodobných následků prostituce v těch případech, kde si chlapci vstup do ní zvolili sami. Vstup do prostituce je však, jak bude zřejmé z následujícího textu, multifaktoriální jev rozmanité povahy jednotlivých příčin, navíc také velmi

55 Tamtéž

56 Tamtéž

57 Tamtéž

individualizovaný a nelze tedy tvrdit, že prostituce nemá následky.

V r. 2000 byly přijaty dva opční protokoly, které měly rozšířit opatření k dosažení cílů Úmluvy.⁵⁸ Těmito opčními protokoly jsou: Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů a Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituci a dětské pornografii, na který se zaměřím nyní.

3.1.2 Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituci a dětské pornografii (dále jen „Protokol“)

Protokol byl přijat v r. 2000 jako reakce na stále se zvětšující problém komerčního sexuálního zneužívání dětí. Jeho cílem bylo rozšířit Úmluvu, zejména články 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 a 36 tak, aby došlo k přiblížení se naplnění cílů této Úmluvy a tím k ochraně dětí.

„Zdůrazňuje se, že protokol musí být vždy interpretován ve světle Úmluvy a veden principy nediskriminace, nejlepšího zájmu dítěte a jeho participace.“⁵⁹

Protokol vznikl na základě přesvědčení, *„že odstranění prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie bude usnadněno uplatněním holistického přístupu řešícího faktory, které k těmto jevům přispívají, jako jsou zaostalost, chudoba, ekonomické rozdíly, nespravedlivá sociálně-ekonomická struktura, nefunkční rodiny, nedostatečné vzdělání, migrace mezi městem a venkovem, diskriminace podle pohlaví, nezodpovědné sexuální chování dospělých, škodlivé tradiční zvyky, ozbrojené konflikty a obchodování s dětmi.“⁶⁰*

58 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str.166)

59 Tamtéž

60OSN.Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte, o obchodu s dětmi, dětské prostituci a dětské pornografii [online]. New York : 25.5.2002 [cit. 2011-10-31]. Dostupné zWWW: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/rs_atlantic/data/files/protokol.pdf>

Zaměření na všechny faktory a příčiny, které vedou děti k prostituci, považují za velmi efektivní a dobrý způsob koncepce řešení. Musím však zdůraznit, že pozornost by se měla zaměřit také na sexuální zneužití, resp. na jeho prevenci, neboť dle některých výzkumů předchází až u 63%⁶¹ prostituujících se mužů prostituci. Tento aspekt není v tomto dokumentu zahrnut.

Krom vynechání sexuálního zneužití jako jednoho z faktorů ovlivňujících vstup do prostituce má Protokol z mého pohledu v souvislosti s dětskou prostitucí ještě jednu slabinu. Čl. 3 vybízí smluvní strany, aby postihovaly alespoň „*následující činy a jednání, bez ohledu na to, zda jsou spáchány vnitrostátně či mezinárodně, jednotlivcem či organizovanou skupinou.*“ V souvislosti s prodejem dětí se jedná o „*nabízení, předávání či přijímání dítěte jakýmkoli prostředky za účelem sexuálního vykořisťování dítěte*“⁶² Dále je těmito činy myšleno „*nabízení, získávání, zprostředkovávání či poskytování dítěte k dětské prostituci.*“ Ale kde je samotná sexuální interakce dítěte s pachatelem? Zdá se, že zde není zcela zahrnuta obdoba naší skutkové podstaty trestného činu svádění k pohlavnímu styku dle tr. zák.

Nutno dodat, že Česká republika Protokol dosud neratifikovala.

3.1.3 Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání (dále jen Úmluva RE)

Úmluva RE byla přijata v r. 2007. Stejně jako Protokol vyjadřuje nespokojenost nad zneklidňujícími rozměry sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí, a to jak na národní, tak i mezinárodní úrovni,

61 BOYER, D. *Male prostitution and homosexual identity*. 1989. 151-184 s. In: WEISS, Petr, et al. *Sexuální zneužívání : Pachatelé o oběti*. 1. vydání. Praha : Grada, 2000. 212 s. ISBN 80-7169-795-8.

62 OSN . Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte, o obchodu s dětmi, dětské prostituci a dětské pornografii [online]. New York : 25.5.2002 [cit. 2011-10-31]. Dostupné z WWW: < http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/rs_atlantic/data/files/protokol.pdf>

zejména s ohledem na vzrůstající používání komunikačních a informačních technologií dětmi i pachateli trestné činnosti.⁶³ Účinnou zbraň prevence a ochrany v boji proti zneužívání a vykořisťování dětí vidí v mezinárodní spolupráci.

Bere v potaz „*nutnost vytvořit srozumitelný mezinárodní instrument, který by se zaměřil na aspekty spojené s prevencí, ochranou a trestním právem v oblasti boje proti všem formám sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí, a jímž by vzniknul zvláštní systém kontroly*“⁶⁴

Z hlediska prevence je zde také patrný holistický přístup zaměřený na spektrum příčin vstupu do prostituce, zaměřuje se zejména na vzdělávání a zvyšování povědomí o existenci tohoto fenoménu u dětí, pracovníků v pomáhajících profesích i veřejnosti.

Z pohledu chlapecké prostituce je pro nás důležitý čl. 19 *Trestné činy spojené s dětskou prostitucí*, který postihuje „*nejzávažnější formy následujících úmyslných jednání: a) zprostředkování dítěte k účasti na prostituci a zapříčinění účasti dítěte na prostituci; b) nucení dítěte k účasti na prostituci nebo profitování z ní nebo vykořisťování dítěte jiným způsobem za tímto účelem; c) kořistění z prostituce dětí.*“ Z textu je patrné, že Úmluva RE má stejný nedostatek jako Protokol, totiž ten, že nepostihuje samotný čin sexuální interakce mezi dítětem a pachatelem.

Stěžejní je také čl. 23 Svádění dětí k sexuálním účelům, jelikož může být toto svádění klíčovým okamžikem vstupu chlapce do prostituce. Cílem je udělat trestným činem také návrh dospělé osoby dítěti, které nedosáhlo věku

63 Úmluva RE Rada Evropy. Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání [online]. Lanzarote : 25.10.2007 [cit. 2011-10-31]. Dostupné z WWW: <http://www.coe.int/t/dg3/children/1in5/Source/LanzaroteConventions/LanzaroteConvention_cs%20rev.pdf>

64 Tamtéž

určeném v článku 18 odstavci 2⁶⁵, prostřednictvím komunikačních a informačních technologií, k setkání za účelem spáchání trestného činu podle článku 18 odstavce 1 písm. a)⁶⁶ nebo článku 20 odstavce 1 písm. a)⁶⁷, pokud po tomto návrhu následovalo skutečné jednání vedoucí k tomuto setkání.

Od mezinárodních dokumentů týkajících se KSZD bych přešla k dokumentům českým.

3.2 Vybrané české dokumenty

Pouze zmínkou se vrátím k Prvnímu světovému kongresu proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí ve Stockholmu. Dokumenty, jež byly výsledkem tohoto kongresu, „měly být naléhavým závazkem k jednání a kontrolním seznamem pro vypracování konkrétních strategií v jednotlivých zemích do roku 2000.“⁶⁸ „Podle výzvy Akčního plánu tohoto kongresu proti KSZD byl na základě usnesení vlády ČR ze dne 12. července 2000 č. 698 přijat Národní plán boje proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí.“⁶⁹ Tento dokument byl zpracováván po dobu 8 let s tím, že každé dva roky měly být kontrolovány stanovené cíle. Pro rok 2011 není tento plán k dispozici.

Budu se proto nyní zabývat aktuálnějším dokumentem, jímž je Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018.

65 limitní věk dítěte pro účast na sexuálních praktikách stanovený smluvní stranou

66 účast na sexuálních praktikách s dítětem, které podle vnitrostátních právních předpisů nedosáhlo zákonem stanoveného věku pro sexuální praktiky

67 výroba dětské pornografie

68 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod.* 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str.176)

69 Tamtéž (str.179)

3.2.1 Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018 (dále jen „Strategie“)

Tento dokument byl přijat v r. 2008 a „je v souladu s doporučením Světové zprávy o násilí na dětech, má za cíl odstranění roztržitosti primárně preventivních programů a přispět tak ke zvýšení jejich efektivity. Strategie identifikuje 7 hlavních úkolů, k jejichž naplnění budou konkretizovány specifické cíle v národním akčním plánu.“⁷⁰

Cíle jsou děleny na Hlavní a Specifické - dílčí. Hlavními cíli jsou:

- Podporovat rozvoj rodičovských kompetencí
- Vytvářet ve školách a na pracovištích klima rovnocenného partnerství a respektuplné sociální komunikace
- Zajistit dostupnou nabídku volnočasových, zájmových a sportovních aktivit
- Naplnovat speciální práva dětí umístěných do zařízení ústavní výchovy
- Usilovat o utváření bezpečných komunit
- Zprostředkovat porozumění právu dětí na ochranu před násilím v celé společnosti s cílem změny jejich postojů
- Koordinace – hlavní princip multioborového přístupu⁷¹

Z těchto cílů je patrný mezinárodní vliv, konkrétně se zdá, že se jedná o vliv Protokolu, který pojímá multidisciplinární pojetí řešení problému, které je zřejmé i z tohoto dokumentu.

Pohledem na tento dokument jako na souhrn stěžejních cílů vyvstávají zde z mého pohledu opět dvě slabiny. Velmi zásadní se mi jeví fakt, že zde nikde není zahrnut konkrétní cíl vzdělávání dětí v oblasti na nich páchaného

70 Česko . Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018 [online]. Praha : 3.9.2008 [cit. 2011-10-31]. Dostupné z

WWW: < <http://stopnasilinadetech.cz/pdf/narodnistrategie.pdf>>

71 Tamtéž

násilí⁷². V 7. cíli, bodě 1. nalezneme podporu primární prevence „(vzdělávání odborné i laické veřejnosti, tréninky, etický kodex, syndrom vyhoření; cílem je zejména zvýšená schopnost včasné detekce specifických i nespecifických identifikačních známek násilí a změna postojů)“⁷³ Konkrétní zaměření na šíření informací mezi dětmi zde není, což je dle mého názoru poměrně zásadní nedostatek, protože, jak se dozvíme v části o příčinách vstupu chlapců a mladých mužů do prostituce, není nízká informovanost v souvislosti se vstupem do prostituce zanedbatelným jevem.

Optikou chlapců v prostituci musím zmínit ještě jednu výhradu, kterou bych k tomuto dokumentu měla, a tím je nedostatečné zaměření na absolventy státní péče. Je zde sice podpořena ústavní výchova z různých úhlu pohledu, což je určitě dobře, ale na ty, kteří z ústavu odcházejí, žádný důraz kladen není. Vezmeme-li v úvahu slova koordinátora Projektu Šance Lászla Sümegha, že téměř 70% dětí ulice jsou absolventi státní péče a jeho větu vystihující tuto konkrétní oblast : „nebo přímo z těch děčáků, který mizí... ty děti mizí, jak vyjdou ven v těch osmnácti letech, tak mizí – jak fata morgána.“⁷⁴, měli bychom cítit, že i tato oblast by v rámci prevence měla být posílena.

V rámci Hlavního cíle č. 6 bylo dílčím cílem vypracování Národního akčního plánu aktivit Národní strategie prevence násilí na dětech⁷⁵, na který zaměřím svou pozornost nyní.

72 Podle dokumentu je součástí násilí na dětech i KSZD

73 Česko. Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018 [online]. Praha : 3.9.2008 [cit. 2011-10-31]. Dostupné z WWW: <<http://stopnasilinadetch.cz/pdf/narodnistrategie.pdf>>

74 Z rozhovoru s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

75 Česko. Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018 [online]. Praha : 3.9.2008 [cit. 2011-10-31]. Dostupné z WWW: <<http://stopnasilinadetch.cz/pdf/narodnistrategie.pdf>>

3.2.3 Národní akční plán realizace Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2009 – 2010 (dále jen Plán)

Tento Plán je realizací doporučení OSN, WHO a RE k „*vypracování komplexní a jednotné strategie prevence dětí před všemi formami interpersonálního násilí ve všech sociálních prostředích.*“ V tomto plánu se uvádí, že je „*změnou vertikálního přístupu preventivních aktivit ze stran jednotlivých rezortů v přístup horizontální, který bude koordinován a integrován jednak na národní, jednak na evropské úrovni.*“ I tento bod se jeví jako ovlivněný evropskými tendencemi, konkrétně Úmluvou RE, kterou jsem se zabývala výše.

„Národní akční plán realizace Strategie prevence násilí na dětech vychází z ekologického modelu násilí WHO a jednotlivé aktivity jsou cíleny na prevenci a ochranu formou minimalizace či eliminace jednotlivých rizikových faktorů. Základním cílem Národního akčního plánu realizace Strategie prevence násilí na dětech je zvýšení ochrany dětí před všemi formami interpersonálního násilí, jakožto základního lidského práva, a tím snížení počtu dětí ohrožených násilím. S tím souvisí i dosažení zvýšené ochrany pro dětské oběti násilí v rámci včasné detekce, identifikace, intervence, terapie, vyšetřovacího a soudního procesu.“⁷⁶

Jednotlivé cíle zde nebudu rozebírat, opět se zaměřím pouze na vybrané. V první řadě je nutné podotknout, že v tomto doplňujícím a rozšířeném dokumentu ke Strategii již zmínky o vzdělávacích programech dětí jsou. Zaměření na absolventy státní péče zde stále chybí. Pravděpodobným důvodem by mohla být věková hranice, díky níž již tito mladí muži nejsou

⁷⁶ Česko . Národní akční plán realizace Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2009 – 2010 [online]. Praha : 2008 [cit. 2011-10-31]. Dostupné z WWW: <<http://www.vlada.cz/cz/ppov/rlp/dokumenty/strategie-prevence-nasili-na-detech/uvod-59898>>

považováni za děti, a tudíž se jich prevence oficiálně netýká. Já se domnívám, že konkrétně v tomto případě by neměl hrát roli věk, nýbrž individuální situace dotyčného a jeho případné ohrožení KSZD. Preventivní opatření by tedy měla zahrnovat i tuto skupinu.

4. hlavní cíl týkající se speciálních práv dětí umístěných do zařízení ústavní výchovy zahrnuje také důležitý dílčí cíl, jímž je „*zvýšit znalosti odborníků, kteří se dostávají do kontaktu s oběťmi komerčního sexuálního zneužívání, o komerčním sexuálním zneužívání dětí.*“

V rámci chlapecké a mužské prostituce oceňuji zejména bod 1.6, který se zaměřuje na depistáž⁷⁷ ohrožených dětí, přičemž monitorovaná situace této oblasti by mohla velmi pomoci v následné péči a pomoci o tyto děti a mladé muže. Na druhou stranu si nejsem jistá, nakolik je tento bod v rámci chlapecké prostituce plněn, vezmeme-li v úvahu, že v místě, kde by bylo možno toto vykonávat, jsou neustálé represivní akce, kterými jsou tito chlapci a mladí muži zastrášováni a hnáni do anonymity, jak naznačím v následujících kapitolách.

Z hlediska preventivních opatření v kontextu vstupu do prostituce shledávám velmi důležitým bod 1.9, který uvádí: „*Prohloubit systém zdravotní péče pro dětské oběti domácího násilí, zejména sexuálně zneužívané děti jako základní prevenci rozvoje komerčního sexuálního zneužívání dětí. Zdravotní systém rozšíří v regionech také nabídku terapie všech typů agresorů.*“ Tento bod vyjadřuje nejen účinnost péče o sexuálně zneužitě děti jako prevence rozvoje KSZD, stěžejním však také je jeho druhá část zaměřená na agresory. Jejich terapie může být klíčovým zlomem pro zabránění recidivy. Skupinová terapie pachatelů sexuálních deliktů na dětech, které jsem se v rámci své praxe v Berlíně účastnila, se mi zdála jako velmi efektivní a přínosná.

⁷⁷ Definice: vědomé, cílené, včasné vyhledávání nemocných nebo zdrojů nemoci v celé populaci nebo ve vybraných skupinách (dle: http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/hledat?typ_hledani=prefix&cizi_slovo=depist%E1%BE) [cit. 2011-10-31].

V těch případech, kdy se chlapci dají na prostituci, aby uživili svou rodinu, by mohl být zásadním bod 7.8, který má za cíl rozvoj moderních metod sociální práce s rodinami ohroženými sociálním vyloučením a podporu jejich ekonomické soběstačnosti.

3.3 Trestně právní úprava ČR

V předešlé části jsem se zabývala vybranými mezinárodními doporučeními, úmluvami a dokumenty vztahujícími se k boji proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí. Na základě toho bych se přesunula k další oblasti, již je právní úprava prostituce v Čechách, zejména dětské prostituce.

Prostituce jako taková není v České republice legální ani nelegální. Uplatňuje se zde tzv. aboliční přístup, který nepostihuje prostituci jako takovou, ale jevy s ní spojené (např. svádění k pohlavnímu styku, kuplířství ad.)

Dětská prostituce nemá v české legislativě zastupující právní termín, je však ošetřena v několika různých ustanoveních, která se jí dotýkají, zejména v novém trestním zákoníku (dále jen „tr. zák.“).

Mezinárodní tendence v boji proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí jsou nepopíratelné, a to i přesto že Česká republika dosud neratifikovala všechny tyto dokumenty. Vliv těchto tendencí dokazují změny v trestním zákoníku, které nově zvyšují trestní sazby za určité trestné činy související s komerčním sexuálním zneužíváním dětí a kladou větší důraz na věk dítěte (např. trestní sazba trestného činu svádění k pohlavnímu styku podle nového tr. zák. může být zvýšena na základě zvláštní ochrany dítěte, tj. je-li tento čin

spáchán na dítěti mladším patnácti⁷⁸ let; starý trestní zákon hovoří pouze o osobách mladších osmnácti let).

3.3.1 Přestupky a trestné činy související s mužskou prostitucí

Jak jsem zmínila výše, samotnou prostituci nelze postihnout, není nelegální. Prostituce může být trestána pouze jako přešupek podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích § 47 přestupky proti veřejnému pořádku odst. 1 písm.c. „*Přestupku se dopustí ten, kdo vzbudí veřejné pohoršení.*“⁷⁹

Je třeba zdůraznit, že se v mnoha případech mužské prostituce jedná o páchání trestných činů. Jak vyplývá z výše uvedených definic, jsou touto částí myšleny ty případy, ve kterých figurují osoby mladší osmnácti let. Pohledem na trestné činy spojené s fenoménem komerčního sexuálního zneužívání dětí a jejich zasazením do procesu vstupu do prostituce, bude na prvním místě nejspíše trestný čin ohrožování výchovy dítěte (§201), jež je zařazen v hlavě IV Trestné činy proti rodině a dětem tr.zák. a jehož skutková podstata je definována takto: „(1) Kdo, byt' i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že a) svádí ho k zahálčivému nebo nemravnému životu, b) umožní mu vést zahálčivý nebo nemravný život, c) umožní mu opatřovat pro sebe nebo pro jiného prostředky trestnou činností nebo jiným zavrženímhodným způsobem, nebo d) závažným způsobem poruší svou povinnost o ně pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti,

78 V některých verzích zákona lze ještě nalézt věkovou hranici patnácti let. Je to z toho důvodu, že daný zákon byl znovu novelizován, ještě než vstoupil v platnost. Některé verze tedy tyto novelizace ještě nezahrnují.

79 Česko. ZÁKON České národní rady ze dne 17. května 1990 o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích). In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1990, částka 35, s. 810 - 826. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=%20200/1990%20&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.

*bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.*⁸⁰

Pachateli v těchto případech jsou tedy zpravidla rodiče či jiní zákonní zástupci, kteří se dětem nevěnují a neposkytují jim dostatek možností pro seberealizaci. Prostituce a s ní spojené jevy jako je konzumace alkoholu a drog, život na ulici, krádeže apod. lze dozajista označit jako zahálčivý a nemravný život.

Samotná interakce v rámci dětské prostituce, tedy setkání dítěte a zákazníka, resp. pachatele, je již také trestný čin, konkrétně svádění k pohlavnímu styku (§ 202) ustanovený v téže hlavě tr.zák.. Skutková podstata je definována takto: „(1) *Kdo nabídne, slíbí nebo poskytne dítěti nebo jinému za pohlavní styk s dítětem, pohlavní sebeukájení dítěte, jeho obnažování nebo jiné srovnatelné chování za účelem pohlavního uspokojení úplatu, výhodu nebo prospěch, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.*“ V odstavci 2 dále vyjmenovává okolnosti, jež mohou navýšit trestní sazbu odnětí svobody až na pět let. Těmito okolnostmi tedy jsou „*a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let, b) spáchá-li takový čin ze zavrženíhodné pohnutky, c) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu, nebo d) spáchá-li takový čin opětovně.*“ Naproti tomu dítě v těchto situacích trestné není.

K navázání kontaktu mezi prostituujícím a zákazníkem může dojít prostřednictvím kuplíře. Za kuplíře je podle § 189 trestního zákoníku, hlavy III Trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, považován ten, „*kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným.*“ Trestní sazba za kuplířství je odnětí svobody na šest měsíců až na čtyři léta, zákaz činnosti nebo propadnutí

80 Česko. ZÁKON ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník). In Sběrka zákonů, Česká republika. 2009, částka 11, s. 354 - 464. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirkazakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.

věci nebo jiné majetkové hodnoty. Až na osm let pak může být potrestán ten, kdo to dělá s úmyslem získat značný prospěch nebo jako člen organizované skupiny.⁸¹

Trestný čin kuplířství je svou formou velmi latentní kriminální činnost. Jako takový je těžce prokazatelný a postižitelný. Kuplířem v mužské prostituci může být téměř kdokoliv – kamarád, který dohodne schůzku se zákazníkem; taxikář; majitel privátu, majitel eskortní agentury apod.

Stejně zásadním je pro toto téma také § 168 obchodování s lidmi odst. 1 písm. a) tr.zák. jenž spadá do hlavy II Trestné činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství. Až deseti léty bude potrestán ten, „*kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje nebo vydá dítě, aby ho bylo jiným užito k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla.*“ Dále tento paragraf vymezuje další trestné činy proti svobodě a okolnosti, které zvyšují trestní sazbu.

S extrémnějším případem v rámci mužské prostituce, který není příliš častý, se lze setkat ve spojitosti s již zmíněným kuplířstvím. Pro představu bych uvedla opakující se situaci z Berlína, která demonstruje tyto případy. S jejím průběhem mě seznamoval vrchní komisař kriminální policie Paul Langer. Do Německa často přijíždějí z východních zemí chlapani a mladí muži za práci, dostanou se do rukou kuplíře, který jim zabaví veškeré doklady, a protože zpravidla nemají povolení k pobytu, nemohou to a ani nechtějí hlásit na policii. Tento kuplíř je pak nutí různými způsoby k prostituci. Ustanoveními, která by v těchto případech postihovala toto jednání podle našeho trestního

81 Česko. ZÁKON ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 11, s. 354 - 464. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.

zákoníku, by byly § 171 omezování osobní svobody a § 175 vydírání.

Další trestný čin v hlavě III, který se k tématu vztahuje, je pohlavní zneužití (§ 187) tr.zák.. Vymezen je takto: „(1) *Kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až osm let.*“ Trestní sazba může být pachateli zvýšena až na deset let v případě, kdy spáchal čin „*vedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.*“

Toto ustanovení je také velmi důležité, jelikož může ošetřit situaci dítěte, které ve své naivitě a neznalosti využilo nabídky ubytování a zajištění u zákazníka, který následně zneužil tuto jeho závislost. Jako příklad bych uvedla případ chlapce, se kterým se setkal koordinátor Projektu Šance László Sümegh. „*To je tak hodný pán, já už u něj bydlím měsíc a on za to nic nechce...*“ „*No, ale nějaký ty prachy chtít musí, ne?*“ „*Ne, nic, akorát večer se přitulí.*“⁸²

V rámci prostituce je nutné také zmínit další ustanovení, která ošetřují sexuální styk. Jsou jimi § 185 znásilnění a § 186 sexuální nátlak tr. zák.. Jelikož se budu zabývat prostitucí dobrovolnou, pro níž nejsou znásilnění ani sexuální nátlak příliš typické a časté, nebudu se jim věnovat blíže.

Za zmínku však stojí § 190 tr. zák. hlavy III - prostituce ohrožující mravní vývoj dětí. Toto opatření stanovuje trestní sazbu pro toho, „*kdo provozuje prostituci nebo kdo organizuje, střeží nebo jiným způsobem zajišťuje provozování prostituce v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí.*“ Hrozí mu trestní sazba dva roky odnětí svobody. Až na pět let může být sazba zvýšena v případě, kdy spáchá tento čin opakovaně či na více než jednom

82 Z rozhovoru s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

místě.⁸³

Jelikož dětská pornografie není tématem mé práce, nebudu se jí zabývat podrobněji. Jen zmíním ta ustanovení, která se jí věnují. § 191 Šíření pornografie; § 192 Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií a § 193 Zneužití dítěte k výrobě pornografie tr. zák..

Trestného činu se mohou dopustit také prostituuující v případě přenosu pohlavních chorob. Dle § 155 ohrožení pohlavní nemocí tr. zák. může být až k jednomu roku odnětí svobody odsouzen ten, „*kdo jiného vydá, byť i z nedbalosti, nebezpečí nákazy pohlavní nemocí*“⁸⁴.

Nezbytnost informací by měla být v prostituci samozřejmostí, jelikož někteří z těch, co se do prostituce dostanou, neví o souvisejících rizicích zhola nic. Všichni prostituuující by měli vědět, kam a na koho se mohou obrátit v různých situacích. Ovšem informace o tomto ustanovení by dle mého názoru měla být nedílnou součástí práce streetwork ve sféře prostituční scény, a to proto, aby i ti, co poskytují sexuální služby za úplatu či jakoukoliv jinou hodnotu, věděli, že nemusí být vždy pouze oběťmi trestných činů, ale také pachateli, byť by jejich zavinění nemuselo být úmyslné.

83 Česko. ZÁKON ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) . In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 11, s. 354 - 464. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.

84 Tamtéž

4. ZÁKLADNÍ ASPEKTY PROSTITUCE CHLAPCŮ A MLADÝCH MUŽŮ

V předchozí kapitole jsem se věnovala chlapecké prostituci z hlediska mezinárodních dokumentů, českých dokumentů a právní úpravy ČR. Seznámila jsem čtenáře s tím, jak jsou prostitucí porušována dětská práva, co hrozí pachateli za sexuální zneužití dítěte, vymezila jsem trestné činy páchané na prostituujících se osobách a také skutečnost, že trestné činnosti se mohou dopouštět i sami prostituující.

Nyní bych přešla k samotné prostituci. Představím její příčiny, následky, jednotlivé druhy a místa, kde se vyskytuje, a další souvislosti, které se s různými formami prostituce pojí.

4.1 Příčiny vstupu do prostituce

Jak jsem již naznačila v souvislosti s Protokolem, okolnosti vedoucí do prostituce bývají multifaktoriální. V této části tedy představím dílčí faktory, které mohou buď samostatně, nebo v kombinaci zapříčinit vstup do prostituce.

Zdá se, že vstup do prostituce a následně její druh souvisí také s tím, odkud dotyčný pochází. Ze studia problematiky mi vyvstává určitá spojitost mezi rodnou zemí chlapců a mladých mužů a charakteristikou určité skupiny, ke které chlapci a muži „přísluší“. Z filmu *Jungs vom Bahnhof ZOO* vyplývá, že jedním z nejčastějších důvodů newyorských chlapců pro vstup do prostituce je vyhození z domova, kterému předcházela jejich coming-out na domácí půdě. Typickým motivem mužů z východních zemí je chudoba. Naproti tomu až tisíce českých mladých mužů si prostitucí a natáčením pornografických filmů s gay tematikou vydělává či přivydlává. K tomuto jednání jsou hnáni nikoliv

chudobou, nýbrž touhou po životě v nadstandardních podmínkách. Druhou velkou skupinou jsou u nás absolventi státní péče – až 70% dle slov Lászla Sümegha. Podobné jsou i zkušenosti z Bristolu, kde je tato skupina zastoupená až 90%, přičemž 98% prostituujících se chlapců a mladých mužů vykazuje drogovou závislost.⁸⁵

4.1.1 Peníze

Primárním důvodem prostituce jsou vždy peníze. Napříč jednotlivými skupinami jsou právě peníze velmi významným motivem většiny chlapců pro vstup do prostituce. Rozpětí významu peněz v tomto kontextu sahá od samotného přežití až k cestě k nekonečnému luxusu.

Na jedné straně vedou peníze do vyšší společnosti, která je pro některé obrovským lákadlem. Příkladem je Marek. *„Jak říkám prioritně to nedělám pro peníze, ale člověk se dostane do hrozně zajímavého prostředí, ani ne milionářů, ale miliardářů, který ve svý podstatě žijou úplně jiným životem. A teď když si vezmeš, že pak někde jedeš Bentleym prostě pařit do nějakýho klubu a třeba ne sám, ale fakt s partou lidí, z toho vznikaj pak nějaký „gruppenakce“ – a to je úplně neuvěřitelný, že jedeš do nějaký miliardářský vily někde... (důraz, aby dal najevo, že nebude jmenovat) a jsi obklopená úplně nejluxusnějšíma věcmi... a maj ještě nějaký personál obsluhující a ...jedeš pařit do nejluxusnějších klubů, kde jsou ty VIP a to jenom to prostředí ti přijde hrozně okouzující a přijde mi to úplně neuvěřitelný.“⁸⁶* Otázkou zůstává, proč

85 MILFAIT, René. Komerční sexuální zneužívání chlapců : prostituce, pornografie, obchod do sexuálního průmyslu. In. 8. *Fachtag Kinderschutz: "Kleine Helden in Not - Jungen als die vergessenen Opfer sexuellen Missbrauchs"*, Silberbach 30.11. – 2.12.2009: prezentace z konference. Silberbach 2009. Dostupné také z WWW:

http://www.ejf.de/fileadmin/user_upload/pics-einrichtungen/akademie-pdf/8_Fachtag_Kinderschutz/Milfait_de.pdf

86 Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č.3)

je luxus takovým lákadlem? Co se jím kompenzuje? V pozadí těchto tendencí mohou stát např. pocity méněcennosti, deformované sebepojetí, „*touha vyrovnat se úspěšným rodičům*“⁸⁷ ad. Jako klíčová se zdá být touha vyniknout mezi ostatními, být „lepší“, být Někdo. „*Uvnitř tomu však nevěřili. Jen se takto úporně a marně snažili přebít svůj zoufalý pocit prázdnoty, méněcennosti, bezvýznamnosti. Vždyť popravdě co jsou? Nic. Jen mužské kurvy.*“⁸⁸ Dozajista má také vliv tlak dnešní konzumní a materialistické společnosti. Vždyť majetek a luxus jsou v dnešní době známkou společenské úrovně, jsou měřítkem společnosti.

Hodna pozornosti je i druhá strana, kterou představují chlapci a mladí muži přežívající na ulici po útěku z domova či ústavní péče. Pro ně jsou peníze otázkou prosté existence. Kromě svého těla nemívají nic. Nejrychlejší způsob, jak získat finanční zdroje, je prostituce. Rychlejší jsou snad jen krádeže, k tomu ale Fink a Werner uvádějí, že mnozí chlapci tvrdí, že „*raději půjdou šlapat, než krást.*“⁸⁹ Pracovník berlínské organizace SUBWAY ve filmu Die Jungs vom Bahnhof ZOO tvrdí, že někteří jsou nuceni se nejen prostituovat, ale také krást, jelikož jejich sazby, které nejdou zvýšit, jsou tak nízké, že je neuživí.

Velmi výrazným a poměrně častým motivem pro vstup do prostituce je u drogově závislých potřeba peněz na drogy.

87 MILFAIT, René. Komerční sexuální zneužívání chlapců : prostituce, pornografie, obchod do sexuálního průmyslu. In. 8. *Fachtag Kinderschutz: "Kleine Helden in Not - Jungen als die vergessenen Opfer sexuellen Missbrauchs"*, Silberbach 30.11. – 2.12.2009: *prezentace z konference*. Silberbach 2009. Dostupné také z WWW:

http://www.ejf.de/fileadmin/user_upload/pics-einrichtungen/akademie-pdf/8_Fachtag_Kinderschutz/Milfait_de.pdf

88 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. (str. 166)

89 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 65)

4.1.2 Chudoba

Mezi výše zmíněnými extrémními polohami významu peněz pro prostituující se chlapce a mladé muže, je mnoho dalších s penězi souvisejících okolností. Chudoba obecně a osobní zkušenost se sexuálním zneužitím jsou podle „2. světového kongresu proti komerčnímu sexuálnímu vykořisťování dětí, který se konal v Jokohamě v roce 2001, dvěma základními riziky dětské prostituce.“⁹⁰

Chudoba evokuje v lidech touhu po lepším životě. Jako řešení svízelné situace se opět nabízí prostituce. Právě chudoba je jedním z faktorů, které modifikují nazírání prostituce jako sociálně patologického jevu na „práci jako každou jinou“.

V berlínské organizaci SUBWAY jsem se od tamějších pracovníků dozvěděla, že chudoba a nedostatečné vzdělání jsou nejčastějším důvodem odjezdu mnoha mužů z východní Evropy do západních zemí. Doma tito muži tvrdí, že jedou pracovat na stavbu apod. V některých případech však již při odjezdu vědí, že se o stavbu rozhodně nejedná. Někteří odjíždí již s vědomím, že budou prodávat svá těla. Např. v Rumunsku existují celé vesnice, jejichž obyvatelé se takto živí a domů se vracejí jen jednou za čas, aby finančně podpořili svou rodinu. V těchto vesnicích se všeobecně ví, jak tito muži přišli k penězům, ale nehovoří se o tom. Pro tamější společnost je toto téma tabu.⁹¹

Někteří se do procesu prostituce zapojí až v průběhu času, převážně na základě zjištění, že jsou i výnosnější a méně namáhavá „povolání“, než je práce na stavbě. Jsou i případy, kdy do Německa jede celá rodina, matka je doma s dítětem a otec je živí prostitutí, přičemž o tom jeho blízcí ví.

90 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 53)

91 Die Jungs vom Bahnhof ZOO [dokument]. Regie Rosa von PRAUNHEIM. Deutschland: Rosa von Praunheim, 2011.

Pro další příklad chudoby jako spouštěcího mechanismu chlapecké a mužské prostituce nemusíme až do Německa. Stačí zaměřit pozornost na naše příhraničí. Zde je vysoký počet prostituujících se dětí. „*V sociálně slabých rodinách a v oblastech, kde je poměrně velká poptávka po sexuálních službách mohou děti reagovat na sociální a konzumní tlak okolí (včetně svých blízkých), a stávat se tak snadnou kořistí kuplířů a obchodníků s lidmi.*“⁹² Mnohé z nich jsou prodávány právě prostřednictvím kuplířů, jiné se nabízejí samy. Prostituce se tak stává v raném věku dítěte způsobem obživy pro celou rodinu a neprávem jej zatěžuje touto „zodpovědností.“ „*Co ho však začalo opravdu trápit, byl kritický nedostatek peněz. Neměli z čeho žít. Doma už žádné peníze dávno nebyly. ... Bylo mu jasné, že takhle to dál nepůjde a začal uvažovat, jestli nemá zajít k pánovi a dostat se tak k penězům... Zvláštní, při té myšlence necítil žádný odpor, zahanbení, nic. Jakoby situace, v níž se nacházel, úplně změnila jeho dosavadní postoje: Dám – dostanu, řekl si v duchu. A rozhodl se, že u pána bude dělat cokoli, jen aby přestal mít ten strašný hlad.*“⁹³

4.1.3 Předchozí sexuální zneužití

Jak jsem již zmínila výše, dalším aspektem je zcela prokazatelná korelace mezi sexuálním zneužitím dítěte a jeho případným následným působením v prostituci. Weiss cituje Boyerovou, která „*uvádí u mužských homosexuálních prostitutů vyšší frekvenci pohlavního zneužití než u jejich heterosexuálních kolegů. Celkem ho zjistila u 63% prostituujících mužů.*“⁹⁴

92 Komise EKD a ČCE. *E-cirkev.cz* [online]. 2008 [cit. 2011-10-22]. Sexuální zneužívání žen a dětí v česko-německém příhraničí . Dostupné z WWW: <http://www.e-cirkev.cz/data/att/TISK_22_Sexualni_zneuzivani_zen_a_deti_v_cesko_nemeckem_prihranici.pdf>.

93 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. (str. 32 – 33)

94 BOYER, D. *Male prostitution and homosexual identity*. 1989. 151-184 s. In: WEISS, Petr, et al. *Sexuální zneužívání : Pachatelé o oběti*. 1. vydání. Praha : Grada, 2000. 212 s. ISBN 80-7169-795-8.

Z rozhovoru s koordinátorem Projektu Šance Lászlém Sümeghem vyplývá o něco nižší procento. „A: Víte, jaké je procento dětí, které byly už v minulosti sexuálně zneužity? L: Tohleto jsme zveřejnili přímo na výstavě. ... No když to někdo přizná, tak to pak zaevidujeme a takhle pak vzniká statistika. To, co tam bylo zveřejněno na té výstavě, to je necelých šest set lidí, který byli ochotni zapojit se takhle do toho výzkumu a tam vychází 40%.“⁹⁵

Sexuální zneužití dítěte má v každém případě nedozírné následky. Vnímání společenských hodnot a morálky je deformované touto zkušeností a posunuje veškeré hranice, které mělo dítě zakořeněné, čímž vzniká riziko dalších patologických jevů u dítěte. Zahraniční studie poukázaly na zajímavý fakt, že okolnosti sexuálního zneužití chlapců mají vliv také na charakter následků týkajících se prostituce. „...osobní zkušenost chlapce v útlém dětství s modelem intrafamiliálního sexuálního zneužití je predikcí vývoje sexuální agrese v dospělosti, zatímco osobní zkušenost s extramiliálním modelem homosexuálního zneužití v době okolo puberty je predikcí rozvoje prostituční dráhy.“⁹⁶ Ze zkušeností koordinátora Projektu Šance záleží také na tom, na kolik to pro daného chlapce bylo příjemné. Pro některé to může být natolik libý zážitek, že jej začnou sami vyhledávat, na druhou stranu v jiných to naopak nechá hluboký šrám, jímž jsou poznamenáni do konce života. László Sümegh také dodává, že chlapci jsou mnohem zranitelnější než dívky a mají odlišné strategie zvládnání.⁹⁷

Následky sexuálního zneužití ovlivňují osobnost v několika úrovních. Jakousi „předúrovní“ prostituce může být neschopnost navázat jakýkoliv jiný vztah. „V sexuálním zneužívání byl mezilidský vztah pachatele a oběti degradován na vztah užitku a zneužití, který nelze v normálních mezilidských

95 Z rozhovoru s Lászlém Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz příloha č.1)

96 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 55)

97 Z rozhovoru s Lászlém Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

vztazích používat. Fixace na sexualitu pak způsobuje silné bloky v jednání a navazování sexuálních vztahů s někým jiným.“⁹⁸ Není jen narušené vnímání dalších osob a vnímání sama sebe, ale také je velmi výrazně narušena sociální schopnost komunikovat. Člověk je tvor společenský, který potřebuje lidi a jejich blízkost, proto tento deficit může být klíčovým ve způsobu hledání a navazování dalších interpersonálních vztahů.

4.1.4 Dysfunkční rodina a sociální prostředí

Dalším faktorem přispívajícím ke vstupu do prostituce je prostředí, ve kterém dotyčný vyrůstal. Nejrizikovější jsou pro chlapce dysfunkční rodiny a náhradní výchova, zejména ústavní péče. Vaníčková zmiňuje Cusickovu studii, „*kteřá potvrzuje, že rodinná dysfunkce a syndrom CAN (syndrom zneužívaného a zanedbávaného dítěte) v osobní anamnéze dítěte jsou signifikantně častěji popisovány u dětí provozujících prostituci (87%) oproti kontrolní skupině dětí (61%).*“⁹⁹

Jako nejškodlivější se zdají být ty rodiny, které prodávají své děti do prostituce již v jejich velmi nízkém věku. Tyto situace jsou tak vypovídající, že snad ani není třeba je více rozebírat. Je jasné, že děti, které mají cestu do prostituce „vymetenou“ přímo od rodičů, z ní těžko sejdou samy. V dokumentu *Die Jungs vom Bahnhof ZOO* se dokonce hovoří o rodině, která si vydělávala na živobytí tím, že posílala jednoho syna krást, druhého se prostituovat.

Jak vyplývá z části (Ne)dobrovolná prostituce, mnoho chlapců a mladých mužů je v prostituci právě proto, že opustili toto prostředí, která na ně

98 TÁUBNER, Vladimír . *Nejstřeženější tajemství : sexuální zneužívání dětí*. 1. vydání. Praha : Trizonia, 1996. 120 s. ISBN – 80-85573-72-5. (str. 37)

99 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 55)

měla negativní vliv, a v nichž bylo jejich další setrvání nemožné.. „*Mnoho chlapců se dostalo na ulici, protože doma byli emocionálně zanedbáváni. Prostituti pochází téměř bez výjimky z neúplných, rozvrácených rodin. Někteří strávili dlouhý čas v náhradní péči a postrádali lásku a náklonnost.*“¹⁰⁰

Následky nefunkčního sociálního prostředí chlapců, kteří se začali prostituovat, lze pojmout také z několika perspektiv a je nutné na ně nahlížet v souvislostech.

Jedním z aspektů je prostředí, které nenaplnuje životní potřeby dítěte, „*kteřé mu napomáhají vytvářet jeho sebekoncepci (nenaplněná potřeba osobní a sociální identity),*“¹⁰¹ zejména jsou-li tato utváření se umocněna polemikou o sexuální orientaci. Z rozhovorů, které jsem prováděla, plyne jakási charakteristická věta pro tento kontext, která zní: Nevěděl jsem, kdo jsem, potřeboval jsem se najít.

Názorným příkladem je Marek, se kterým jsem dělala rozhovor. Podíváme-li se na jeho životní příběh, je zde patrná souvislost mezi dysfunkční rodinou a jeho nezakotveným sebepojetím. O své rodině a dětství hovoří Marek takto: „*No, já jsem z rozvedený rodiny, kdy otec je alkoholik teda takovej... a dělal docela jako peklo. Bylo to fakt ošklivý. Myslím si, že mám z toho nějaký traumata z dětství, takže asi jsem neměl hezký dětství...*“¹⁰² Na otázku ohledně toho, jak by se definoval vzhledem k sexuální orientaci, odpovídá: „*No asi jako bisexuál, i když jsem asi homosexuál, ale možná to je tím, že nejsem srovnanej sám se sebou, takže se furt hledám a teď, když je mi už docela dost,*

100 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 89)

101 MILFAIT, René. Komerční sexuální zneužívání chlapců : prostituce, pornografie, obchod do sexuálního průmyslu. In. 8. *Fachtag Kinderschutz: "Kleine Helden in Not - Jungen als die vergessenen Opfer sexuellen Missbrauchs"*, Silberbach 30.11. – 2.12.2009: prezentace z konference. Silberbach 2009. Dostupné také z WWW:

http://www.ejf.de/fileadmin/user_upload/pics-einrichtungen/akademie-pdf/8_Fachtag_Kinderschutz/Milfait_de.pdf

102 Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č.3)

tak pořád se cejtim, jako kdyby mi bylo... já jsem takovej trošku „opozděnej“, že mi je tak jako devatenáct, jakože jak jsem z toho maloměsta, tak nemám takovýto... a jsem taky trošku asociální, takže bych řekl, že nejsem úplně nějak vyrovnanej sám se sebou a nevím, kdo vlastně jako jsem, ale definuju se asi jako bisexuál.“

Nejistota v oblasti sexuální preference chlapců a mladých mužů souvisí také s prostředím, ze kterého pocházejí. V okolí, které není homosexualitě nakloněno, je velmi těžké se s podobnou pochybností o své sexualitě jenom svěřit, natož se s někým poradit. I to tedy může být samotnou příčinou vstupu do prostituce. Jednak poznat, co je to „to pravé“, a jednak může být svěření se se svou orientací příčinou „vyhození“ z domu rodičů.

Někteří chlapci nikdy nezažili lásku, pocit bezpečí a blízkosti milovaného člověka a cítí se opuštěni. V zákaznicích tak mnohdy hledají rodiče, přátele nebo partnery. *„Toužil poznat někoho, kdo by mu pomohl dostat se ze zoufalé situace, a proto se do každého, kdo o něj projevil sebemenší zájem, ihned zaláskoval. A pak jednou, v městském parku nedaleko veřejného WC potkal Dalimila. ... A hned se do něj zamiloval. Jak jinak. Vždyť tento muž ho uvedl nejen do světa sexu, ale projevil o něho zájem jako dosud nikdo.“*¹⁰³

Fink a Werner dokonce uvádí příklad chlapce, jež jim popisoval ideálního zákazníka. Tento popis byl naprosto shodný s podobou jeho otce, kterého znal pouze z fotografie.¹⁰⁴

Následkem zanedbání je také neznalost, naivita a manipulovatelnost, což dokazují také slova koordinátora Projektu Šance Lászla Sümegha, která už jsem uváděla v kontextu trestného činu pohlavního zneužití tr. zák.,. *„Valná*

103 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. ISBN – 978-80-204-1964-4. (str. 99)

104 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 89)

většina, protože je infantilních, jak jsou zanedbaný, tak jsou zranitelní, ale také manipulovatelní. On vůbec neví, že je zneužíván. To se mi taky stalo, nebo opakovaně se mi to stává u holek i u kluků. Ptám se: „Bydlíš, nebydlíš?“ a on říká: „László, to je tak hodný pán, já už u něj bydlím měsíc a on za to nic nechce...“ „No, ale nějaký ty prachy chtít musí, ne?“ „Ne, nic, akorát večer se přitulí.“ Jo, on to nevnímá. Z našeho hlediska je to zneužití, ale on říká: „Kdyby on nebyl, tak já jsem umrznul na lavičce.“¹⁰⁵

4.1.4 Nízká informovanost a nedostatečné vzdělání

V deskriptivní studii Evy Vaníčkové o postojích dětí k prostituci, kterou prováděla ve spolupráci s 3. LF UK v r. 2001, vyšlo najevo, že informovanost dětí o sexu a sexualitě je žalostně nízká. Konkrétně u chlapců, kteří se domnívali, že vědí, co znamená sexuální zneužívání, prokázala, že tomu tak zdaleka není. Faktická znalost byla pouze 19,3%. V otázce komerčního sexuálního zneužívání dětí byly výsledky ještě více alarmující. Faktická znalost tohoto fenoménu byla pouze 2 %.¹⁰⁶

Výsledky studie organizace berliner jung, se kterými mě seznamoval tamější pracovník, ukazují, že ze 2000 dotazovaných chlapců jich bylo 25% osloveno s nabídkou k sexu. Naproti tomu stojí opět deskriptivní studie Vaníčkové, tentokrát z roku 2004, ze které vyplývá, že u nás bylo osloveno 11,9% dětí cizí osobou a 14,9% osobou známou.¹⁰⁷ Z výsledku, které jsou u obou studií téměř totožné, je zřejmé, že ohrožení dětí v souvislosti s komerčním sexem je veliké. Prokázaná neznalost a neinformovanost dětí v této oblasti je taktéž vysoká. Spojí-li se tedy tyto faktory, zcela zákonitě mě

105 Z rozhovoru s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č.1)

106 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 105)

107 Tamtéž (V popisu studie je dále uvedeno, že výsledky nelze nazírat jako 100% platné, jelikož děti nemusely nutně rozpoznat, že se jedná o nabídku ke komerčnímu sexu.)

vedou k přesvědčení, že oslovení dítěte s nabídkou k sexu může znamenat jeho vstup do prostituce a následné setrvání v ní, přidají-li se k tomu další okolnosti.

V literatuře týkající se chlapecké a mužské prostituce lze poměrně často najít příběhy chlapců, které vystihují situaci. Chlapec je někým osloven, o prostituci a komerčním sexu neví téměř nic, získá první sexuální zkušenost podobného typu a nadále zůstává v prostituci. Pro představu uvádím Andrease, který popisuje, jak ho oslovil starší muž ve Frankfurtu. *„Bylo mi čtrnáct a neměl jsem o ničem ponětí. Už nevím, jak přesně to začalo. Víím jen, že jsme to dělali na záchodech v parku a že jsem dostal deset marek – to bylo hodně peněz. Byla to moje první sexuální zkušenost; nejzajímavější na tom pro mne bylo, že mi to nepřišlo vůbec hnusný... A pak už jsem věděl, kam mám jít, když budu potřebovat peníze.“*¹⁰⁸

Dále korelace nízké vzdělanosti a vstupu do prostituce je poměrně příznačná pro skupinu chlapců a mladých mužů přijíždějících z východních zemí za prací.

Obecně neukončené vzdělání je shodným rysem prostituujících chlapců a mladých mužů.¹⁰⁹

4.1.5 Záliba v sexu

Z mého pohledu je významným motivem pro vstup do prostituce je záliba v sexu, touha po dobrodružství apod. Tento důvod nebývá v literatuře uváděn příliš často, já se však domnívám, že pro prostituující s homosexuální orientací je významným ukazatelem. Fakt, že gayové obecně bývají spojováni s vyšší promiskuitou a podklady, které mám od dotazovaných, mě vedou

108 BADER, Birgit; LANG, Ellinor. *Stricher - Leben*. 1. Aufl. Hamburg : Galgenberg, 1991. 184 s. ISBN 3-925387-78-1. (str. 115)

109 Tamtéž (str. 12)

k domněnce, že minimálně nějaká část homosexuálně orientovaných prostitutů jednoduše spojila „příjemné s užitečným“. Hovoří o tom Honza i Marek., ... *Mne jako sex vždycky bavil a chtěl jsem v té erotický branži i makat.* ¹¹⁰ „...já bych řekl, že to za peníze úplně nedělám, jako že bych se tím nějak živil, ale nějaký přivýdělek to jako je, ale přímo jako ten důvod, proč to dělám, je... jako pro nějakou zábavu. ... Je to příjemný zpestření vlastně...za nic, za zábavu dostat nějaký peníze“ ¹¹¹

4.2 Dobrovolná prostituce

V předešlé části jsem ukázala rizikové faktory, jež mohou ovlivnit vstup do prostituce. Zmínila jsem peníze, chudobu, předchozí sexuální zneužití, dysfunkční rodinu, nedostatečné vzdělání a zálibu v sexu.

Nyní se zaměřím na chlapce a muže, kteří si vybrali prostituci jako své povolání nebo relativně snadný způsob přivýdělku. Představím, o jak staré chlapce a muže se jedná, jejich postoj k prostituci a specifika nabízených služeb. Seznámím čtenáře s místy a způsoby prostituce, teoretická východiska se pokusím dokreslit nabytými poznatky z reálného prostředí prostituce.

4.2.1 Callboys

Muži živící se nebo přivydělávající si prostitucí bývají označováni jako callboys. *„Práce callboys má spíše charakter zvoleného povolání.“* ¹¹² K provozování prostituce nejsou nikým ani ničím nuceni. Jedná se převážně o dobře vypadající muže, kteří disponují ideální postavou, vypracovanými

110 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č.2)

111 Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č.3)

112 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod.* 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str. 53)

svaly a krásnou tvář. Lze mezi nimi nalézt studenty, pracující muže, kteří si takto přivydělávají, a dále ty, pro které prostituce znamená běžné zaměstnání.

Fabiano Golgo uvádí, že v minulosti si k absurdně nízké měsíční apanáži přivydělávali prostitutí v Čechách také vojáci.¹¹³

Věkově se callboys pohybují zpravidla od 18 let výš, přičemž v této skupině, na rozdíl od dalších, nejsou starší muži výjimkou. „*Znám kluky, co dělají eskort a je jim třeba 35 a mají to jako bokovku k normálnímu jobu...*“¹¹⁴ Obvykle bývá poptávka v mužské prostituci po co nejmladších chlapcích, zejména v rámci pouliční prostituce. Jsou ale také klienti, „*kteří chtějí někoho zralého a rozumného,*“¹¹⁵ zejména v rámci eskortních služeb.

S prostitutí jsou smířeni nejen oni, ale mnohdy také jejich rodiny a přítelkyně. „*Partnerky těchto chlapců o jejich homosexuální činnosti buď nevědí, nebo je k ní naopak samy vybízejí, aby ji oderotizovaly, odsexualizovaly a aby byla vnímána jen jako zdroj peněz.*“¹¹⁶ „*F. Golgo: Takže české holky – (jsou takové, že) podle toho, kolik vyděláte, tak je to v pořádku? Johnny: No, asi tak...*“¹¹⁷ Prostituci berou jako součást života nebo minimálně jeho úsek. To potvrzuje i Honza slovy: „*ty chytrý si vyděláš, našetřej a začnou žít normální život, mají to jako přivýdělek, zaplatěj si školu, jsou finančně zabezpečeni a můžou si dělat, co chtějí.*“¹¹⁸ Na druhou stranu jsou i takoví, kteří

113 GOLGO, Fabiano. *Blog.aktualne.cz* [online]. 2008 [cit. 2011-10-26]. Gay prostitute v Česku. Dostupné z WWW: <<http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/fabiano-golgo.php?itemid=4586>>.

114 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č.2)

115 BADER, Birgit; LANG, Ellinor. *Stricher - Leben*. 1. Aufl. Hamburg : Galgenberg, 1991. 184 s. ISBN 3-925387-78-1. (str. 22)

116 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str. 55)

117 QUEER. [magazín ČT]. Režie Nikola MERKLOVÁ, Radim ŠPAČEK. ČESKÁ TELEVIZE 2009, (vysíláno dne 2.11.2009). Dostupné také z WWW: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10121061347-q/209562210900034/>

118 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č.2)

žijí pouze přítomností a s budoucností si hlavu nelámou. „*A teďka do budoucna to vidíš jak? ... No, nad tím jsem nikdy nepřemýšlel, abych řekl pravdu.*“¹¹⁹ O těch Honza říká: „*Pak jsou ale taky takový, který dopoledne natáčeš, a odpo jdou eskortovat... Když si to tak vemeš, tak když natočej nejmíň dvě scény, jakože spíš víc, ale ... teda ty dvě, to je v dnešní době nejmíň desítka, za eskort, když zůstane i přes noc, tak má třeba čtyrku, to je 14 tisíc za jeden den... a oni ti druhý den volaj, že už nemaj prachy, jestli pro ně něco nemáš?! Tyhle kluci si sice jezděj v audinách, choděj v Guessu, platěj nájem, ale jinak nemaj vůbec nic.*“

Hlavním důvodem pro dobrovolný vstup do prostituce jsou jednoznačně peníze. Vezmeme-li v úvahu finanční rozpětí, ve kterém se pohybují částky placené za sexuální služby této úrovně, není se v podstatě čemu divit. Muži touto prací mohou za den vydělat tolik peněz, co lidé pracující v jiné oblasti za celý měsíc. Pro srovnání bych uvedla Honzův výrok, který upřesňuje situaci předpokládaného platu v rámci jejich eskortní agentury, kterou chtěli založit: „*je to prostě kus od kusu, případ od případu.... No ale tak aspoň pro představu řekněme 1200 éček na den*¹²⁰. *Jako jen průměr jo, nepočítám do toho playmate, žádný extrémnosti nic...*“¹²¹

Své služby poskytují callboys na různých místech. Nabídka bývá velmi variabilní a časově flexibilní, záleží tedy na domluvě s klientem, popř. dalšími lidmi, kteří jsou do obchodu nějak zainteresováni (např. taxikáři či hotelový personál). Služby jsou nejčastěji poskytovány ve „*vlastních bytech, v klubech či apartmánech, ve striptýzových barech, v pornobranži a dále na místech, která jsou domluvena prostřednictvím různých agentur zprostředkávajících*

119 Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č.2)

120 I kdyby byla provize pro agenturu 50%, jakože v Čechách bývá okolo 40%, jednalo by se přibližně o 15 000 Kč za jeden den.

121 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č.2)

*eskort servis, např. privátní akce apod.*¹²²

Tato forma zahrnuje několik druhů prostituce a zpravidla se odráží právě od místa a způsobu jejího vykonávání. Patří sem zejména eskort servis – společníci; ti, kteří své služby nabízejí na privátech, v hotelech či v různých barech a dále pak skupina pohybující se v „komerční erotice“¹²³, tj. striptéři, go-go tanečníci, pornoherci a kluci „na telefonu“, kteří explicitně prostituci neprovozují, ale nemají k ní daleko (viz dále).

4.2.2 Eskort servis

Nabídka eskortních služeb se nezaměřuje pouze na sexuální služby, ale především na „poskytnutí společnosti“ zákazníkovi.

*„Při eskort servisu je mladý muž placen za to, že poskytne svou společnost zákazníkovi kupříkladu při jídle, při návštěvě divadla nebo jako společník na cesty. Majitel eskortní agentury dostane přibližně 50% z dohodnuté částky za to, že vybere zákazníkovi adekvátního muže – společníka. Vyjádří-li zákazník v průběhu eskortu přání sexuálního charakteru, bude proplaceno později, přičemž částka v plné výši zůstává společníkovi.“*¹²⁴

Fungování eskortu se odvíjí od provozu různých agentur, inzercích v tisku a v poslední době také hlavně prostřednictvím internetu¹²⁵. Eskort servis funguje na principech, kterými jsou např. předem sjednaná cena a doba poskytovaných služeb, doprava muže k zákazníkovi aj.

122 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 65)

123 Viz dále (podkapitola 4.2.6 Muži působící v komerční erotice)

124 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 140)

125 Př. <http://gayescort.jex.cz/>

Většina agentur má své katalogy, popř. webové stránky, na kterých jsou uvedeny fotky mužů, tělesná výška, váha a další proporce, věk, sexuální orientace, znalost jazyků a v neposlední řadě také nabízené služby a někdy i ceník. Společníci, kteří si vytváří klientelu samostatně, mívají také své webové stránky, popř. jsou registrováni na stránkách sdružujících nabídky jednotlivých společníků a společnic.¹²⁶ Zajímavostí je, že mnoho z těchto společníků nemá přímo uvedené ceny. Spíše preferují soukromou domluvu a odkazují na uvedené kontaktní informace.¹²⁷ Jako další zajímavost bych ráda uvedla „kolonku“ sexuální orientace, ve které se většina mužů označuje jako bisexuální nebo gay. Nikde jsem zatím neviděla, že měl někdo uvedeno heterosexuál, přitom ale prostituci provozuje 90% heterosexuálů a „*pouze 10% těchto chlapců jsou svou přirozeností homosexuální*“¹²⁸, což potvrzuje i Honza, který se v této branži již několik let pohybuje. Zde hovoří konkrétně o porno - průmyslu. „*A: Je dost běžný, že prostituují hlavně heteráci... Jak je to v tom pornu? H: No to bych viděl tak na 90 %...*“¹²⁹

4.2.3 Privátní prostituce

Muži provozující privátní prostituci mají ve většině případů již svoji relativně ustálenou klientelu. Nové klienty si buď shání sami nebo prostřednictvím majitele bytu.

„*Prostituci poskytují v soukromých, luxusně zařízených bytech, zpravidla vysoce solventních klientů.*“¹³⁰ Muži, kteří pracují zde, jsou nuceni

126 Př. <http://www.gayromeo.com>

127 Př. <http://gayescortprivat.aspone.cz/Index.aspx>

128 BELL, Inge; PICKAR, Aleš. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. 2008 [cit. 2011-10-09]. Zpráva o obchodování s detmi v České republice. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/rs_atlantic/data/files/zprava.pdf>. (str. 12)

129 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č. 2)

130 CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha: Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6. (str. 63)

odvádět část vydělaných peněz majiteli bytu.¹³¹

Jako jedno z odvětví privátní prostituce bych uvedla prostituci prováděnou v soukromých bytech prostituujících. Tyto dvě formy se více či méně prolínají a hranice mezi oběma zmíněnými nejsou zcela zřetelné. Mimo jiné prostituce provozovaná v bytech navazuje i na další formy, např. barovou ad. V knize Stricher jsou tyto byty označovány slovem „Apartments“, což je i z hlediska české terminologie vhodný pojem. *„Jako Apartment jsou označovány byty, které jsou příležitostně či výlučně využívány k prostituci. Callboy zde může své služby poskytovat sám nebo může tento byt sdílet s dalšími.“*¹³²

Je zcela logické, že jedno z útočišť, kam se prostituující muž se zákazníkem může odebrat, je právě jeho vlastní byt, což má i své výhody. *„Vlastní byt nabízí jakousi jistotu před útoky násilných zákazníků, kteří se tudíž musí pohybovat v pro ně nezvyklém prostředí.“*¹³³

Další výhodou může být pestřejší nabídka různých pomůcek a nástrojů, které jsou mnohými zákazníky vyžadovány a které nejsou standardní výbavou míst, kam dvojice po domluvě odchází (hodinový hotel, příroda, auto ad.) „... *callboys mají všeobecně k dispozici bohatou nabídku různých předmětů fetišismu a erotických pomůcek.“*¹³⁴

Eskortní služby a privátní prostituce, jak jsem je nyní popsala, si jsou velmi podobné. V obou případech se jedná buď o samostatné či

131 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str.54)

132 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 140)

133 Tamtéž

134 Tamtéž

zprostředkované „podnikání“. Nabízené služby se více či méně shodují. Zásadnější rozdíl je pouze v tom, že eskortní společník dojíždí za zákazníkem, zatímco u privátní prostituce je dojíždějícím zákazník. Ani toto rozdělení však není zcela striktní. Ti, co nabízejí privátní prostituci, mají většinou uvedenou i možnost dojezdu za zákazníkem, pochopitelně s přírážkou.

Eskort a privátní prostituce je na nejvyšší úrovni, a tudíž je nejdražší. Společníci v rámci eskortu a privátní prostituce jsou zpravidla pracující či studující lidé, kteří hovoří nejméně dvěma jazyky, znají zásady společenské etikety a ovládají vybrané chování.

Pro tento typ prostituce je charakteristické, že jsou požadováni muži „na úrovni, kteří dokáží reprezentovat“¹³⁵ a není tedy ostudou vzít tohoto chlapce či muže do společnosti nebo třeba na společnou dovolenou. Skutečnost vyžadování těchto kritérií bych ráda podložila úryvkem z rozhovoru s Honzou a Jarem, kteří mi vyprávěli o svých plánech založit eskortní agenturu. : „A: Co musí splňovat ty zaměstnanci, aby se o nich dalo říct, že jsou na úrovni?

H: No... především prohlídky, jako zdravotní – to asi uděláme jako v pornu, max měsíc staré, oni prostě budou chodit k doktorovi, nechci z toho mít tahanice. [...] Jo, ta úroveň... No, budou se muset slušně chovat, no a taky jazyky – aspoň dva- bez toho to nejde.“¹³⁶

Nutno podotknout, že v rámci bytové prostituce není takto vysoká úroveň prostituujících samozřejmostí. Soukromé byty nemusí být zdaleka tak luxusní, hygienické ani příliš dobře vybavené.

Co se týče cen za poskytované služby, jsou stejně jako u všech dalších kategorií odstupňovány podle mnoha kritérií. Klíčovými jsou věk a vzhled

135 CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6. (str. 63)

136 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č. 2)

prostituuujícího, nabízené služby apod. U eskort servisu nelze přesně stanovit, v jakém rozmezí jsou ceny za poskytnuté služby. Řádově to bývá v několika tisících, jsou však i výjimky, které se pohybují okolo desítek tisíc. V těchto případech se jedná o velmi luxusní agentury nebo např. několikadenní výjezdy do zahraničí za zákazníkem.

4.2.4 Hotelová prostituce

Také hotelová prostituce je na velmi vysoké úrovni. Klienti bývají zpravidla cizinci, tudíž znalost jazyků a schopnost slušně vystupovat jsou též nezbytné. Chmelík píše, že „*hotelová prostituce je obdobná jako privátní, jen s tím rozdílem, že prostituuující nemají tak stálou klientelu.*“¹³⁷

U nás, jak uvádí Fabiano Golgo, tento druh prostituce reprezentuje např. Gay Hotel Villa Mansland, který je zaměřen hlavně na zahraniční klienty. Z webových stránek¹³⁸ je zřejmé, že různé akce jako jsou striptýzy, taneční vystoupení plné mladých, téměř nahých chlapců jsou na denním pořádku. Fabiano Golgo k tomuto hotelu v r. 2002 napsal: „*Villa Mansland je penzión pro starší gaye ze zahraničí. Mohou si vybrat chlapce a odvést si je nahoru. Majitel prý dostává z poplatků za služby určité procento.*“¹³⁹ Stejně tak tamější barmani profitují na útratách zákazníků. Fotky vystavené na stránkách hotelu naznačují, že typ nabízených hotelových služeb se zatím nezměnil. Podobným příkladem je poměrně nový Boys Club, který se prezentuje jako hotel a night club,¹⁴⁰ a Club Tempel, jehož součástí je také hotel.

137 CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6. (str. 63)

138 http://www.gay-hotel-prague.eu/uk_veranstaltung.php [cit. 2011-10-26]

139 GOLGO, Fabiano. *Britské listy : deník o všem, o čem se v České republice příliš nemluví* [online]. 2002 [cit. 2011-10-26]. Všechno pořádku při starém: loňské policejní razie neskoncovaly s mužskou prostitucí v ČR. Dostupné z WWW: <<http://blisty.cz/art/10035.html>>.

140 Prague gay map

4.2.5 Barová prostituce

Dalším druhem dobrovolné prostituce je barová prostituce. Zahrnují sem nejen samotnou prostituci, tj. sexuální službu za úplatu, ale také situace, které této směně předchází. Je třeba zdůraznit, že na rozdíl od výše zmíněných oblastí dobrovolné prostituce, kdy se podmínky a jiné aspekty této směny domlouvají předem po telefonu nebo mailem či přes někoho, je tento druh specifický tím, že ony podmínky se domlouvají v přímé interakci mezi zákazníkem a prostituujícím mužem v daném baru, i když v něm k sexuálnímu styku nakonec dojít nemusí.

Fink a Werner popisují tři druhy barů spojených s prostitucí. Jako první vymezují „Stricherkneipen“: der Stricher – (homosexuální) prostitut; die Kneipe – hospoda. Tento výraz nemá přesný český ekvivalent. V podstatě se jedná o jakýsi „night club“ pro homosexuální klientelu. Nebývá to tak vždy v pravém slova smyslu. Může se jednat také o bar, který nemá k pronájmu pokoje či prostory, kde by ke směně mohlo dojít, slouží však jako místo setkávání zákazníků a prostituujících.

„Stricherkneipen se mohou lišit od normálně vypadajících hospod „na rohu“, přes klubům podobné hospody se zvonkem až po hodinové hotely či sexcluby. Některé Stricherkneipen mají otevřeno pouze v určitou dobu, jiné mají celodenní provoz. O tom, jestli a v jakém množství bude prostituce v konkrétní hospodě probíhat, rozhoduje zpravidla majitel baru, popř. vedoucí podniku. Hostinští dále řídí jednotlivé skupiny prostitutů a vylučují skupiny jiné.

Do této kategorie Stricherkneipen mají ženy, až na pár výjimek, vstup zakázán. Pouze známé vrchních či ženy mající zvláštní vztah k této scéně („Strichermammis“: Stricher – (homosexuální) prostitut; Mammi – máma),

bývají vpuštěny.“¹⁴¹

Většina těchto Strickerkneipen je uzpůsobena tak, aby se zde nebo někde v okolí dalo najít místo pro příležitostný sex. Nejčastějšími vnitřními řešeními jsou pravděpodobně darkroomy, kabinky a toalety. Darkroomy bývají různě vybavené, záleží na zaměření podniku (např. darkroom se zaměřením na sadomasochistické praktiky). Často se tyto hospody nachází v blízkosti parků.

V Praze takovýto bar můžeme najít v centru města, kousek od Hlavního nádraží. Řeč je o již zmíněném Clubu Tempel¹⁴², který zahrnuje kavárnu, bar a hotel. Do tohoto baru se mi jako ženě nepodařilo dostat, proto o něm nemohu preferovat blíže. V Berlíně je typem tohoto podniku club Tabasco, nejstarší gay bar v oblasti Nollendorfplatz. Tento klub je prototypem trhu. Hosté jsou pouze dvojího typu. Mladí, celkem hezcí chlapci a muži sedící jednotlivě u baru. Každý popíjí svůj drink, nikdo se s nikým nebaví. Druhou skupinou jsou starší muži, převážně důchodového věku, pozorující chlapce u baru. Mezi těmito skupinami dochází k náhodným interakcím ústící ve společný odchod, kterému předchází krátká rádoby společenská konverzace a dohodnutí transakčních podmínek.

Jako další vymezují Fink a Werner gay bary, které se nedefinují jako “Strickerkneipen“, ale ve kterých k prostituci dochází. Specifikem je, že majitelé těchto podniků dávají od prostituce ruce pryč. Za Prahu se zdá být příkladem klub Escape to Paradise, který „se snaží tvářit jako normální gay klub, ale podstata provozu je úplně jiná, nazval bych to bordelem. ... Jsou zde

141 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 133)

142 Viz reportáž QUEER. [magazín ČT]. Režie Nikola MERKLOVÁ, Radim ŠPAČEK. ČESKÁ TELEVIZE 2009, (vysíláno dne 2.11.2009). Dostupné také z WWW: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10121061347-q/209562210900034/>

kluci, kteří pravidelně docházejí každý večer, a musí zde vykonávat určitá vystoupení v rouše Adamově, za které mají zapláceno řádově pár stovek. Jeden z dalších úkolů, který na ně čeká po tzv. sbalení klienta, je propít na baru s klientem nebo bez určitou částku, která je pevně daná. Jenže v případě hodně náruživého hosta útratu na požadovanou částku nenaplní a musí si na druhý den lístek doplatit tím, že si nakoupí alko-nealko.¹⁴³ „Majitelé "mužských nevěstinců" se přitom tváří, že se samotnou prostitucí nemají nic společného. "Já nikomu neříkám: běž s tím nebo s tím. Mně jde jen o to, aby v klubu proběhlo erotické vystoupení pro hosty, kteří u nás konzumují nápoje. Co se pak děje mimo klub, mě nezajímá," řekl v reportáži pořadu Na vlastní oči spolumajitel klubu Escape to Paradise (Útěk do ráje) Jan Frohna.¹⁴⁴

Podíváme-li se opět do Berlína, i zde je bar tohoto typu. Sídlí hned vedle Tabasca a byl pojmenován po nechvalně známém pražském baru proslaveném mužskou prostitucí, Pinocchiu. Oproti Tabascu se Pinocchio vyznačuje „sociálnějším“ prostředím. Je sice menší, dochází zde k prostituci, ale není zde tak markantní rozdělení hostů a rivalita. Postoj majitele Pinocchia je taktéž ambivalentní. Na jednu stranu mi říkal, že „už se zde nešlape tak jako dřív“, a zároveň se mnou hovořil o jednotlivých prostituujících se přítomných mužích a sděloval mi jejich „profesní zaměření“ apod.

Posledním typem jsou hospody, ve kterých je prostituce nenápadná a diskrétní. Patří mezi ně diskotéky, bary, kluby ad., které jsou určeny spíše pro

143 NOVY, Jeessik. *Colourplanet* [online]. 2008 [cit. 2011-10-14]. Gay prostituce v Praze. Dostupné z WWW: <http://www.colourplanet.cz/52568-gay-prostituce-v-praze>.

144 ŠTĀSTNÝ, Ondřej. *IDNES.cz* [online]. 2005 [cit. 2011-10-14]. Jak se žije pražským prostitutům. Dostupné z WWW: http://zpravy.idnes.cz/jak-se-zije-prazskym-prostitutum-dl4-/domaci.aspx?c=A050311_212542_domaci_miz.

zábavu, ke komunikaci, na seznámení apod. Nezřídka se však stává, že se zde spolu dva lidé na určitém druhu směny domluví. Není výjimkou vidět v klubu plném bavících se lidí dvojice, řekněme, „nevyvážené“. Většinou se jedná o staršího muže, nezřídka cizince, a vedle něj postávajícího mladíka, kteří se buď líbají, tančí nebo si jen tak povídají. Viděla jsem také mladíky, kteří vypadali na šestnáct let a tyto postarší muže neskryvaně sváděli různými tanci, svůdnými pohledy atd. Tyto dvojice a existence darkroomů v barech z mého pohledu jednoznačně vybízí k zamyšlení se nad prostitucí.

Domnívám se, že ON Club (bývalé Valentino) se jeví jako příklad tohoto typu na území Prahy. Dalo by se říci největší gay bar a diskotéka v Praze. Na první pohled vypadá interiér klubu jako normálně vypadající diskotéka. Ovšem bližším pohledem zde lze vidět výše popsané nevyvážené dvojice, osamělé velmi mladě vypadající muže i samostatně korzující pány pokročilého věku. To vše mezi dvojicemi či skupinkami bavících se lidí. Nutno podotknout, že popsaná situace není výjimkou, ale ani pravidlem.

Jako baroví prostitutky působí v poměrně velké míře cizinci, kteří přišli z východu (Rumuni, Bulhaři, Poláci, Slováci a pro další země i Češi). *„Ted' to je zachycené cíleně do nějakého podniku, to je – tomu se už říká „pražská mafie“, ale ne s Čechama obsazená samozřejmě.“*¹⁴⁵

Mezi barovými prostituty se mohou vyskytovat (pravděpodobně i vyskytují) i chlapci mladší osmnácti let. Nízké věkové hranici nasvědčuje i princip „čerstvého masa“. Byť má tento pojem jakkoliv hanlivý nádech, je běžně používaným pro označení co nejmladších, „nepoužitých a neokoukaných“ chlapců, kteří jsou velmi vyhledávaní. *„Také pedofilové využívají Stricherkneipen k tomu, aby zde vyhledávali „nové chlapce“ a*

145 Z rozhovoru s Lászlom Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

setkávali se s nimi.“¹⁴⁶

Jelikož se do barů stahuje „střední vrstva“ prostitutů, tzn. ne ti nejbohatší, ani ti z nejnuznějších podmínek ulice, je tato forma spojena s vysokou fluktuací chlapců. Chlapci migrují mezi jednotlivými bary, městy a posléze i zeměmi. Jejich přesuny se váží právě na jejich „okoukanost a opotřebovanost“ v barech, kde dosud působili. V novém prostředí se stávají znovu žádanějšími, právě protože jsou „noví“. Stěhují – li se do jiného státu, směr je téměř vždy na západ. Na jejich mobilitu mohou mít vliv také zvláštní akce (např. veletrhy, kongresy apod.)¹⁴⁷

Považuji za nutné zmínit také bary, které explicitně prostituci nenabízí, ale dá se zde do jisté míry přepokládat. Nejvíce se jedná o sex kluby, sauny a videotéky. Do těchto podniků chodí většinou ti muži, kteří hledají příležitostný sex bez placení. V průvodcích mapujících pražské homosexuální prostředí jsou tyto podniky označovány výrazem „cruising area“¹⁴⁸, což znamená prostor pro navazování příležitostných kontaktů za účelem sexuálního styku. V Praze to jsou Heaven Cinema, Alcatraz a Drake’s, který byl a je dodnes spojován s prostitucí. Honza k tomu říká: *„No ale tam to bylo. Hlavně víš jak, tam ani nemusíš být šlapka a stejně ty nabídky dostaneš. Já sám jsem tam dělal stripý, tenkrát když se o mně vědělo, tak jsem tam dostal třeba deset nabídek za večer...Jednou mi dokonce jeden frajer nabídnul sto litrů, když s ním půjdu“*¹⁴⁹

146 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 131)

147 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str.54)

148 Prague gay map

149 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č.2)

F. Golgo na svém blogu píše, že v současné době zde „vystupují go-go tanečníci, kteří ovšem také nabízejí své služby jako prostitutky.“¹⁵⁰

Různé gay bary a diskotéky bývají mimo jiné také místem „náboru“ nových chlapců a mladých mužů do eskortních služeb, pornografického průmyslu atd.

Co se týče cen v rámci barové prostituce, hodně se odvíjí od úrovně podniku, kde dotyčný působí a jeho vztahu k němu. Je-li v něm „zaměstnán“, ceny pochopitelně rostou, jelikož část zpravidla odvádí majiteli. Přibližná cenová hladina v průměrných barech se pohybuje okolo 3000 Kč. Tato částka je pouze orientační. Vycházím z několika málo informací, které se ke mně dostaly. Honza, který se v této oblasti pohybuje déle než já, říká: „*Tam (řeč je o klubu Valentino, nyní Club On) bych řekl tak od litru do trojky.*“¹⁵¹

Velký vliv na cenu má také použití ochrany. Sex bez ochrany je vždycky dražší než s ochranou. V Berlíně se lze domluvit na ceně pohlavního styku s ochranou okolo 100 eur, bez ochrany vzrůstá tato částka na 150 eur.

4.2.6 Muži působící v komerční erotice

Poměrně specifickou skupinou, která by sem měla být také zahrnuta, jsou striptéři, go – go tanečníci, pornoherci, muži na telefonu (horké linky) apod. Jan Daniel Doležal ve své bakalářské práci nazývá tuto oblast „komerční erotika“ a vymezuje ji jako: „*činnost, jejímž účelem je zisk, a k jeho dosažení využívá činností obvykle spojených se sexem.*“¹⁵² Nejspíš nejnámějšími

150 GOLGO, Fabiano. *Blog.aktualne.cz* [online]. 2011 [cit. 2011-10-27]. Česká "bisexualita" nebo pornokluci na export. Dostupné z WWW: <<http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/fabiano-golgo.php?itemid=12330>>.

151 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č.2)

152 DOLEŽAL, Jan Daniel. *Práce v pornografii a komerční erotice- Případová studie sociálního jevu* [online]. Brno, 2010. 80 s. Bakalářská práce. MASARYKOVA UNIVERZITA, Pedagogická fakulta. Vedoucí bakalářské doc. PhDr. Jiří Němec, Ph.D. [cit. 2011-10-08] Dostupné z WWW: http://is.muni.cz/th/209831/pdf_b/bakalarka_s_prilohami2.pdf (str. 29)

formami komerční erotiky jsou všelijaká sexuálně laděná vystoupení v nočních klubech, na diskotékách, na výstavách a podobně. Tanečníci vystupují sami, v párech nebo skupinách, může jít o svléknutí do naha, do spodního prádla i o sexuální styk, v případě styku se takovéto představení obvykle nazývá liveshow.¹⁵³ I přesto, že z definice vyplývá, že se nejedná přímo o prostituci, uvádím zde tuto skupinu a to z důvodu, že někteří chlapci a muži, kteří pracují v „komerční erotice“, zároveň poskytují sexuální služby za úplatu. Příkladem je přímo Honza, se kterým jsem dělala rozhovor. „No... jak jsem řekl, mne sex baví, takže asi do dvaceti jsem šukal... jenže pak mi došli chlapi. V celý Praze už jsem neměl nikoho zajímavýho. Tak jsem začal točit. Vlastně jen z nedostatku... no chyběli mi hezký kluci a pořádný kokoti v posteli... Pak jsem dostal nabídku dělat modeling... to bylo taky super, bavilo mě to a těžil jsem z toho. Byly i měsíce, kdy jsem měl třeba 270 táců za měsíc. Do toho jsem natáčel nějaký reklamy a dělal striptýzy, promo akce pro různé osobnosti,... pak to šlo dolů, přišly dost slabý měsíce, neměl jsem nabídky, práci, ani prachy. To jsem se dostal do pěkných sraček... dluhy, kam jsem se podíval. Bankrot... totální. A tak jak jsem vždycky říkal, že eskort nikdy, tak najednou to šlo. Muselo to jít... Šel jsem do Valentina (gay bar, diskotéka, největší v Praze, nyní Club ON). Stačila mi asi hodina, narazil jsem na týpka, kterej zrovna sháněl lidi... řekl jsem mu, že má jednoho před sebou... Shodou okolností byl ten týpek asistent mýho současnýho muže....“¹⁵⁴

Pro některé je např. role v pornofilmu až druhotná. Primárně se někteří prostituuji a natáčení pornofilmu volí jako způsob, jak „zvýšit svou cenu“.¹⁵⁵

153 Tamtéž

154 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č. 2)

155 Die Jungs vom Bahnhof ZOO [dokument]. Regie Rosa von PRAUNHEIM. Deutschland: Rosa von Praunheim, 2011.

4.3 (Ne)dobrovolná prostituce

Prostituce tohoto druhu není zcela dobrovolná, i když tak bývá nazírána, ani nemá v pravém slova smyslu charakter zvoleného povolání. Budeme ji teda označovat jako „(ne)dobrovolnou“. Největší část zástupců této formy prostituce je donucena situací a životními okolnostmi začít prodávat své tělo. Jsou to chlapani a muži, „kteří využívají prostituci k tomu, aby se po určité době udrželi finančně „nad hladinou.“¹⁵⁶ Naprostá většina z nich je v životní nouzi, neví co dál, nemá informace o případné pomoci, nemá nic a „když nic nemám a mám jenom své tělo a o to je zájem a já ho umím prodat a to mě živí, aby jsem neměl břichobol, tak to dám v podstatě na ten trh...“¹⁵⁷ Bez nadsázky řečeno je to jedna ze strategií přežití, která se bohužel v průběhu času stává životním stylem.

Uspokojení základních životních potřeb, život „z ruky do huby“, plánování času maximálně na daný den ad. jsou charakteristickými znaky této skupiny.“¹⁵⁸ „Tady se akorát spolíhá na to, co bude zejtra. Co je dnes, co je zejtra... Dál se nemyslí, maximálně na zejtrék. Vždycky... každá šlapka.“¹⁵⁹

„Prostituti téhle skupiny nemají zájem na rozvíjení svého profesního vědomí, spíše sní o životě po prostituci, nejvíce o normální rodině s ženou a dětmi.“¹⁶⁰ „Aby jsem měl rodinu, barák, auto, dobrou práci ... prostě

156 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 65)

157 Z rozhovoru s Lászlom Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

158 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 65)

159 Tělo bez duše [dokument]. Režie Wiktor GRODECKI. Praha: Mirofilm. 1995

160 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 65)

*normální věci, normální život. Už ne takovej, jakej jsem měl...*¹⁶¹ Samotní chlapci nevnímají svou činnost příliš pozitivně. Příznačnými jsou pocity zahanbení, prázdnoty a studu, které jsou doprovázeny pochybnostmi o smyslu života, vlastní existenci a otázkami, proč je to takhle a ne jinak. Na prvotní nejistotu, labilitu a nepřijetí situace mnozí chlapci reagují habituací, která může mít několik podob. Někteří, aby to „zvládli“, začnou fetovat. Jiní se snaží přestat řešit své pocity a adaptují se na nově vzniklou situaci. Spokojí se s pocitem ztotožnění se s vykonávanou činností, byť má negativní, hodnotově nízký až společensky nepřijatelný význam. *„Potom si ale řekl, že by bylo v poho, kdyby to tak neprožíval a měl všechno na háku, dobře, je mužská kurva, fajn, bude dál dělat mužskou kurvu, podstatný jsou prachy. Boro cítil, že se v tuto chvíli dobral k důležitému rozhodnutí a uklidnil se.“*¹⁶² Obecně nechutí zabývat se problémy, sžíravými myšlenkami či pocity je také jednou z charakteristik této skupiny.

V souvislosti s věkem chlapců, který se pojí s provozováním prostituce, je třeba rozlišit dva faktory - jednak průměrný věk chlapců, kteří prostituci provozují, a jednak vstupní věk, s nímž do prostituce přicházejí.

Průměrné věkové rozmezí prostituujících chlapců a mužů je v literatuře uváděno nejčastěji mezi 17 a 20 lety, což mi potvrdil i pracovník berlínské organizace Subway Stefan Schröder. Z výzkumu D. Hůleho, který se zabýval sociálně - patologickým chováním mladistvých v romské komunitě, hlavně v oblasti pražského Smíchova, vyplynulo, že průměrný věk romských chlapců v prostituci je 13-14 let a velmi úzce souvisí s drogovou závislostí. Fink a Werner poukazují na skupinu doslova dětí, které se dobrovolně opakovaně

161 Tamtéž

162 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. ISBN – 978-80-204-1964-4. (str. 88)

vyskytují v lokalitách spojených s mužskou a chlapeckou prostitucí. Těmto chlapcům je od devíti do čtrnácti let a jsou ohroženi zneužitím prostřednictvím pedosexuálního pachatele.¹⁶³

Co se tedy týče vstupní věkové hranice, prameny se mírně liší. Důvodů, proč jsou uváděny rozdílné informace, je několik. Nejzásadnější se z mého pohledu zdá ten, kdy se z nucené dětské prostituce stává dobrovolná. Tento přechod je velmi nejasný a vzhledem k výskytu dětské nucené prostituce v České republice a následným psychosociálním důsledkům (zpravidla vstup do prostituční scény), ho považuji za velmi ovlivňující. Kupříkladu kasuistiky, které hovoří o vstupní hranici 13 let, nejsou výjimkou ani v české ani v německé literatuře. Někteří autoři uvádějí hranici dokonce 9 – 10 let, s dodatkem, že vstupní i průměrný věk stále klesá.¹⁶⁴ Tato hranice je natolik ovlivněna dalšími faktory, že nelze přesně stanovit, kde se pohybuje. Faktem, který také nahrává tvrzení o postupném snižování vstupního věku, je také skutečnost, že dětská prostituce je poměrně špatně odhalitelná a těžko identifikovatelná. Riziko trestněprávního postihu za dětskou prostituci způsobuje její skrývání, a tudíž nelze cokoli stanovit s přesností a stoprocentní platností.

Jisté je, že většina chlapců začíná s prostitucí velmi brzy a téměř všichni před dovršením zletilosti.

„70% jsou absolventi státní péče, tzn. dětské domovy, výchovný ústavy,

163 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 69)

164 MILFAIT, René. Komerční sexuální zneužívání chlapců : prostituce, pornografie, obchod do sexuálního průmyslu. In. 8. *Fachtag Kinderschutz: "Kleine Helden in Not - Jungen als die vergessenen Opfer sexuellen Missbrauchs"*, Silberbach 30.11. – 2.12.2009: *prezentace z konference*. Silberbach 2009. Dostupné také z WWW: http://www.ejf.de/fileadmin/user_upload/pics-einrichtungen/akademie-pdf/8._Fachtag_Kinderschutz/Milfait_de.pdf

*pastáky a z rozvrácených rodin. A v létě jsou útěkáři. Ale teď už nejde hned jednoznačně zjistit, či je útěkář anebo ne. Protože natolik se bojí už od každého, že řekne, že má 16 let a přitom může mít 14, řekne, že má patnáct, přitom může mít dvanáct.*¹⁶⁵ Dále do této skupiny řadíme chlapce, kteří se začali prostituovat, aby „našli sami sebe“, např. z důvodu neujasněné sexuální orientace; chlapce pocházející z dobře finančně zajištěných rodin, v nichž se však o děti příliš nestarají a dávají přednost kariéře. Tyto děti se cítí opuštěné a hledají všelijaká zpestření a pozornost druhých. Dále lze mezi (ne)dobrovolné prostitutky řadit ty, jež si tím kompenzují předešlé zkušenosti, zejména sexuálního zneužití; ty, co hledají lásku, bezpečí, porozumění apod. a konečně ty, který mají prostituci pouze jako zástěrku, přičemž hlavním motivem je okrást zákazníka.

Hodny pozornosti jsou okolnosti toho, jak se mnozí dostali do spárů prostituce. Valná většina těchto hochů zažila podobný scénář. Na počátku stojí nefunkční prostředí, ze kterého chlapci utekli, na konci prostituce. Je třeba se však zaměřit na střední sféru tohoto rámce. Ta se vyznačuje touhou po lepším životě, než z jakého dotyční utekli, a reakcí - přikývnutím na nabídku slibující vysoký obnos za „jednoduchou a rychlou práci“.

Klasickým zobecněným příběhem je obrázek chlapce, který přijede na Hlavní nádraží v Praze. Důvodů může být několik, zpravidla protože utekl z náhradní péče, z domova nebo byl rodiči vyhozen, protože se svěřil se svou homosexuální orientací, a neví co dál. Je unavený, hladový a samozřejmě bez peněz. V krátké době se objeví někdo, kdo ho zasvětil do tajů a mechanismů prostituce. Bývá to chlapec, který byl ještě před pár dny ve stejné situaci, zákazník, drogový dealer, který se mimo jiné snaží získat dalšího kupujícího

¹⁶⁵ Z rozhovoru s Lászlom Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

nebo rovnou kuplíř. Fabian Golgo v r. 2002 popsal jedno z řešení svízelné situace takto: „*průmyslové odvětví homosexuální prostituce se o ně postará: podniky jako Pinocchio (dnešní Club Tempel), Escape, Drake's a Villa Mansland jim mnohdy poskytnou ubytování v nějaké místnosti, spolu s několika dalšími chlapci.*“¹⁶⁶ V Praze se již nestává, že by na nádraží přímo „odchytávali“ kuplíři tak, jak tomu bylo v minulosti. V Berlíně však podle slov vrchního komisaře Paula Langerera je to stále poměrně běžné. Většinou bývají, pod záštitou pomoci – poskytnutí ubytování a stravy, oslovováni cizinci, jímž jsou poté zabavovány cestovní doklady. Mimo jiné zde hraje roli také to, že v drtivé většině nemají povolení k pobytu, o což snadnější jsou „kořistí“. Jejich ilegality jim nedovoluje řešit situaci přes policii nebo jiné orgány.

Cesta do prostituce taky může vést přes zkušenějšího kamaráda, který zprostředkuje setkání se zákazníkem nebo přes náhodné oslovení cizím člověkem, který dotyčného nejdříve využívá sám a posléze jej třeba doporučuje svým známým. V průběhu času a sbíráním zkušeností se mohou někteří dostat až na „profesionální“ úroveň, v níž pak setrvávají i několik let.

Flexibilitu a typ nabídky ovlivňuje několik různých faktorů. Velikou roli hraje hlad a uspokojení dalších základních životních potřeb. Neméně „důležitá“ je také potřeba peněz do hracích automatů, na alkohol, oblečení a v neposlední řadě také financování drog, které v extrémních případech degraduje vše ostatní a stává se prioritou.. „*Banán byl v koncích. Potřeboval štof, celým tělem, cítil, jak hrozně ho potřebuje, bylo mu zle, všechno, doslova všechno, ho krutě bolelo. [...] Musel sehnat dávku, i kdyby měl někoho zabít, a*

166 GOLGO, Fabiano. *Britské listy : deník o všem, o čem se v České republice příliš nemluví* [online]. 2002. Všechno pořád při starém: loňské policejní razie neskoncovaly s mužskou prostitucí v ČR. Dostupné z WWW: <<http://blisty.cz/art/10035.html>>.

tak chodil od hajzlu k hajzlu, stál tam u mušle, ukazoval se, ale valný zájem o něj nebyl. [...] Oslovoval každého, o kom si myslel, že by mohl mít zájem. „Chceš mě? Dám ti lacino, můžeš všechno...“ [...] Neměl prachy, neměl herák, byl na dně, v koncích, třásl se, potil, zapáchal, takže i pro ty nejméně náročné kunšafy byl nepřijatelný.“¹⁶⁷ Z ukázky je patrné, jak se veškeré další potřeby, morální zábrany a vlastní sebeúcta stávají vedle abstinčních příznaků naprosto nicotné.

Ceny za poskytnuté služby v rámci (ne)dobrovolné prostituce jsou téměř vždy minimální. Řádově se pohybují ve stovkách korun, Ondřej Šťastný během své infiltrace do prostitučního prostředí narazil dokonce na řady desítek korun.¹⁶⁸

Je nutné si uvědomit, že tuto skupinu tvoří z větší části skutečně chlapani, kteří jsou na tom velmi bídne, proto přijmou i značně podhodnocené „obchody“. V případech největší nouze se prostředkem směny stává dokonce jen jídlo.

4.3.1 Kept boys

V návaznosti na předchozí část, tedy různé motivy (ne)dobrovolně se prostituujících, se nyní budu zabývat velmi specifickou skupinou chlapanů a mladých mužů, kteří se označují jako „*kept boys – to jsou ti, kteří bydlí delší dobu u jednoho zákazníka.*“¹⁶⁹ Principiálně to funguje tak, že zákazník poskytuje po určitou dobu útočiště chlapani či mladému muži (i dospělí se

¹⁶⁷ VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. (str. 127)

¹⁶⁸ ŠŤASTNÝ, Ondřej . *David Daniel : portál nejen pro kluky na kluky...* [online]. 2007 [cit. 2011-10-28]. Homosexuální prostituce v Praze. Dostupné z WWW: <<http://david-daniel.blog.cz/0701/homosexualni-prostitute-v-praze>>.

¹⁶⁹ MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str.53)

nechají takto vydržovat) a finančně ho zajišťuje, naproti tomu on je mu na oplátku k dispozici v oblasti sexuální. Tento druh prostituce je v mnoha případech právě kompenzací citové deprivace. Chlapci se vrací k zákazníkovi nebo se vrací na místa, o kterých ví, že zde mohou potkat jiného klienta, který jim bude např. „otcem“. Fink a Werner píší, že to je hlavní důvod, proč se mladí chlapci vrací na tato místa. Pobyt u zákazníka, se kterým tráví spoustu volného času, znamená zájem, lásku, pozornost, zkrátka to, co doma nebo v prostředí, ze kterého pochází, nikdy nezažil.¹⁷⁰ Na druhou stranu bývá takto kompenzována také citová deprivace zákazníka.

Někteří chlapci volí tuto možnost také proto, že nemají jinou možnost jak saturovat základní potřeby. Motivem je také někdy lenost. Pro některé je kompletní servis a finanční podpora za cenu poskytnutí svého těla k sexuálním účelům dosti přijatelná. Problém však nastává, když už je dotyčný chlapec nebo muž příliš „starý a okoukaný“ a má být nahrazen.

(Ne)dobrovolná prostituce má také svá specifika, zejména pak místa, ke kterým se váže. Patří mezi ně ulice, nádraží, parky, veřejné toalety, nákupní centra, plavecké areály a některé bary nevalné úrovně. V následujících částech se tedy pokusím vystihnout jejich charakteristiky.

4.3.2 Prostituce na nádraží

V prvé řadě bych se ráda věnovala nejčastějším místům střetu nabídky s poptávkou, jimiž jsou nádraží a jež jsou nejtypičtější pro pouliční mužskou a chlapeckou prostituci. Středobody jsou téměř vždy a všude hlavní nádraží. Všeobecně jsou známá jako místa přitahující různé sociálně slabší skupiny

¹⁷⁰ FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 71)

obyvatel z důvodu zvýšeného výskytu turistů, kteří jsou zajímaví jak pro zloděje, drogové dealery, tak pro prostituující chlapce a muže jako potencialní zákazníci. Fink a Werner píší, že „nádraží jsou ve velkých a středních městech tradičními místy mužské prostituce. V některých středně velkých městech slouží nádraží jako místa setkávání a hledání příležitostného sexu pro homosexuály. [...] Nádraží nabízí zákazníkům i prostituujícím, mimo klidných večerních a nočních hodin, také rozsáhlé pole anonymity. [...] Mezi zákazníky a prostituujícími probíhá komunikace na neverbální úrovni (kývnutí hlavou, mrknutí apod.).“¹⁷¹

Do r. 2006 v Berlíně sloužilo jako hlavní nádraží - nádraží Berlin Zoologischer Garten, jež bylo dlouhá léta dominantou západního Berlína. Známým se stalo nejen z důvodu železničního uzlu, ale také díky knize My děti ze stanice ZOO, která velmi realisticky a naturalisticky popisuje jednu tvář Berlína, tu temnější. Toto místo dlouhá léta překypovalo drogami, prostitucí mladistvých, někdy i dětí pod patnáct let a prostitucí obecně. V současné době zde není situace zdaleka tak kritická. Mužská prostituce zde již prakticky vymizela, resp. se spíše částečně přesunula do ulic městské části Schöneberg. Vyskytují se zde spíše drogově závislí a nezletilí chlapci, kteří pro svůj věk nemohou být vpuštěni do baru. Ze zkušeností pracovníků organizace SUBWAY vyplývá, že mnozí chlapci vnímají svoji prostituci na nádraží jako příznivější než podmínky prostředí, ze kterých odešli. Toto nádraží je v současné době „útočištěm“ spíše pro lidi bez přístřeší, vzniklo zde jakési středisko pomoci, které zajišťuje poradenský servis, stravu a pití.

171 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 141)

Mužská prostituční scéna Hlavního nádraží v Praze je a byla obdobou prostředí v Berlíně. Ne nadarmo se mu v kuloárech začalo říkat „pohlavní“ nádraží. Do rekonstrukce, která začala v prosinci r. 2006, sloužilo jako jeden z „evropských veřejných domů.“ V reálu to vypadalo tak, že prostituující chlapci a mladí muži stávali nahoře na ochozu pozorování zákazníky zespodu. V případě zájmu spolu navázali oční kontakt, který byl „velmi dlouhý a intenzivní“, posléze se setkali a odešli spolu. „Zlatým dolem“ byla také Fantova kavárna, kde se scházeli spíše mladší chlapci a jejich kuplíři. *„Předtím se ten prostor jmenoval Buková hora, byla tmavá, opuštěná, nikdo tam nebyl, mimo Lászlovy klientely a Lászla, takže za den jsem tam měl 40 až 60 lidí, což je teď nepředstavitelný, a ten prostor cíleně vyhledávali lidi, kteří věděli, co hledají. To znamená, že prošla paní, prošel pán, byly i známé tváře, které se tam pravidelně zjevovaly, náhodní, byli i takoví, kteří si až tam zajeli autem, protože nikde jinde jste tuhle mládež nenašel, v Praze jenom tam.“*¹⁷²

Mimo dalších znevýhodněných sociálních skupin se zde soustřeďovali také zákazníci ze všech koutů Evropy. Praha byla pro mnohé prostituující cílovým místem, pouze pro některé byla přestupní stanicí, ve které se zdrželi a po nějaké době pokračovali dále na západ. *„Jde to z toho Rumunsko skrz Maďarsko, Vídeň, Bratislava není zajímavá, jde to přes Brno a Prahu a pak do toho Německa. Dělej jakože takový migrační okruh. A Praha funguje tak, i před léty i teď, ale před léty nebyla tak významná, jak v teď v tom, co řeknu. Teď je tramvaj. Ten kluk přijde, rozhlídne se, žumpa a jde dál. Před lety to bylo takový: Aha! Je to zajímavý, tak tady chvíli zůstanu.“*¹⁷³

Z hlediska mužské prostituce je situace na Hlavním nádraží v současné době podobná jako na nádraží Zoologischen Garten v Berlíně. Vyskytují se zde

172 Z rozhovoru s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

173 Tamtéž

různé sociální skupiny, ale prostituujících chlapců a mladých mužů již v této lokalitě není mnoho. I zde se jedná pouze o výjimky, zpravidla ty nejzuboženější.

4.3.3 Pouliční prostituce

Nádražní prostituce se velmi prolíná s prostitucí na ulicích. U nás je v současné době těžko zaznamatelná z důvodů častých represivních akcí Policie České republiky. Dalo by se říci, že díky těmto akcím nemá mužská prostituce již epicentrum na Hlavním nádraží a jeho okolí, ale je rozmělněna do širších oblastí. *„V Praze existuje strašně hodně podniků a sporadicky se zjevují v těch podnikách a sporadicky se zjevují přímo v terénu na ulici.“*¹⁷⁴

V Berlíně se pouliční prostituce nachází. Jedná se o oblast Schöneberg. Někteří chlapci a mladí muži se zřídka vyskytují před jednotlivými bary a v jejich okolí. Zajímavostí je tam jedna konkrétní křižovatka, na které se prostituují ženy, muži a transsexuálové. Svá teritoria mají rozdělena nejen podle pohlaví, ale také podle národnosti a dalších kritérií.

4.3.4 Prostituce provozovaná v parcích

*„V menších městech se často mísí vyhledávání příležitostného sexu homosexuály a mužská prostituce. Určité části parku nebo konkrétní denní hodiny jsou pak známé proto, že tam člověk může narazit na prostituujícího muže či chlapce. [...] Navázání kontaktu a sexuálního jednání probíhá velmi diskrétně a anonymně a navenek se neliší od jiných interakcí.“*¹⁷⁵ Ondřej

174 Tamtéž

175 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 144)

Šťastný uvádí jako seznamovací a klíčovou větu pro navázání kontaktu otázku: Nemáš cigaretu?¹⁷⁶ Sama jsem však byla svědkem toho, že tato věta není klíčová pouze v prostituci provozované v parcích. Já jsem se s ní setkala v jednom pražském baru. Domnívám se tedy, že bude obecným „poznávacím znamením“.

Prostituce v parcích byla v Praze taktéž populární. Vrchlického sady (lidově nazývané Sherwood), park Letná a Chotkovy sady jsou mužskou prostitucí také poznamenány. Při mém zkoumání mě někteří odkazovali i na Karlovo náměstí a na park u Jiřího z Poděbrad. Výskyt mužské prostituce na Karlově náměstí se mi potvrdit nepodařilo. Ženská část je zde zastoupena hodně, mužská nikoliv. Co se týče parku u Jiřího z Poděbrad, samostatně posedávající mladíci kolem jedenácté večer, pár parkem bloudících mužů středního věku a lokalita, tj. Vinohrady - centrum homosexuálního života, dle mého nasvědčují tomu, že k prostituci, byť v minimální míře, zde dochází.

Berlín má zakořeněnou tradici prostituce provozované v parcích v známé oblasti, tj. v blízkosti stanice Zoologická zahrada. Park s názvem Tiergarten se táhne až k Braniborské bráně a „*již v devatenáctém století byl znám jako místo setkávání homosexuálů a prostitutů. [...] Nyní zde již prostituci nenajdeme, dosud je však tento rozsáhlý park největší oblastí navazování kontaktů za účelem příležitostného sexu.*“¹⁷⁷

176 ŠŤASTNÝ, Ondřej . *David Daniel : portál nejen pro kluky na kluky...* [online]. 2007 [cit. 2011-10-27]. Homosexuální prostituce v Praze. Dostupné z WWW: <<http://david-daniel.blog.cz/0701/homosexualni-prostituce-v-praze>>.

177 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 46)

4.3.5 Prostituce provozovaná na veřejných toaletách

Dalšími místy jednorázových sexuálních styků za úplatu jsou veřejné toalety. „Některé toalety jsou známé jako „prostituční toalety,“ jelikož tam chodí chlapi, aby si vydělali nějaké peníze.“¹⁷⁸ „Vzpomněl si na Dalimilovo povídání, že nádražní WC jsou místem, kde jedni pánové hledají buď jiné pány, nebo kluky, Tak jo. Ještě než přistoupil k mušli, měl tři obdivovatele. Vyjeveně mu civěli do tváře, bez zábran očumovali jeho postavu a všichni se snažili spatřit jeho penis. Jeden z nich se postavil na volné místo vpravo vedle něho, aby měl lepší výhled. Culil se jako dement a bezzubými ústy zašeptal: „Hele, zaplatím ti.“¹⁷⁹

„Na veřejné toalety se chodí prostituovat především ti, kteří jsou moc mladí a nemohou do barů; ti, kteří jsou již na konci prostituční kariéry a nejsou již zajímavý pro zákazníky a nejvíce drogově závislí.“¹⁸⁰

Toalety slouží nejen jako místo k setkání prostituujícího chlapce či muže a zákazníka, mnohdy bývá i cílem dvojice, která se domluvila již na jiném místě, kde však nebyl vhodnější prostor pro uskutečnění směny.

4.3.6 Prostituce v nákupních centrech

Prostituce v rámci nákupních center se opět týká spíše mladších chlapců. Daniel Hůle mi jako její příklad uvedl situaci v obchodním centru na Praze 5, kde docházelo k prostituci tak před třemi roky. Konkrétně se jednalo o chlapce většinou romské národnosti, kteří tam chodili ve skupinkách i se svými děvčaty. Stěžejními místy byla nejmenovaná herna a nejmenovaný bowling

178 Tamtéž (S. 145)

179 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. ISBN – 978-80-204-1964-4. (str. 103)

180 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 146)

v tomto objektu. V herně to probíhalo tak, že zákazníci zaplatili chlapcům několik her a poté společně odešli. U bowlingu tomu bylo jinak. Navazování kontaktu bylo velmi nenápadné. Před tímto podnikem stálo vždy několik chlapců opřených o zábradlí, na druhé straně byli zákazníci, kteří si mezi těmito hochy vybírali. Když se jim nějaký zalíbil, domluvil se s prostředníkem, který mu jej dovedl. Role prostředníka má v romské komunitě poměrně zakořeněnou pozici.¹⁸¹ *„Zprostředkovatel sám začínal jako prostitut, tedy oběť, a teprve po nasbírání zkušeností a kontaktů začal prostituci i zprostředkovávat, stává se spolupachatelem. Také vztah mezi poskytovatelem a zprostředkovatelem je na rozdíl od vztahu prostitutka-pasák podstatně rovnocennější a často oba poji příslušnost k jedné partě, kde jednotlivé kategorie nemají hierarchický charakter.“*¹⁸²

Tento druh směny mívá většinou „mírnější“ podobu, nejedná se tedy přímo o tvrdé sexuální praktiky. Pro romskou omladinu je prostituce poměrně běžným způsobem výdělku, a to i u chlapců. V souboru chlapců, se kterými pracoval Daniel Hůle, se jich prostituci věnovalo 61%.¹⁸³

V komunitě jsou jakási nepsaná pravidla, která určují hranice přijatelného „byznysu“. Jakmile tyto hranice někdo překročí, je automaticky zesměšňován a vytlačen na okraj společnosti. *„Ti, co nabízejí “tvrdý sex” (anální styk), ti se zároveň stávají častým cílem úsměšků a někdy až opovržení. Jde však o menšinovou skupinu, pro většinu je stropem orální sex.“*¹⁸⁴ Z rozhovoru s Danielem vyplynulo, že většinou se do těchto míst orientovali ti zákazníci, kteří nevyžadovali přímo sex. Některým dokonce stačilo vzít daného chlapce na večeři a pouze se ho dotýkat a být v jeho společnosti.

181 Z rozhovoru s Danielem Hůlem

182 HŮLE, Daniel. Homosexuální prostituce mladistvých. Praha : 2003. Dostupné také z WWW: http://www.demografie.info/?cz_demromulit=

183 Tamtéž

184 Tamtéž

4.3.7 Prostituce v rámci plaveckých areálů

V následující části popíši prostituci chlapců v rámci plaveckých areálů. *„Příkladem je prostituce v areálu plaveckého bazénu v Podolí. Sem v letních měsících denně míří mnoho romských chlapců a dívek, většinou právě v páru, rozvalit se na louku u bazénu. Zde tráví celé odpoledne, a když dojdou peníze na zmrzliny, tobogán, hamburger či posilovnu, někdo z “kluků“ se zvedne a jde na byznys. Když se vrátí, má v ruce často až dva nebo tři tisíce korun.“*¹⁸⁵

*„Nejmladší kluci, co jsou, co šlapou, tak to jsou takový jedenáctiletý, dvanáctiletý... na Podolí hodně. To je... jako koupaliště no. Kluci se tam potulují po okolí. Většinou vás někdo pozoruje, nějaký ten, ten homosexuál... Ti jsou schopný za peníze udělat všechno.“*¹⁸⁶

Na dotaz ohledně stavu chlapecké prostituce v Podolí v současné době reagoval Daniel Hůle ve smyslu, že situace není v současné době zmapovaná.

Nákupní centra a plavecké areály, které jsem nyní popsala, jsou místa, která jsou z hlediska komerčního sexuálního zneužívání pro děti poměrně nebezpečná. Faktem je, že na obou těchto místech se, obzvláště v letních měsících, vyskytuje nespočet dětí, tedy i chlapců. Dalším již v podstatě rizikovým faktorem je anonymita, se kterou sem všichni návštěvníci přicházejí. S ohledem na všechny aspekty, do kterých lze řadit vliv rodiny, kamarádů, existence vhodných míst, kam se dvojice může v případě dohody odebrat, se jeví obě místa jako riziková.

185 Tamtéž

186 Tělo bez duše [dokument]. Režie Wiktor GRODECKI. Praha: Mirofilm. 1995

4.3.8 Barová prostituce

Poslední skupinou jsou chlapani a mladí muži, kteří provozují prostituci v barech. Sem v zásadě patří ti nejstarší z mladších prostituujících, tedy ti, kteří již bývají vpuštění do různých podniků.

Barová prostituce má také několik úrovní. Jednoduše je shrňme na vyšší a nižší. Vyšší jsem popsala v podkapitole Dobrovolná prostituce. Specifika nižší se pokusím vystihnout zde. Rozdíly nejsou nijak zásadní, v principu se jedná pouze o chlapance, kteří měli „šťestí v nešťestí“ a ujal se jich někdo, kdo je nenechal na ulici, nebo ti, co již působí v prostituci delší dobu, mají kde bydlet, zkrátka postoupili o příčku výš na žebříčku úrovně prostitutů. Zde hraje roli opět mnoho jiných faktorů, např. jak „prorazit“ do konkrétního podniku. Některé fungují na principu „exkluzivních smluv“, tj. že zde mohou být pouze vybraní nebo známí. Úroveň však zůstává nadále odstupňována, tzn. že tito chlapani a mladí muži mají pouze omezený počet míst, kde se mohou ucházet o „plac.“

Prototypy těchto „nižších“ podniků byly dnes již nefungující pražské kluby Riviéra, L-club a Pinocchio v Praze. Na základě filmu Mandragora, který ukazoval pražskou realitu, byly tyto podniky zrušeny nebo došlo k jejich změnám. Z materiálů, které popisují ony podniky, je zřejmé, že zde byla prostituce mladistvých, někdy i chlapanů mladších patnácti let na denním pořádku, což mi potvrdil i koordinátor Projektu Šance László Sümegh. Od té doby si většina gay podniků hlídá, jak staří návštěvníci plní jejich kluby.

4.4 Následky prostituce

V předešlých částech jsem ukázala, čím a jak prostituce začíná, kde se vyskytuje, jaké má formy a co je pro tyto formy příznačné. Nyní se zaměřím na to, co stojí v jejím pozadí a na jejím konci.

Je jasné, že degradace hodnoty vlastního těla na pouhý předmět prodeje, je destruktivní snad v každém případě. Byť zde v zásadě hovoříme o prostituci dobrovolné, je pravděpodobné, že následkům, alespoň v nějaké míře, se nevyhne nikdo. Jak píše Eva Vaníčková, viktimizace se odvíjí od chování zákazníka a jeho zacházení s chlapcem nebo mladým mužem, nikoli od motivů prostituujících.¹⁸⁷ Chlapci a mladí muži označují jako nejhorší zákazníky ty, kteří za poskytnuté služby nezaplatí a tzv. prasáky.¹⁸⁸

Na druhou stranu je pravděpodobné, že muži, kteří si prostituci zvolili jako způsob obživy nebo přivýdělku, nebudou podléhat tak závažným dopadům jako např. ti, kteří zvolili prostituci jako strategii přežití. Míra dopadů je také velmi ovlivněna nastavením osobních hranic prostituujících a jejich případných překračování. Propůjčuje-li se prostituující k praktikám, které se mu příčí, budou následky zcela jistě jiné, pravděpodobně horší než u těch, kteří se v rámci prostituce drží aktivit, které považují za snesitelné nebo jim vadí méně.

Následky mohou být různého charakteru a v různém rozsahu. Na každém se projeví odlišně, na každého působí jinak dlouho; jejich prožívání a vyrovnávání se s nimi je zcela individuální.

187 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 84)

188 Die Jungs vom Bahnhof ZOO [dokument]. Regie Rosa von PRAUNHEIM. Deutschland: Rosa von Praunheim, 2011.

4.4.1 Fyzické následky

Mezi fyzické následky lze řadit především pohlavně přenosné choroby, samozřejmě včetně HIV positivity. Riziko onemocnění není v dnešní době pokročilé medicíny zdaleka tak zstrašující, aby ovlivnilo chování těch, kteří poskytují sex za peníze bez ochrany. Mnozí si neuvědomují nebo si nepřipouští fakt, že i přes pokrok medicíny, je toto onemocnění stále nevyléčitelné. Existují sice již možnosti na prodloužení života, jeho kvalita již pak není taková, jako u zdravých lidí. Pracovník berlínské organizace SUBWAY Stefan Schröder mi řekl, že berlínští prostituující předpokládají tak dobrou úroveň léčby, že prý není důvod k obavám. V souladu s tímto je i vyjádření Honzy k situaci v Berlíně, který říká: „*Jim jsou nějaký nemoci úplně ukradený, nějaký gummy oni vůbec neřeší... tam je to tak, že když s někým jdeš a chceš gumu, tak jsi divnej... krom toho oni když teda s někým jdou, tak už počítaj s tím, že ten druhý má to samý co ty... V té komunitě jsou pohlavní nemoci prakticky automaticky vnímaný....*“¹⁸⁹ V Praze je přístup k hrozbě nákazy o něco odlišnější. Chlapci na rozdíl od berlínských kolegů nespolehají v takové míře na dobrou úroveň léčby, ale spíše na to, že je něco takového potkat nemůže. „*Nevěří přitom, že by se jich nemoci mohly dotknout.*“¹⁹⁰

Mimo jiné může nedostatečnému chránění se nahrávat také to, že styk bez ochrany je lépe placený.

Fyzickou stránku poznamenávají také zranění různého charakteru. Může se jednat o „*zranění genitální a rektální oblasti, infekce*“¹⁹¹ atd.

189 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č. 2)

190 SÜMEGH, László. Interview. In: *ČRo 2 - Praha*, 15. listopadu, 13:30. Dostupné také z WWW: http://zpravy.rozhlas.cz/praha/radiozpravy/_zprava/laszlo-sumegh-v-rodinach-dnes-vladnou-penize--810869

191 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str. 64)

způsobená různými sexuálními praktikami; poškození, poranění a jizvy v důsledku doprovodných sexuálních praktik, např. sadomasochistických a v neposlední řadě také zranění, která nevznikají přímo v interakci se zákazníkem, ale jsou výsledkem střetů, které se primárně netýkají směny, ale jevů s prostitucí spojených, např. v rámci konfliktu s jiným prostituujícím, majitelem baru apod.

„Téměř tři čtvrtiny dětí provozujících prostituci vypovídá o tělesném násilí; 62% uvedlo, že bylo znásilněno a téměř všechny jsou vystaveny pasivní formě násilí, kterou je zanedbávání základních potřeb včetně biologických; a tak se lze u dětských prostitutů a prostitutek setkat s malnutricí.“¹⁹² Malnutrici¹⁹³ a samozřejmě z mnoha důvodů narušený imunitní systém můžeme taktéž řadit do fyzických následků.

Do fyzických následků rozhodně také spadá závislost na drogách a alkoholu. Obě tyto látky mohou být u některých jedinců součástí copingových strategií; mohou je užívat za účelem uvolnění se, povzbuzení se a dodání si odvahy.

Prostituční scéna je obecně s drogovou velmi provázaná.¹⁹⁴ Jak jsem napsala již výše, mnoho dealerů využívá momentální slabosti chlapců a dává jim první jednu nebo dvě dávky zdarma, čímž uměle navozuje počáteční závislost a zajišťuje si tak dalšího kupujícího. Také u ženské prostituce je všeobecně známé, že jejich kuplíři podporují jejich drogovou závislost, aby podpořili ženinu závislost na nich samotných. Na základě rozhovorů a poznatků, které jsem získala během svého zkoumání problematiky se domnívám, že podobné praktiky fungují i v mužské prostituci.

192 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 84)

193 malnutrice >> špatná výživa, podvýživa. Dostupné z WWW: http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/hledat?typ_hledani=prefix&cizi_slovo=malnutrice [cit. 2011-11-17]

194 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 84)

4.4.2 Psychické následky

Psychické následky se jeví být z hlediska forem, trvání a intenzity horší. „*Stigma dítěte se vyvíjí v závislosti na věku dítěte, kdy bylo vystaveno zkušenosti prostituce a z toho pramení nesmírná variační šíře jeho podob.*“¹⁹⁵ Vliv také bude mít prostředí, ve kterém se dotyčný pohybuje a které ho buď podporuje či nepodporuje.

Konsekvence mohou být krátkodobé a dlouhodobé. Mezi krátkodobé patří spíše emoční reakce – strachy, nepřátelství a neobvyklé chování v sociálním kontaktu.¹⁹⁶ Tyto reakce mohou mít také podobu výbušnosti, podrážděnosti a agrese. Později mohou nastat také rozlady, které vyústí až do depresí, které mohou být dlouhodobého rázu. Je to dáno působením všudypřítomného stresu, který děti v prostituci zažívají. Míra jeho vlivu se odvíjí od osobnosti tedy jádra člověka a toho, jak na sebe dotyčný nechá stres působit. Vaníčková uvádí, že v extrémních případech může dojít až k „psychické smrti osobnosti“.¹⁹⁷

Osobnost člověka je prostitucí zcela jistě narušena. Už jen vědomí zpředmětnění vlastního těla a potlačení duševna se odráží v sebeobrazě, který je zcela jednoznačně modifikován. Působení v prostituci degraduje osobnost člověka, vzniká komplex méněcennosti, pocity viny a znejistění sebe samého. Jakousi nejistotu a vědomí ne zcela správného jednání lze vyzorovat z přiloženého rozhovoru s Markem. Pouze zmíním, že Marek má prostituci jako přivýdělek a zákazníky si vybírá podle sympatií nebo na základě dřívější známosti, takže lze předpokládat, že viktimizace v tomto případě nebude tak

195 Tamtéž (str. 85)

196 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod.* 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str. 64)

197 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce.* 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 86)

zásadní. Ovšem výše zmíněnou nejistotu lze vyčíst v několikrát opakujícím se argumentu, že „to nedělá pro peníze“. Z jeho projevu byla znát snaha obhájit své chování.

Deformace ve vnímání vlastní osobnosti se může projevit také pocitem nízké sebehodnoty, odmítáním sebe samého a svého těla, což má následky psychosociálního charakteru a může ovlivnit i interpersonální vztahy, popř. jejich navazování.

René Milfait cituje slova salesiánských bratří, kteří pracují s prostituujícími chlapci na Srí Lance. *„Něco se v nich zlomí, duševně a morálně. Neumějí už vzít život vážně a důvěřovat. Roste v nich hluboká nedůvěra. A právě u chlapců roste také hluboká nenávisť.“*¹⁹⁸

Právě ztráta důvěry k lidem je devastující. Nejenže dotyčný není schopen navazovat vztahy, což velmi znesnadňuje případnou resocializaci, ale také díky tomu nedokáže přijmout pomoc.

4.4.3 Psychosociální následky

Velmi zátěžovou pro další život je *„opakovaná zkušenost se sociální rolí oběti.“* Ta chlapce *„učí pocitu bezmoci a přizpůsobování se realitě. To všechno se odráží v neustále se vyvíjející identitě a sebepojetí dítěte, které mohou přispět k rozvoji dalších forem sociálněpatologického chování dětských osob provozujících prostituci.“*¹⁹⁹ Nedostane-li se chlapci nebo muži, který se postupem času identifikoval s rolí obětí, náležitě péče, natolik přijme a zautomatizuje si tuto roli, že i nadále pak bude vyhledávat vztahy a situace, v nichž by jako oběť nebo submisivnější jedinec vystupoval.

Eva Vaníčková píše o prvotním sociálním traumatu, ke kterému dochází

198 MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8. (str. 64)

199 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 84 - 85)

nejčastěji v primárním sociálním prostředí – např. dysfunkce rodiny. Sekundární sociální trauma je spojeno se ztrátou přátel, pravděpodobně i s odmítnutím některých lidí pro vykonávanou činnost.²⁰⁰ Vytržení se ze sociálního prostředí, ať již úplné nebo částečné, zpravidla doprovází osamělost. Tato osamělost je zcela přirozeně řešená přimknutím se k nějaké blízké skupině. Tyto skupiny pak nahrazují rodinu, poskytují útěchu, nekritizují; člověk u nich najde pochopení, protože bývají na stejné lodi. V devadesátých letech existovala v pražské prostituční scéně takováto skupina, skoro až komunita. *„Utvářely se skupinky a ty skupiny jim nahrazovaly rodinu, to dnes neexistuje, že pět, šest lidí – jeden druhého hlídá, chrání a nedopustí, aby se něco stalo.“*²⁰¹ Na druhou stranu, chce-li člověk z prostituce vystoupit, může mít pak tato jeho skupina, která ho mnohdy podporuje i drogově, do jisté míry negativní účinek. Je to taková „poslední záchranná síť“. Dotyčný ví, že když selže v resocializačním procesu, tak „spadne“ mezi své lidi.

Dalším rysem je neschopnost komunikovat s ostatními lidmi. Takto poznamenaný člověk komunikuje jinak než „pracující občan“ a je to na něm mnohdy vidět. Může to také souviset s neukončeným vzděláním, jelikož dobu, kdy měli tito chlapi a muži dokončovat školu, trávili převážně se zákazníky. Takový člověk se pak setkává s nepochopením, despektem a stává se terčem posměšků a neochoty, což podporuje jeho stigmatizaci a má na něj demotivující účinky.

Prostituce může mít za následek také posunutí různých hranic, nedostatek morálních a etických zábran, ztrátu úcty k lidem a pohrdání jimi a naopak přijetí takových vzorců chování, které nejsou zcela v souladu se společenskými normami a pravidly, např. řešení konfliktů násilím.

U těch, kteří provozovali prostituci jako způsob obživy, bývá velmi

200 Tamtéž (str. 85)

201 Z rozhovoru s Lászlom Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

těžké, až nepřijatelné zapojit se do „normálně“ placeného zaměstnání. Pro některé je to prakticky nemožné, a i když přes své „stáří“ mají o mnoho nižší výdělky, vrací se zpět do prostituce.²⁰²

4.4.4 Psychosomatické následky

Psychosomatické následky jsou tělesné projevy pramenící z psychické nepohody. U každého se mohou projevovat zcela odlišně. Mohou mezi ně spadat problémy se spánkem – noční můry, nespavost ad.; poruchy příjmu potravy; migrény; žaludeční potíže atd.

4.4.5 Posttraumatická stresová porucha (PTSP)

PTSP se objevuje u těch, kteří prošli nějakým traumatem. „Příznaky posttraumatické stresové poruchy se manifestují po odeznění traumatu s jistou dobou latence, která může trvat od několika týdnů až do několika měsíců (maximálně 6 měsíců).

PTSP se může projevovat třemi způsoby – znovuprožívání (sny, flashbacky, smutek vyvolávající vzpomínky atd.); vyhýbání se (vyhýbání se všemu, co má spojitost s traumatickou událostí) a vegetativní labilita (problémy se spánkem, nadměrná lekavost).²⁰³

Typické jsou pro PTSP nepřátelský a nedůvěřivý postoj ke světu, pocit prázdnoty a beznaděje, chronický pocit „existence na okraji.“ Pro stanovení diagnózy musí tyto příznaky přetrvávat nejméně dva roky.²⁰⁴

202 Die Jungs vom Bahnhof ZOO [dokument]. Regie Rosa von PRAUNHEIM. Deutschland: Rosa von Praunheim, 2011.

203 VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9. (str. 87)

204 Tamtéž

4.4.6 Suicidální chování

„Řada zahraničních autorů uvádí, že u osob provozujících prostituci lze signifikantně častěji identifikovat suicidální chování. Je obecně známo, že sexuální zneužití patří k relativně častým příčinám suicidálního chování a uvědomíme-li si, že sexuální zneužití stojí na začátku tří čtvrtin prostitučních kariér, lze tomuto poznatku porozumět a akceptovat ho.“²⁰⁵ Jen pro upřesnění bych dodala, že ve zmíněných třech čtvrtinách jsou zahrnuty i dívky, podle výzkumů, které jsem uváděla výše, se mezi chlapci a muži jedná o 63%, podle výsledků Projektu Šance je toto číslo ještě menší, jak vyplývá z rozhovoru s Lászlem Sümeghem.

Sebevražda byla pravděpodobně v devadesátých letech poměrně častým řešením úniku ze začarovaného kruhu drog a prostituce. Ne náhodou byla smrt v mnoha případech zapříčiněna předávkováním.

V rámci své praxe v Berlíně jsem se seznámila s jedním bývalým prostitutem, který mi vyprávěl o současné situaci v Berlíně. Popisoval mi, jak neuvěřitelně těžké je dostat se ze spárů prostituce (podotýkám, že nebyl závislý na drogách). Byť se to nezdá, stigmatizace a marginalizace mají na jednotlivce velmi výrazný vliv a společně s prostředím, ve kterém dotyčný působí, ho „uzavírají“ do této sféry, ze které se jen málokdo dostane. Říkal, že tento výstup nelze udělat bez tří věcí – dobrého sociálního prostředí, dobré partnerky či dobrého partnera a dobrých přátel. Vykládal mi také o lidech, kteří nezvládli návrat do „normálního“ života a skončili tam, kde i někteří začali – na ulici. Nejvíce však, dle jeho slov, bylo těch, kteří zvolili definitivní řešení a spáchali sebevraždu. Když jsem se ptala Honzy a Jara, jaká je situace u nás, jestli i oni vědí o případech dobrovolného ukončení života v důsledku prostituce, říkali, že nevědí. „No upřímně řečeno nevím, jestli se tu tak páchaj sebevraždy... Zním

205 Tamtéž (str. 88)

třeba týpka, kterému je 35 let, má normální práci a dělá to přitom jako bokovku, takže někteří s tím třeba nekončej úplně brzy... No, pak jsou takový ty, co to nezvládnou psychicky- buď to, že to dělaj a skončej na drogách, alkoholu nebo jako bezdomovci ...“

4.4.7 Smrt

Smrt jako důsledek prostituce se objevuj spíše výjimečně. Může k ní dojít různými způsoby. Jedním z nich je dokonaná sebevražda. Ojediněle dochází k usmrcení také tehdy, je-li prostituce spojená s kriminalitou, např. v sebeobraně, když daný hoch zamýšlí okrást zákazníka apod. Dále smrt může nastat jako důsledek neléčených nebo nevléčitelných chorob. Tuto variantu je třeba zasadit do kontextu. Někteří chlapci a mladí muži, kteří se dali na dráhu prostituce, jsou v dané zemi nelegálně, proto pro ně může být problém dosáhnout odpovídající lékařské péče. Právě v případech, kdy lékařská péče není zajištěna, může mít nedostatečná léčba tragické následky. Zde bych jenom ráda upozornila, jak nezbytná je pomoc organizací, které se mužské prostituci věnují, protože zpravidla tato centra nabízejí mimo jiné i možnost návštěvy lékaře. Díky této službě může být zachráněn ne jeden život, ale také alespoň částečně brání šíření pohlavně přenosných chorob.

Výše bylo uvedeno předávkování jako způsob dobrovolné sebevraždy, je však nutné dodat, že smrt předávkováním není vždy úmyslná. Bývá způsobena také špatným odhadem dávky v postupující závislosti.

5. ZÁKAZNÍCI A PACHATELÉ TRESTNÉ ČINNOSTI

V minulé kapitole jsem představila skupiny prostituujících chlapců a mladých mužů. Zaměřila jsem se na situace, které je dostávají do prostituce, na specifika jednotlivých druhů a na následky, jež mají vliv na všechny složky člověka a jejichž nejhorší podobou může být i smrt. Nyní se přesunu k druhé straně sexuální interakce, tedy k zákazníkům.

V první řadě je třeba věnovat se opět nejširšímu možnému rozdělení -zákazníci vs. pachatelé trestné činnosti. Důvod tohoto rozdělení jasně vyplývá z předešlých témat, pro připomenutí bych jen uvedla, že se odvíjí od věku prostituujících. Dosáhl-li prostituující věkové hranice osmnácti let, hovoříme o zákaznících, jedná – li se o dítě, pak je řeč o pachateli trestných činů. Musíme si však uvědomit, že i pachatelé trestných činů spadají pod pojem zákazníci, jelikož za poskytnuté služby platí.

I když v následujícím textu budu oddělovat zákazníky a pachatele, je třeba si uvědomit, že motivy, které budou vyzdviženy u skupin zákazníků, mohou být tytéž jako u pachatelů, stále se jedná pouze o kritickou hranici věku prostituujícího.

5.1 Zákazníci

„Zákazníci jsou muži všech věkových kategorií, kteří, bez ohledu na svou sexuální orientaci či životní styl, příležitostně nebo pravidelně nabízí odměnu prostituujícím za sexuální styk nebo jejich společnost.“²⁰⁶

Zákazníci představují protipól nabídky, tedy poptávku. Snad všichni vědí, kam jít, chtějí-li navázat kontakt s chlapcem či mužem z prostitučního prostředí.

Poskytovatele sexuálních služeb jsem dělila dle motivů vstupu do prostituce, ze stejného hlediska budu dělit také žadatele těchto služeb. Použité dělení je převzato od autorů Karin Fink a Wolfganga B. Wenera z knihy Stricher, jelikož jej považují za užitečné z hlediska pojetí skupin zákazníků.

5.1.1 Ženatí muži

Ženatí muži nehledají pouze homosexuální styk, někteří hledají také speciální sexuální praktiky, které jim jejich žena nechce nebo třeba z anatomických důvodů nemůže splnit, např. aktivní felace nebo pasivní anální styk. Patří sem také homosexuálně či bisexuálně orientovaní muži, kteří se na základě různých důvodů např. tabuizace a diskriminace raději oženili, dále muži, kteří prošli během manželství coming-outem²⁰⁷ a zůstávají i nadále v manželství nebo ti, kteří jím teprve procházejí. Všichni tito se pak ubírají mezi prostituující chlapce a mladé muže, aby jim někteří z nich dopomohli

206 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 96)

207 Coming – out - vyjít ven, vystoupit, svěřit se, prozradit něco, říci dosud skrývanou pravdu, přiznat se (např. k odchylné sexuální orientaci) Definováno dle: http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/hledat?typ_hledani=prefix&cizi_slovo=coming+out [cit. 2011-11-17]

k ventilaci potlačovaných tužeb a pudů.²⁰⁸ Dle mého mentora Dietricha Königa, který mě doprovázel po berlínské prostituční scéně, je tato skupina hojně zastoupena.

5.1.2 Muž, kteří vyhledávají pouze příležitostný sex s jiným mužem

Tito muži se nedefinují na základě své orientace, rozhodujícím je nahodilé přání mít sex s mužem. Krom splnění tohoto přání nabízí prostituční scéna také diskrétnost, kterou např. homosexuální prostředí tolik nedisponuje a která může být pro některé velmi důležitá. Zejména pro ty, kteří si nejsou zcela jisti svoji sexuální identitou, je mnohem snazší oslovit někoho na nádraží nebo ve „specializovaném“ baru, což mu jistou diskrétnost zaručí.²⁰⁹

5.1.3 Muži v pevném vztahu hledající povyražení

Tak jako heterosexuální páry i homosexuální prožívají občas krize nebo u nich dochází k jakési stereotypizaci v sexuálním životě. Ta může mít za následek „oživení“ v rámci vztahu (sex na neobvyklých místech, v neobvyklých časech, využití sexuálních pomůcek atd.) nebo mimo vztah. Zde může hrát roli mnoho faktorů. Jednak se může jednat o „chuť na zakázané ovoce“, u dlouhodobých partnerství tím může být touha po mladším partnerovi a klíčovou může být také stejná sexuální záliba.²¹⁰ Upřednostňují-li oba partneři např. pasivní roli při sexuálním styku, dochází zde k jisté disbalanci, která může být z dlouhodobého hlediska až neudržitelná.

O této skupině jsme hovořili také s Markem, který uváděl, že se s těmito

208 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 107-108)

209 Tamtéž (str. 108)

210 Tamtéž

muži setkal nejednou. Obzvláště jeden pár, který spolu byl již poměrně dlouhou dobu, mu utkvěl v hlavě. „*Myslím si, že je to pro ně nějaký takový zpestření toho sexuálního života. Oni spolu třeba žijou, ale maj na druhou stranu nějaký oficiální milence, který před sebou netajej. A pak pořádaj čas od času nějaký takovýhle session. Kde se sejde parta pěti kluků, který jsou fakt jak vystřižený z nějakého pornofilmu a prostě dějou se úplně neuvěřitelný věci, kde je od spousty alkoholu přes spoustu drog.*“²¹¹

5.1.4 Homosexuálně orientovaní muži neodpovídající „mainstreamu“

V této skupině hovoříme zpravidla o gayích, kteří se nevnímají jako prototyp ani ikona dokonalého gaye,²¹² a tudíž mají dojem, že v této komunitě nemohou najít stálého partnera. Své potřeby tedy naplňují prostřednictvím prostituce.

Je nutné si uvědomit, že není řeč pouze o nedostatečném sebevědomí jednotlivce, ale deformovaném sebeobraze, jenž byl modifikovaný vlivem médií a různými způsoby prezentace gay komunity, která zobrazuje téměř až antický typ muže²¹³.

Tato v podstatě celospolečenská manipulace se pak odráží v běžném životě „průměrného“ gaye, který má strach z „nevyváženosti“ v potenciálním vztahu, proto raději vztahy nenavazuje vůbec.

211 Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č. 3)

212 Tato ikona bývá spojována s mládím, krásou, vysokým vzrůstem a někdy také s vypracovanou postavou

213 Podíváme-li se do prakticky jakéhokoliv gay časopisu, všude jsou obrázky pouze mladých hezkých svalnatých chlapců a mužů, nikde nenajdeme staršího muže, na němž by byly patrné známky věku a jeho vlivu na tělesnou kondici

5.1.5 Homosexuální muži chápající sexualitu pouze jako termín

Do této kategorie spadají muži, kteří přes svou zaneprázdněnost a časovou vytíženost nemají možnost navazovat partnerské vztahy. Do prostituční scény se ubírají ve volných chvílích např. mezi posledním odpoledním jednáním a pracovní večeří nebo využívají služeb callboys na služebních cestách.²¹⁴ Není výjimkou, že tito muži mají jen jednoho nebo několik vybraných chlapců nebo mužů, na které se pravidelně obrací.

Příkladem této skupiny je Markova klientela. O ní Marek říká: „...já teda se scházím většinou s lidma, který jsou docela vlivný, nebo prostě nevědí, co s těma penězma dělat.“²¹⁵ Dále pak v rozhovoru dodává: „fakt s lidma, co chci, co mě to baví a většinou už jsou to takový vztahy, víceméně přátelský vztahy, že to ani není o nějakým sexu za peníze, ale spíš o nějakým přátelství, kdy ti ten člověk dá ty peníze, protože ví, že je potřebuješ.“²¹⁶ Zmíněné „spíš nějaké přátelství“ je ilustrací toho, co je uvedeno výše. Tito muži nemají dostatek příležitostí navazovat normální vztahy, v prostituci tedy spíše hledají „vztah“ než pouhý sex.

5.1.6 Muži procházející coming-outem

Coming – out je velmi složitý a náročný proces, kterým si prochází každý homosexuál. Znamená jakousi resocializaci a akulturaci do subkultury homosexuálů. Dotyčný se učí rozpoznávat různé mechanismy a zákonitosti kultury, nejtěžší však je překonat ostych a proniknout do tohoto prostředí a jeho míst. Než však udělá první krok a začne s „aklimatizací“, je jedním

214 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 110)

215 Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č. 3)

216 Tamtéž

z řešení právě navázání kontaktu bez nutnosti přímé interakce. Zde se nabízí např. eskort servis nebo různé inzeráty v tisku či na internetu.²¹⁷

5.1.7 Muži, kteří jsou sexuálně stimulováni mládím prostituujících

Do této kategorie patří homosexuálně a bisexuálně orientovaní muži, kteří shledávají mládí prostituujících jako přitažlivé, ať již z důvodu fyzického mládí nebo jejich celkového mladistvého projevu. Můžeme sem řadit také ty, jejichž coming-out přišel později. Těmto mužům společnost mladších chlapců a mužů kompenzuje část života, o kterou vlastně přišli a patří sem také ti, kteří se díky této společnosti navrací právě do svého mládí a vzpomínají tak tímto způsobem na něj.²¹⁸

5.1.8 Prominentní osobnosti

V kuloárech snad každé prostituční scény se to jen míhá jmény slavných osobností. České kuloáry nevyjímaje. Zmiňují se zde jména vysoce postavených politiků, lidí z médií, herců a mužů z mnoha dalších oblastí.

Důvody, proč tito muži využívají služeb, které mužská prostituce zahrnuje, jsou zřejmé. Jedná se opět buď o nedostatek příležitostí k seznámení pro časovou a pracovní vytíženost nebo o strach z odhalení v homosexuálním prostředí, což by mohlo znamenat konec kariéry. Jak jsem zmínila výše, prostituční scéna zaručuje alespoň určitou úroveň diskrétnosti.²¹⁹ O těchto věcech se ví, ale na povrch se nedostanou. „*Tady je prostě taková skupina lidí,*

217 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 111)

218 FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 111)

219 Tamtéž (str. 112)

který fakt maj..., který tady hejbou tím světem a fakt tadyty lidi jsou hodně vlivný, některý. Oni, jak se říká o těch homosexuálech, že jsou hodně kreativní a jak nemaj ty vztahy a nemaj ty rodiny a jdou hodně do tý kariery,tak myslim si, že to je hodně vidět, že jsou na těch hodně kariérních postech, v médiích a obecně v podnikání jsou hodně úspěšní. ²²⁰

5.1.9 Hostinští a zaměstnanci podniků

Hostinští a zaměstnanci podniků mnohdy patří do okruhu zákazníků. Poskytnutí ubytování či přenocování prostituujícímu se chlapci či muži výměnou za sexuální služby je obvyklé. U (ne)dobrovolné prostituce jsem zmínila, že v některých barech se musí hoši a muži jaksí prosadit, aby tam mohli být v pozici prostituta. Toto prosazení může spočívat právě v tom, jak dotyčný sexuálně zaujme majitele, hostinského apod.

Zdá se, že ti, co pracují v těchto podnicích, mají nějaký vztah k prostituční scéně. Mohli v ní kdysi také působit, nebo jsou přitahováni např. mladými hochy a toto je způsob, jak se k nim dostat.²²¹

5.1.10 Sexuálně zneužití muži

Z mého pohledu bychom zde měli zmínit ještě jednu skupinu zákazníků, kteří byli sami v dětství nebo v mládí sexuálně zneužití. Jak vyplývá z předešlých kapitol, sexuální zneužití může být jedním z faktorů na cestě do prostituce, druhým následkem této traumatické události bývá sexuální agresivita, zvláště byl-li dotyčný zneužit v útlém věku v rámci rodiny. Sexuální interakce pak s chlapci či muži může být jakousi kompenzací nezpracovaného

²²⁰ Z rozhovoru s Markem (viz Příloha č. 3)

²²¹ FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2. (S. 112)

zážitku či pomstou za prožité násilí.

Popsala jsem několik skupin zákazníků a rysy, jimiž se vyznačují. Stejně jako téměř všechna rozdělení v této práci ani toto nelze brát s určitostí a jasnou platností. Jednotlivé rysy se mohou prolínat, na zákazníka může mít vliv také mnoho jiných okolností. Je třeba si uvědomit, že toto jsou nejčastější skupiny, ale ne všichni zákazníci do nich musí být „zaškatulkovatelní“.

5.2 Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí

V mezích tématu, ve kterém se pohybuji, nelze tuto skupinu definovat jenom na základě spáchání trestného činu. Soubor motivů, které dovedly zákazníka k prostituujícímu chlapci, bude pravděpodobně podobný jako u ostatních. Zásadním rozdílem měnícím názvosloví je však věk chlapců. K „transformaci“ zákazníka na pachatele dochází podle zákona v momentě, kdy daný hoch nedosáhl hranice zletilosti, jak jsem ukázala v kapitole legislativy. Na druhou stranu však konkrétní pachatel nemusí vědět, o jak starého chlapce se jedná. Obzvlášť ti chlapci, kteří se nacházejí v tíživé situaci, nepřiznají skutečný věk, protože by hrozilo, že by onen zákazník mohl ztratit zájem, jelikož by si nechtěl přidělovat zbytečné problémy.

Z výše uvedeného vyplývá, že se v případě placeného sexuálního styku s osobou mladší 18 let jedná o trestný čin, a také o fenomén zvaný komerční sexuální zneužívání dětí, z čehož vyplývá, že se tedy budeme krátce zabývat pachateli komerčního sexuálního zneužívání dětí.

„Výzkumy ukazují, že většina sexuálních vykořisťovatelů dětí jsou muži ve věku mezi 20 – 65 let, ale jako pachatelé byly identifikovány také ženy a

homosexuální vrstevníci dětských obětí, kteří jsou již zapojeni v uliční prostituci, pornografii nebo nezákonném obchodování.“²²²

Klasifikaci, kterou považují za velmi výstižnou, popsali autoři závěrečné zprávy empirického průzkumu v Kanadě a Mexiku v r. 2001.²²³ Do této klasifikace jsou zahrnuty čtyři druhy pachatelů.

5.2.1 Pedofilní pachatelé

Do této skupiny patří pedofilně orientovaní muži, tj. ti, kteří jsou „přitahováni dětským objektem, u kterého nejsou zjevné druhotné pohlavní znaky.“²²⁴ „Sexuální zneužití pravými pedofily obvykle nemá závažnější charakter, spočívá zpravidla na nekoitálních formách vzájemného kontaktu s dítětem, často v kontextu hry, škádlení apod.“²²⁵

Tato část pachatelů není v oblasti mužské prostituce příliš častá, a to proto, že i ti chlapci, kteří se prostituují dobrovolně, bývají zpravidla starší. Tyto výjimky by se pravděpodobně daly nalézt v nákupních centrech nebo v rámci plaveckých areálů, přičemž chlapci by byli nejspíše zprostředkováni přes kamaráda.

Vyloženě dětská prostituce, řekněme do deseti let věku dítěte, se vyskytuje spíše v příhraničních oblastech, jelikož nespadá do tohoto tématu, nebudu se jí zabývat podrobněji.

222 Andrews, S.: U.S. domestic prosecution of the American international sex tourist: Efforts to protect children from sexual exploitation. *Journal of Criminal Law and Kriminology*, 94(2)2004, pp. 415 – 454. In: Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí. Dostupné z WWW: <http://www.vyzkum-mladez.cz/registr_detail.php?kod=<=CZ&id=252>>. (str. 23)

223 Tamtéž

224 Institut pro Kriminologii a Sociální Prevenci . *Národní institut dětí a mládeže MŠMT : Národní registr výzkumů o dětech a mládeži* [online]. 2009 [cit. 2011-11-03]. Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí. Dostupné z WWW: <http://www.vyzkum-mladez.cz/registr_detail.php?kod=<=CZ&id=252>>. (str. 23)

225 Tamtéž (str. 39)

5.2.2 Preferenční pachatelé CSEC

Tímto pachatelem je osoba, která „je sexuálně přitahovaná dětmi v pubertálním či postpubertálním věku s vyvinutými sekundárními pohlavními znaky. [...] Předmětem jejich zájmu bývá nezralost, nezkušenost či nižší sebevědomí dětské oběti.“²²⁶ V případě chlapců hovoříme o tzv. efebofilii. Takto orientovaní muži nejsou již takovými výjimkami, právě naopak. Tito pachatelé jsou nejvíce spojeni s (ne)dobrovolnou prostitucí zejména v ulicích, na toaletách, nádražích apod., kde se takto mladí chlapci vyskytují. Velmi často bývají také hostiteli výše zmíněných kept boys, tedy jen do té doby, než chlapci „zestárnou“. „Staří“ v tomto pásmu prostituce bývají chlapci již kolem 17- 18 let. „Někteří z nich mu doslova leželi u nohou, žebroňili, aby mu mohli políbit kotník, prosili ho, aby do nich kopal, protože on je krásný, nádherný, dokonalý, zahrnovali ho penězi a dárky, jeden na něho dokonce volal: „Pojď, ty má bohyně lásky, chci mít s tebou děťátko!“ To všechno je pryč, mají už mladší kluky...“²²⁷

Pro tyto pachatelé jsou příznačné strategie, kterými lákají děti do bytu a postupně se je snaží přimět k pohlavnímu styku. Zde bych připomněla to, co jsem uváděla již v předchozích částech, že někteří chlapci se dostanou do prostituce díky neznalosti. Zde se nám kruh uzavírá, protože právě tyto strategie pachatelů mohou být odrazovým můstkem do prostituce. Z tohoto důvodu je tedy nezbytné vzdělávat děti v oblasti komerčního sexuálního zneužívání dětí, aby uměly tyto strategie rozpoznat a adekvátně na ně zareagovat.

226 Tamtéž

227 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. ISBN – 978-80-204-1964-4. (str. 196)

5.2.3 Situační pachatel CSEC

„Situační pachatel se dopouští kriminálního jednání více méně náhodně, bez jejich aktivního vyhledávání. Dochází k tomu v různých, pro ně výhodných situacích, kdy vyzrállost dítěte není rozhodující. Dětský objekt volí jako náhradní pro snadnější dostupnost (např. jako levnější variantu) a menší pravděpodobnost prozrazení.“²²⁸

5.2.4 Obchodníci s dětmi

Poslední skupinou jsou ti, kteří nemají primární zájem na sexuálním styku s dítětem, zajímavější je pro ně zisk. Na trestné činnosti se podílí jako kuplíři, organizátoři, manažeři apod.²²⁹

5.2.5 Jak odpovídají zákazníci představenému dělení pachatelů

Jak jsem uvedla na začátku této části, nelze chápat zákazníky a pachatele sexuálních deliktů na dětech zcela odděleně. V podstatě se jedná o dvě základní prolínající se charakteristiky, kterými může disponovat tentýž člověk.

Ráda bych nyní krátce ilustrovala možné kombinace těchto charakteristik a další souvislosti týkající se zákazníků a pachatelů sexuálních deliktů na dětech. Vycházet budu z poznatků, se kterými jsem se v rámci mého studia setkala.

První věcí, na kterou bych v souvislosti s nazíráním na pedofily jako pachatele trestné činnosti chtěla poukázat, je shoda autorů zprávy o pachatelích

228 Institut pro Kriminologii a Sociální Prevenci . *Národní institut dětí a mládeže MŠMT : Národní registr výzkumů o dětech a mládeži* [online]. 2009 [cit. 2011-11-03]. Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí. Dostupné z WWW: <http://www.vyzkum-mladez.cz/registr_detail.php?kod=<=CZ&id=252>>. (str. 39)

229 Tamtéž

komerčního sexuálního zneužívání dětí a Daniela Hůleho. Jejich tvrzení se zakládají na tom, že skuteční pedofilové²³⁰ dětem ve většině případů neubližují, což je v opozici většinového pohledu na tyto lidi. O páchaní trestné činnosti v oblasti sexuálního zneužívání dětí se zasazují spíše ti, jejichž orientace není primárně zaměřena na dětské objekty. V prostituci, tedy komerčním sexuálním zneužívání dětí, jsou pachateli spíše efebofilové, tedy ti, jejichž sexuální zájem je orientován na dospívající chlapce.

Z kategorie zákazníků se mohou trestné činnosti dopouštět také hostitelé keptboys, kteří nabízejí chlapcům a mladým mužům materiální zajištění výměnou za sexuální služby. Jimi spáchaný trestný čin nemusí mít vždy povahu záměrného sexuálního využití dítěte, právě naopak. Někteří nejsou řízeni pouze svou efebofilií, ale poskytují toto zajištění v důsledku vlastní citové a emocionální deprivace. Své city tak investují právě do těchto chlapců a mladých mužů. Zajišťují jim uspokojení základních životních potřeb, financují je, platí jim školy atd. Staví je do role svého partnera i přesto, že podtext tohoto „vztahu“ je ryze komerční.

Další propojení lze vidět v situačních pachatelích. Jimi se mohou stát např. zákazníci, které jsem popsala jako ty, kteří neodpovídají mainstreamu, kteří hledají povyražení apod. Sexuální interakce se opět díky jejich nevědomosti, ale i vědomosti může stát trestnou činností, pokud si jako poskytovatele sexuálních služeb vyberou mladistvého chlapce nebo dokonce chlapce mladšího patnácti let.

Na závěr udělám malou sondu do pražské prostituční scény a zaměřím se na zákazníky českých chlapců a mladých mužů.

²³⁰ Je třeba rozlišit pedofilně orientované muže oproti těm, kteří sexuálně zneužijí dítě, aniž by jejich sexuální preference byla orientovaná na dětský objekt.

5.3 Zákazníci českých chlapců a mladých mužů

Dle všech materiálů a výpovědí lidí, kteří mají s prostituční scénou co do činění, jsou nejvíce zastoupenou klientelou cizinci, kteří platí za poskytnuté služby zpravidla více, než čeští zákazníci. I přesto, že platí vyšší cenu, jsou pro ně služby stále levnější než v jejich zemích. Zatímco služby řekněme barového prostituta nižší úrovně v Čechách se pohybují mezi 1000 – 3000 Kč s tím, že klasický styk bude stát okolo 1500 Kč, bez ochrany kolem 2000 Kč, v Berlíně je standardní cena v přepočtu na české koruny kolem 2500 Kč a bez ochrany okolo 3700 Kč. Jak jsem popsala výše, většina Němců požaduje styk bez ochrany téměř pokaždé, tyto služby se pak skutečně prodraží. „*Samozřejmě finančně byli pro Láďu a jeho spermaboys cizinci, lačni českých chlapců. (Doma by za totéž zaplatili až sedminásobek).*“²³¹

Na otázku ohledně národnostního zastoupení zákazníků Marek říká, že jeho konexe jsou z řad spíše českých mužů, naopak Honza s Jarem hovoří právě o cizincích.

„J: Najúchylnější bývajú Němci, Holanďani..

H: Nejvíc jich je z Anglie, poslední dobou i Amíci...

J: Najvic hej, ale najúchylnější Němci, Holanďani, pak zo Švajčiarska, tie Anglani, Amíci, niejaký Itali a sem tam Rusáci... ako nejviac perverzní som myslel...“

Daniel Hůle k národnostnímu zastoupení klientely romských dětí napsal: „*V naprosté většině případů jde o občany Německa, Francie a Belgie, ať jde již o přímou prostituci (sexuální kontakt...) či nepřímou prostituci (fotografování, film...).*“²³²

231 VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut?*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 2009. 224 s. (str. 47)

232 HŮLE, Daniel. *Homosexuální prostituce mladistvých*. Praha : 2003. Dostupné také z WWW: http://www.demografie.info/?cz_demromulit=

6. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE ?

V této části se zaměřím na naprosto odlišné přístupy k mužské prostituci v Praze a Berlíně. Na základě informací a poznatků, které jsem nabyla během svého zkoumání prostituční scény, popíši jednotlivé organizace, které se zabývají pomocí chlapcům v prostituci, postoj policie k této problematice a úroveň spolupráce těchto institucí.

6.1 V Praze

Nejprve se zaměřím na Prahu a stav její prostituční scény, zejména chlapecké. Stěžejní v této části bude nedostatečná podpora Projektu Šance ze strany státu a „individualismus“ jednotlivých institucí, což má největší dopady v oblasti porušování práv dítěte.

Vycházet budu převážně z rozhovoru s koordinátorem Projektu Šance Lászlem Sümeghem a Petrem, příslušníkem PČR, který působí na Praze 1 a účastní se represivních akcí.

Z mých šetření vyplývá, že spolupráce jednotlivých institucí v České republice v oblasti prevence a pomoci týkající se mužské prostituce bohužel neexistuje. Policie jednotlivých pražských obvodů nemá jednotnou koncepci jakýchkoliv aktivit souvisejících s chlapeckými prostitutky, tudíž není třeba ji popisovat v jednotlivé podkapitole. Následující text tedy bude strukturován volněji. Nejdříve představím Projekt Šance, dále pak budu probírat jednotlivá témata paralelně z pohledu této organizace a PČR.

6.1.1 Projekt Šance jako příklad dobré praxe (dále jen „Projekt“)

„Projekt Šance je první preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, kteří žijí v ČR v zapomenutí...“²³³

Projekt je jediným centrem, které se zaměřuje na pomoc dětem ulice, tedy chlapcům v prostituci, kteří jsou výhradní klientelou Projektu. Dívky však, když je dostatek místa, neodmítá. *„My máme valnou většinu kluků, kdybychom měli tenhle ten prostor větší, tak bysme to měli vyrovnaný, jak jsme to měli na starým domě. Tam jsme měli celkem vyrovnaný počet, že jsme byli na 55 – 58 % kluků a zbytek byly holky. To je vždy daný tím prostorem. Původně jsme teda specializovaný na to, že o ty kluky se nikdo nestaral...“²³⁴*

Myšlenka Projektu Šance se zrodila v hlavě zakladatele a současného koordinátora Projektu Šance Lászla Sümegha, který se rozhodl, že bude pomáhat. V r. 1997 po protahovaných vyjednáváních a dlouhých bojích vzniklo občanské sdružení a László Sümegh získal pro svou klientelu malou místnost, kde zřídil poradnu. Ta po nějaké době přestala stačit a začaly být aktuální představy o domě, *„kde by byly zřízeny pracovní dílny, dostatečná klubová místnost, prostory pro alternativní vzdělávání, terapeutické prostory atd.“²³⁵* V r. 2002 získal Projekt Šance ve výběrovém řízení dům na Praze 5, jenž dostal název Dům Šance. *„První pokus s otevřením PRACOVNÍ DÍLNY Domu Šance se uskutečnil v roce 2006. Od června 2007 se podařilo dílnu ve zkušebním*

233 *Projekt Šance : první preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, kteří žijí v ČR v zapomenutí... [online]. 2011 [cit. 2011-11-07]. Dostupné z WWW: <<http://www.sance.info/index.php>>.*

234 Z rozhovoru s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

235 *Projekt Šance : první preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, kteří žijí v ČR v zapomenutí... [online]. 2011 [cit. 2011-11-05]. Dostupné z WWW: <<http://www.sance.info/index.php>>.*

provozu otevřít celotýdenně.²³⁶ V roce 2008 pak dostal Projekt Šance z tohoto domu výpověď. „*My jsme přesně ten den, když jsme měli, ... přesně ten den, když jsme po roce a půl – byl plný provoz zkušební rok a půl, že na kolik se ta dílna ujme u klientů a ona měla abnormální návštěvnost, že jsme dávali lidi až na chodbu...*

A ten den, kdy jsme toto slavnostně zahájili, po tom roce a půl, tak místo toho, abychom dostali na žádost, co jsme opakovaně dali na Městskou část Prahy 5, aby nám povolili rekonstrukci novostavby té budovy, tak jsme dostali výpověď'...“ Od té doby je Projekt v nouzovém provozu na Praze 9.²³⁷

Projekt nabízí několik typů pomoci. Nejzákladnější je StreetWorkCentrum Pouliční pohotovost - Ve Smečkách 28, Praha 1, které umožňuje použít klientům sprchu, pračku nebo sušičku, klienti se zde mohou najíst se atd. Pracovníci centra mohou pomoci s kontaktováním blízkých, zprostředkují setkání s rodiči atd. Centrum dále organizuje výlety, vycházky, návštěvy galerií, divadel, koncertů a další kulturně vzdělávací programy. I tento prostor měl být opakovaně Projektu Šance zabaven, jelikož by jeho využití mohlo být ekonomičtější.²³⁸

V případě nouze mohou děti také využít pomoc na telefonu - Linka SOS Dětem ulice, NONSTOP linku Šance (záznamník).

Další činností, kterou se Projekt Šance zabývá, je streetwork. Jeho hlavním cílem je kontakt s postiženými chlapci, vyslechnutí, společnost a pomoc. Preventivně působí na chlapce v oblasti zdraví, drogové závislosti a kriminality. Předává nejen materiály (vizitky s kontakty, prezervativy atd.), ale také nejdůležitější informace. „*Tato osvětová preventivní práce je represivními*

236 Tamtéž

237 Tamtéž

238 Z rozhovoru s Lászlem Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

preventivními orgány České republiky v terénu pronásledovaná! Neuznávaná.“
²³⁹ „Streetwork v České republice pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, v podstatě, když děláte, tak jste součástí trestného činu na chodníku, tzn., že pravou nohou jste ve vězení a levou jste ve špitálu. Úřady neuznávají tenhle ten typ sociální práce na ulici, protože ani oficiálně klientela Projektu Šance v České republice neexistuje. ... Protože úřady nevěří, že ta klientela existuje a mě napadají osobně... Pokud jsme tady měli systém čárky (prezence na programech StreetWorkCentra), tak až natolik jsou „odpočaté mozgy“ na určitých místech, že si řekli: Sümegh si je tam dělá podle počasí...“²⁴⁰

Neméně důležitou částí je azylový dům a terapeutická dílna Domu Šance. Dům Šance nabízí klientům také kulturně vzdělávací programy, volnočasové aktivity, učí je sociálním návykům a dovednostem, učí je zodpovědnosti za sebe i za druhé. Pracovní dílna dává možnost několika dětem pracovat, čímž se je snaží navést na skutečnou cestu resocializace a vstupu do „běžného“ života. Z důvodu nedostatečné kapacity může v této dílně pracovat pouze 7 chlapců.

„Projekt Šance ... je od první chvíle, jak jsme vznikli, cíleně v roce 1995, tak nebyl ten cíl, že ti dáme najíst, ale cíl byl to, a dobře poslouvejte, není umění dát člověku najíst, umění je naučit ho, jak si na to jídlo vydělat.“ Toto je zcela jedinečná myšlenka a příklad komplexní a hlavně efektivní pomoci, pomoci, která navrací lidi do smysluplného a plnohodnotného života. „Ten den, když on se rozhodne něco se sebou udělat, proto je ta hierarchie: z práce na ulici, pak je tohle to zařízení, a pak odtud už je dům Šance, kde

239 Projekt Šance : první preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, kteří žijí v ČR v zapomenutí... [online]. Prezentace Projektu Šance, 2011 [cit. 2011-11-05]. Dostupné z WWW: <<http://www.sance.info/index.php>>. (str. 4)

240 Z rozhovoru s Lászlom Sümeghem, koordinátorem Projektu Šance (viz Příloha č. 1)

*získám sociální návyky a je přímá cesta v podstatě k tomu, abych i já – daňový parazit se stal daňovým poplatníkem – pokud chci. To znamená, že ten den, kdy nastoupí, okamžitě dostává to bydlení. Aby najednou začal si umět vážit toho, co mu ta práce nabízí, to co přináší, tzn., od desíti do sedmnácti hodin dělat, učí se tam režim, už to, že se na čas učím někam chodit, najednou se chovat v určitý partě, pracovní tým, poslouchat, učí se vést domácnost, každý den je kurs vaření, od pondělí do pátku... .. A to je ono, zvýší se tím i ta sebedůvěra.*²⁴¹ Dle slov koordinátora Projektu je princip pomoci vytvořen na základě potřeb klientů, českých dětí ulice, a je ojedinělý v tom, že z lidí nevychoává dospělé bezdomovce. Primárně se Projekt nezaměřuje na pouhé uspokojení momentálních potřeb klienta jako jiné organizace, ale snaží se ho motivovat a postupně ho přivést ke změně dosavadního života a pomoci mu v zařazení se do společnosti.

Princip pomoci Projektu Šance je natolik dobrý, že je uznávaný a chválený zahraničními odborníky, kteří se touto tematikou zabývají. Avšak i přes fakt, že je jedinou organizací plnící Národní akční plány týkající se komerčního sexuálního zneužívání dětí, je jeho podpora na domácí půdě, jak je patrné z textu, nulová. „*Nemluvte nahlas o tom, že nějakou klientelu máte, ve vlastním zájmu.*“²⁴² Hovoří-li se o konkrétních počtech klientů Projektu Šance, padají na adresu jeho koordinátora slova o „přecitlivělosti“, „loajalitě“ apod.

241 Tamtéž

242 *Projekt Šance : první preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, kteří žijí v ČR v zapomnutí...* [online]. Prezentace Projektu Šance, 2011 [cit. 2011-11-05]. Dostupné z WWW: <<http://www.sance.info/index.php>>. (str. 6)

6.1.2 Současná situace v Praze jako příklad špatné praxe

Vrátím-li se k Plánu, úkolu 1.6 – Depistáž ohrožených dětí a zaměřím-li se na něj optikou chlapecké prostituce, docházím k přesvědčení, že jeho plnění není takové, jaké by mělo být. Slovem charakterizujícím současný stav chlapecké prostituční scény by bylo nejspíše represe, nikoliv vyhledávání ohrožených dětí.

V následující části se pokusím vystihnout, jak represivní akce probíhají a co znamenají pro chlapce v prostituci.

K popisu represivních akcí z pohledu policie použiji části záznamu, který jsem vytvořila na základě rozhovoru s Petrem (viz. Příloha č. 4).

Akce jsou zaměřené celkově na všechny skupiny lidí, které se na Hlavním nádraží pohybují. Není zde samozřejmě řeč o turistech, ani pracujících osobách. Jak známo, Hlavní nádraží je styčným bodem pro různé sociálně vyloučené skupiny, tedy pro osoby bez přístřeší, pro osoby zneužívající návykové látky a samozřejmě pro prostituující osoby – hlavně muže. V současné době, díky okolnostem, je velmi těžké, někdy dokonce nemožné rozpoznat, ke které skupině jedinec patří. Mnohdy to bývá také tak, že jeho životní situace zahrnuje všechny tři jevy.

Tyto akce probíhají tedy tak, že do oblasti Hlavního nádraží, resp. parku, který k němu náleží, „vtrhne“ několik uniformovaných policistů a začnou kontrolovat jednotlivé osoby, jejich doklady, důvod pobytu apod. Součástí akcí jsou tedy kontroly lidí, majetku a objektu s cílem najít osoby hledané, osoby přechovávající omamné a návykové látky, najít ztracený majetek apod. Důraz se klade hlavně na boj proti drogám.

Těchto akcí se zúčastňují lidé z řad různých policejních složek, ale také pracovníci OSPODu ad. Kontrolují se všechny osoby, které „vypadají podezřele“. Heslem těchto akcí je dle Petrových slov: „Co nejvíc, za co

nejkratší čas.“

Některé tyto akce jsou pořádány pravidelně z „preventivních důvodů“, jiné probíhají namátkově. Frekvence represivních akcí vychází přibližně na deset akcí do roka, tedy zhruba každý měsíc.

Problém s tímto spojený je fakt, že budova Hlavního nádraží spadá již pod Prahu 2. Jak probíhají podobné akce v rámci Prahy 2, Petr neví.

Mezi řádky lze tedy číst, že skrytým významem/cílem je vytlačit sociálně vyloučené skupiny obyvatel mimo centrum města. *Toto je cíl převážně státní policie. Městská policie je tak trochu v opozici a snaží se tyto skupiny lidí „centralizovat“ do pravé části parku před Hlavním nádražím. V této oblasti jsou mnozí zpravidla tolerováni. Toto je možné vidět i v praxi. Prochází-li se pak člověk parkem před Hlavním nádražím, vidí na lavičkách okolo sebe mnoho jedinců, jejichž vzezření napovídá o nepříznivé sociální situaci. Kolem nich procházejí dvojice policistů téměř bez povšimnutí. Snahu vytlačit sociálně znevýhodněné skupiny obyvatel pryč z Prahy 1, mi Petr potvrdil.*

Pohled Lászla Sümegha na tyto „prevencí odůvodněné“ akce je hned z několika pochopitelných důvodů značně negativní.

Více než preventivně působí represivní akce na děti ulice destruktivně. *„Protože když mládež je pronásledovaná na ulici a je hnaná do pocitu beznadějného života, že se cítí jako zvíře na honu, doslova se tak cítí, a když jste s nima venku, tak to taky člověk začne pociťovat, že musíte utíkat, tak ztrácí v podstatě pud sebezáchovy, ztrácí hodnoty a jsou nuceni se vmísit mezi různé živly na chodníku třeba mezi ty bezdomovce, mezi drogově závislé, mezi samé to zlo. Nemůžou se sami vnitřně bránit, protože není kde, takže jsou*

vrazení hned, několik dnů, co jsou tady, na kolena a zdůrazňují jsou hnáný do toho života, který je bezhodnotný. ... A zvýšila se natolik represe, že teď sem chodí klienti a prosí nás: László, nenech nás zdrogovat a kriminalizovat, my nechceme takhle dopadnout, jak ty trosky... Ale na ulici není možnost se vyčlenit.“

Nikoli jen z hlediska jednotlivců mají tyto akce ničivé důsledky. Nejen tedy že prohlubují sociální vyloučení, ale jejich vliv je také desocializační, rozvrací sociální struktury a vztahy mezi prostituujícími se chlapci. László Sümegh popisuje současnou situaci takto: „ ... před léty, když separovali se, vytvářeli si na ulici komunitu, která vskutku existovala, teď tady žádná komunita není. ... Utvářely se skupinky a ty skupiny jim nahrazovaly rodinu, to dnes neexistuje, že pět šest lidí – jeden druhého hlídá, chrání a nedopustí, aby se něco stalo. Jeden druhému jsou vlkem, jeden druhého okrádají... A to dosáhli ti lidi, který tady řídí prevenci, aby to takhle bylo, protože tyhle ty lidi žene k tomu, aby byli konfidenti, aby jeden proti druhému šli!“

Devastační dopady mají represe také v oblasti prevence (šíření pohlavně přenosných chorob, kriminality, drog, beznadějného života ad.), která ve skutečnosti neexistuje a kterou díky tomu nelze vytvořit. „ ... to se povedlo, ze strany těch, kteří v týhle zemi řídí prevenci, že na první pohled, když projdete Prahou, tak není nic.“ Tento stav byl docílen právě represivními akcemi. Háček však tkví v „rozmělněnosti“. Prostituce chlapců tedy není nikde, ale je všude. Aby ji však člověk zaznamenal, musí umět vidět „Matrix“, jak říká László Sümegh. Těchto lidí je však minimum, troufám si říci, že pouze László a jeho „prodloužené ruce“, které ho informují o výskytu chlapců, touto dovedností disponují.

Při tomto stavu je zřejmé, že žádná prevence fungovat nemůže. László Sümegh dokonce hovoří o tom, že pojem prevence v oblasti mužské prostituce je v českém prostředí sprostým slovem. Tímto se opět dostávám k PČR, tedy k rozhovoru s Petrem, jehož jsem se na preventivní působení (jiné než ve smyslu represivních akcí) také ptala. Zajímala mě především spolupráce jako klíčový prvek efektivního a smysluplného přístupu k problematice chlapecké prostituce.

Na dotaz, zda-li existuje nějaká spolupráce mezi policií a Projektem Šance, jsem dostala odpověď, která mluví za vše. Petr po devíti letech práce u PČR o existenci Projektu Šance neví.

Spolupráce mezi městskými částmi Prahy 1, 2 a 3, které jsou spojeny s mužskou prostitucí a jejichž oblasti skutečně tvoří reálnou scénu mužské prostituce, taktéž dle Petrových slov není. Když jsem se ho ptala, jestli je to tedy tak, že jednotlivé městské části si každá jedou „na svém písečku“ a „přetlačují“ si mezi sebou jednotlivé skupiny osob, odpověděl mi, že v podstatě ano. V Praze prý převládá strategie: „ulovit pachatele, než se starat o to, aby nevznikl“. Tady si každý sedí na těch svých jistotách, financích, odměnách apod. Důležité jsou také výkazy o nějaké činnosti, nejlépe smysluplné a užitečné, ale jinak víc nikoho nezajímá.

Nedostatečná spolupráce městských částí stojí podle Lászla Sümegha za migrací lidí, resp. chlapců a mladých mužů v prostituci (popis situace se zdá být aplikovatelný na všechny znevýhodněné skupiny lidí pohybující se na ulici). Taktéž hovoří o „přelévání“ skupin z místa na místo, které je způsobeno nekomunikací a lhostejností jednotlivých městských částí. „Všechny městský části si na tomto přitlačuje, všechny vytlačí. A pak v médiích vidíme: „Jednička

zvítězila“ pak zase po dvou měsících: „Dvojka zvítězila“, ale to říkám stejná skupina se vytlačuje a jde písnička dokola – přes všechny městský části... Ale proč je to dobrý pro ty lobby? Protože je akčnost a když je akčnost, tak si mají právo psát co? Prémie, osobní ohodnocení.“

Vidíme, že situace je skutečně alarmující. László i Petr, i přestože každý stojí na „opačné“ straně, se shodují na tom, že peníze a jistoty jsou pro klíčové osoby působící v údajné prevenci důležitější než jakákoliv pomoc dětem ulice a jiným znevýhodněným skupinám.

V souvislosti s mužskou prostitucí mě také zajímala kriminalita prostituujících, zejména krádeže páchané na zákaznících. Z rozhovoru s Petrem vyplývá, že s tímto Praha problém nemá. Za celou svou kariéru se setkal pouze s jedním nahlášeným případem, kdy by prostituující okradl zákazníka, a i to bylo již před lety.

Naproti tomu Honza uvádí, že se domnívá, že to je poměrně běžné. *„Já si osobně myslím, že toho je schopnej každej ten kluk, kterej to dělá... Co jsem tak viděl, tak frajeři mu daj právě něco do pití, okradou ho a ještě se tím veřejně chluběj, podle mne je to dost běžný! Vim, že některý se kvůli tomu klidně nechaj zmlátit, hlavně že budou mít ty prachy...“²⁴³*

Vezmu-li v úvahu tyto výroky, dále fakt, že kriminalita s prostitucí, obzvláště tou pouliční, spojená je, a postoje české společnosti k homosexualitě a homosexuálnímu chování, neexistence kriminality prostituujících se chlapců a mladých mužů se mi jeví jako nepravděpodobná. Jistější bude zřejmě verze, že tyto delikty nejsou z mnoha důvodů hlášeny. Jako nejvýraznější se jeví fakt studu okradených zákazníků.

243 Z rozhovoru s Honzou (viz Příloha č. 2)

6.2 V Berlíně

Svou pozornost nyní zaměřím na město Berlín a na tamější situaci, kterou bych ráda ilustrovala příkladem skutečně dobré praxe. Zásadní rozdíl v pomoci a přístupu policie a jednotlivých organizací k mužské prostituci tkví v tom, že onen klíčový prvek smysluplného přístupu, tedy spolupráce mezi policií a organizacemi, je již v Berlíně nastavena.

Postupně se tedy budu věnovat jednotlivým složkám v Berlíně, které se zabývají mužskou prostitucí a jejich vzájemné spolupráci.

6.2.1 SUB/WAY berlin e.V.(Hilfe für Jungen & junge Männer)

„Tato organizace se zaměřuje přímo na prostituující chlapce a muže. Byla založena v roce 1992 a od roku 1994 začal SUBWAY působit i v oblasti streetwork a bylo zřízeno „pilotní středisko“, které funguje dodnes.

Toto středisko je uzpůsobeno přesně potřebám chlapců a mužů, kteří sem přicházejí. Bylo zřízeno k tomu, aby sem mohli prostituující muži kdykoliv přijít, najíst se zde, osprchovat se, vyprat si oblečení, vyspat se tu, zkrátka cokoliv, co zrovna potřebují. Kromě zajištění základních životních potřeb zde mohou chlapci najít i odbornou lékařskou pomoc, nabídky volnočasových aktivit a pracovníky, se kterými si vždy mohou popovídat, poradit se apod. Důležitým principem tohoto zařízení je autonomie a anonymita klienta. Nikdo nesmí nikoho k ničemu přesvědčovat, musí se dbát především na to, co chce klient. Pokud chce v prostituci zůstat, nesmí mu to nikdo vyvracet, důležité je s ním probrat rizika, možnosti a další věci, které s tím souvisejí a v co největší míře podpořit jeho osobnost, jeho přání a potřeby. V momentě, kdy se rozhodne z prostituce vystoupit a vrátit se do

normálního života, je třeba mu pomoci a udělat všechno proto, aby se mu to podařilo. Co se týče anonymity, tak její zachování záleží čistě na příchozích. Jsou zde respektovány obě možnosti.

SUBWAY má definovaných několik cílů, které v rámci práce s chlapci naplňuje. Patří mezi ně: podporovat zdravotní stav chlapců a mužů; podporovat a pomáhat chlapcům, kteří se cítí nejistí, pomoci naplňovat jejich právo na sebeurčení a převzít zodpovědnost za vlastní život; uzpůsobovat schopnosti chlapců a mužů tak, aby se dokázali bránit sexuálnímu vykořisťování a násilí; pomoci chlapcům postavit se svým pocitům a zpracovat psychickou zátěž, které jsou podrobeni tímto způsobem výdělku; posilovat sebevědomí chlapců a mladých mužů a pomoci obnovit ztracenou důvěru; prostřednictvím konkrétních a rychlých způsobů pomoci zlepšit životní situaci chlapců a mladých mužů; chlapcům, kteří žijí na ulici a živí se prostitucí, ukázat jiné možnosti způsobu života a zprostředkovat jim důležité kontakty a dočasně poskytnout útočiště; spolupracovat s dalšími organizacemi, které se této problematice věnují; komunikovat s chlapci o jejich přáních a potřebách, nacházet společně možnosti jejich naplňování.²⁴⁴

V oblasti streetwork mají pracovníci této organizace hned několik úkolů. Jednak aktivně vyhledávat prostituující muže, opět s nimi probírat rizika, zprostředkovat jim kontakt na další organizace, na které se mohou obrátit v případě potřeby a poskytnout jim prezervativy v rámci prevence šíření pohlavně přenosných chorob.

Dále navštěvují bary a různé podniky, kde se mužská prostituce provozuje, zde prostřednictvím letáků a dalších informačních brožur nechávají informace o možnostech pomoci a služeb, které jsou určeny pro cílovou skupinu. Vzhledem k faktu, že v ulicích Berlína a prostorách barů a podniků je

²⁴⁴ Z informačních a propagačních materiálů organizace SUBWAY

poměrně vysoká fluktuace prostitutů, je neustálé opakování této práce velmi důležité a nezbytné.

Další složkou pomoci a podpory je odborné poradenství a případová pomoc, přičemž jsou tyto typy pomoci zaměřeny především na chlapce a muže, kteří nemají přístřeší; zažili nebo zažívají sexuální, fyzické či psychické násilí; kteří pocházejí z jiných zemí; kteří potřebují řešit věci související s pohlavně přenosnými chorobami; kteří mají problém s coming-outem; a především na ty, kteří se chtějí dostat ze spárů prostituce. Těm se zprostředkovávají informace ohledně zařízení, které se zaměřují konkrétně na pomoc mladým lidem, kteří si nevědí rady a nemají možnosti a sílu žít plnohodnotný život a informace týkající se možností vzdělávání či zaměstnání²⁴⁵. Z vyjmenovaných skupin je zřejmé, že se toto centrum orientuje nejen na příčiny vstupu do prostituce tak, jak jsem je popsala výše, ale také na následky a krizové momenty, které by mohly situaci ještě zhoršit.

6.2.2 Berliner jungs

Berliner jungs je další organizace zabývající se částečně tématem mužské prostituce. Jejich práce se nezaměřuje přímo na mužskou prostituci, hlavním cílem je prevence a rozšiřování povědomí společnosti v oblastech sexuálního zneužívání a násilí, kterému jsou někteří muži podrobováni. Optikou mužské prostituce je toto centrum zásadní na úrovni prevence. Dalo by se říci, že demonstruje cíl stanovený ve Strategii, tedy vzdělávání chlapců a veřejnosti v oblasti komerčního sexuálního zneužívání dětí.

Preventivní působení na děti v tomto směru je nesmírně důležité, protože vyskytne-li se dítě v situaci, kdy je ohroženo sexuálním zneužitím či

²⁴⁵ Tamtéž

sexuálním násilím a neumí se bránit, je pravděpodobné, že k tomuto trestnému činu skutečně dojde. A právě sexuální zneužívání dítěte, jak jsme si ukázali výše, je jednou z příčin a spouštěcím impulsem k provozování prostituce. Tyto děti jsou obecně náchylnější k sociálně-patologickým jevům a to proto, že mají posunuté hranice ve většině oblastí svého života, a tudíž jim některé věci přijdou „normální“. Jakmile se tyto hranice začnou rozšiřovat ještě více, dítě se postupně zacyklí v bludném kruhu a plnohodnotné naplnění jeho života je ohroženo.

Berliner jungs funguje nejen jako poradenské centrum, ale také formou streetworkeru a osvětových akcí na školách a veřejných prostranstvích jako jsou bazény, obchodní centra, hřiště apod. Berliner jungs fungují všude, kde existuje riziko, že bude dítě osloveno za účelem navázání sexuálního kontaktu.

Efektivita jejich práce je velmi vysoká a to z toho důvodu, že informují skrze letáky, vizitky a brožury, které rozdávají dětem, rodičům a další veřejnosti a skrze zážitkovou pedagogiku. Děti jsou zapojovány do her, které jsou strukturovány jako modelové situace, ve kterých se učí reagovat a jednat v situacích, které je ohrožují. Pomocí zpětné vazby si ujasňují, jak se správně zachovat.

Další cílovou skupinou preventivního působení jsou dospělí, kteří jsou v úzkém kontaktu s dětmi. Berliner jungs pořádá různé semináře a školení zaměřené na posílení dovedností a lepšího citu pro rozpoznání sexuálního zneužívání, týrání, zanedbávání apod. páchaného na dětech. Tyto vzdělávací aktivity jsou především pro rodiče, učitele, vychovatele ad.

6.2.3 Mann – O – Meter

Tato organizace má širší zaměření, věnuje se oblasti převážně mužské homosexuality. Náplní práce této organizace je mnoho témat a oblastí –

poradenství, seznamka, prevence, kavárna, společenské aktivity a další. Organizace Mann – o – Meter je výjimečná a zajímavá v tom, že má dokonale zmapovanou infrastrukturu GLBT menšiny²⁴⁶ v Berlíně a dalších evropských městech a jako taková se prezentuje jako organizace zaměřená na život, možnosti a všechny aspekty související s GLBT menšinou.

Pro oblast mužské prostituce je toto centrum důležité rovněž na úrovni prevence, a to hlavně v oblasti HIV-prevence a prevence mužské prostituce jako takové. Jednou z příčin pro vstup do prostituce, kterou jsme si jmenovali již výše, je neschopnost sebeurčení. Nevědí, kdo jsou, zda-li chtějí život trávit po boku ženy nebo muže, nevyznají se ve svých pocitech. Jednu z možností, aby poznali, kdo jsou, vidí právě v sexu, tak se začínají prostituovat. Zabránit uchýlení se k této cestě může právě kvalitní poradenství z oblasti života GLBT menšiny. Zaměstnanci, kteří zde pracují, jsou povětšinou lidé, kteří mají podobné zkušenosti již za sebou, proto jsou skutečně „kvalifikovaní“ a dokážou poradit a ukázat i jiné cesty a možnosti sebepoznání.

6.2.4 41. policejní okrsek

Další složkou, která se angažuje v oblasti mužské prostituce, je 41. policejní okrsek v Berlíně. S rozlohou přes tři čtvereční kilometry je nejmenší částí Berlína a domovem pro téměř 59 000 lidí. Městskou částí, ve které příslušníci tohoto okrsku působí, je Schöneberg Nord (Schöneberg Sever)²⁴⁷.

Tato část německé policie zabývající se především represí a prevencí kriminality spadá pod „Kripo“, což je zkratka pro kriminální policii. Represi i prevenci kriminality zajišťují hned na několika úrovních a v několika sférách.

246 Menšina gayů, leseb, bisexuálů a transsexuálů

247 *Berlin.de* : *Das offizielle Hauptstadtportal* [online]. 2011 [cit. 2011-02-02].

Polizeidirektion 4 - Abschnitt 41. Dostupné z WWW:

<<http://www.berlin.de/polizei/bezirk/dir4/a41.html>>.

Dle slov vrchního komisaře Henryho Maiwalda je však 41. policejní okrsek nejlepší ve výkonu prevence v oblasti drog a mužské prostituce v celém Berlíně.

Situace si tento stav zcela jistě vyžaduje a to z toho důvodu, že mužská prostituce v městské části Schöneberg je velmi rozšířená a celosvětově známá. Jak jsem již zmiňovala, Berlín obecně má největší a nejlépe zajištěnou „homoinfrasstrukturu“ v celé Evropě a právě Schöneberg a jeho okolí je jádrem prostituce jak ženské, tak mužské. Historie mužské prostituce v této čtvrti sahá přibližně do r. 1920.

Pole působnosti policie v této oblasti je skutečně široké. Prvním aspektem souvisejícím s prostitucí, na který se policie zaměřuje, je násilí a útoky proti homosexuálům. Berlín je sice jedno z nejtolerantnějších měst na světě, ale i přesto se zde homofobie vyskytuje. Policie vydává různé informační letáky, brožury a další materiály, ve kterých nabádá napadené lidi, aby případy násilí oznámili. Zdokonaluje nejmodernější technologie tak, aby se hlášení dalo podat i elektronicky a předcházelo se tak pocitům studu, které mnohdy brání napadeným informovat příslušníky policie. Prostřednictvím informačních materiálů radí lidem, jak předcházet riziku napadení, a rozšiřuje kontakty na příslušné instituce. Dalším velice důležitým a dle mého i poměrně efektivním krokem, jak přimět lidi, aby se nebáli policie a spolupracovali s ní v případech, kdy se stali oběťmi kriminální činnosti, je propagace příslušníků policie, kteří se sami hlásí k homosexuální orientaci. V poškozených toto vzbuzuje pocit jakési sounáležitosti a důvěryhodnosti, protože nemusí mít strach, že je někdo odsoudí a bude je považovat kvůli jejich orientaci za méněcenné.

Optikou mužské prostituce je práce kriminální policie nejdůležitější ve sféře prevence kriminality spojené s prostitucí. Mužská prostituce je mnohdy provozována čistě za účelem neoprávněného obohacení se prostituujících

mužů. Kontext této kriminální činnosti je velmi široký, ale zjednodušeně to funguje tím způsobem, že skupinka chlapců nebo mladých mužů se domluví, jeden prostituje, ostatní stojí někde v povzdálí. Jakmile tento prostituující hoch získá klienta, dá mu drogy do pití a pár se přesouvá ve většině případů do bytu klienta. Takto zdrogovaný zákazník nemá příliš šancí zůstat vzhůru a usíná, načež dorazí ostatní chlapci a byt mu vykradou.

Toto je pouze jedna z mnoha verzí, uvádím ji však pro představu, jak může být prostituce spojená s kriminální činností, konkrétně s krádežemi. Tímto způsobem „pracují“ především chlapci z východu (Rumuni, Bulhaři ad.)²⁴⁸. Je tomu tak proto, že v Německu jsou oproti zemím jejich původu mnohem mírnější tresty. Vědí, že si zde mohou dovolit podstatně více a zpravidla jim to projde. Někteří vedle prostituce začínají právě s krádežemi, jelikož výnosy za poskytované služby jsou nedostatečné a nestačí jim na přežití.

Příslušníci kriminální policie pracují tak, aby v co největší míře tyto jevy vymýtili. Snaží se o to také informačními materiály, komunikací s dalšími institucemi a snižováním počtu rizikových míst, kde ke kriminální činnosti dochází.

Komunikací s dalšími institucemi je míněna především komunikace s výše zmíněnou organizací SUB/WAY, se kterou společně vymýšlí strategie boje proti kriminalitě na základě společně sestavených poznatků a zkušeností.

Dále policie spolupracuje s lidmi z personálu barů a podniků, se kterými je mužská prostituce spojená. Každé tři měsíce se pořádá jakási „porada“, které se účastní majitelé a provozní barů, restaurací a podniků a společně hovoří o nových „trendech“ tohoto způsobu vydělku. Domlouvají se

248 Die Jungs vom Bahnhof ZOO [dokument]. Regie Rosa von PRAUNHEIM. Deutschland: Rosa von Praunheim, 2011.

na postupech řešení, a na tom, jak se mají provozní a majitelé zapojit do prevence. Policie též komunikuje s číšníky, kteří mají o něco větší přehled, jelikož jsou přímo v „centru dění“. Číšníci jsou policií pověřováni, aby „dávali pozor“ na klienty a v případě, že budou mít podezření na možnost vzniku rizikové situace, aby je neprodleně kontaktovali. Poslední skupinou lidí, na kterou policie zaměřuje své působení v rámci prevence, jsou samotní klienti a lidé okolo. To dělají prostřednictvím tištěných informací, rozhovorů (infomobily) atd.

Co se týče prevence v rámci prostředí, drží se příslušníci policie třech principů: světlo, volný výhled a přítomnost lidí. Na základě těchto principů se snaží např. osvětlit všechna temná místa v okolí, přesouvat parkoviště taxi-slужby do bezprostřední blízkosti barů, restaurací a dalších podniků. Zkrátka kromě ochrany ze strany policie by měla být zajištěna alespoň minimální míra sociální kontroly, aby se co nejvíce zmenšovala rizika nelegálního jednání.²⁴⁹

6.2.5 Srovnání

V závěru této části bych se ráda věnovala krátkému srovnání. Je zřejmé, že hlavní rozdíl v přístupu obou měst spočívá v šíři záběru problematiky. Z hlediska prevence rizik spojených s mužskou prostitucí a pomoci chlapcům a mladým mužům v prostituci lze konstatovat, že Berlín má tyto sféry „pokrytější“.

Z pohledu prevence lze v Praze hovořit patrně pouze o prevenci zdravotní, která i tak je minimální a zakládá se na snaze Lászla Sümegha a jeho spolupracovníků. Realizována je prostřednictvím prezervativů, lubrikačních gelů, informací a zajištění lékařské prohlídky v případě zájmu nebo potřeby prostituujícího se chlapce. Prevence kriminality zde zabezpečena není žádným

249 Popis organizací převzat z : ŠUJANOVÁ, Anna. Zpráva z praxe : Berlín. 2011

způsobem.

Naproti tomu sondou do berlínské prostituční scény je vidět, že díky spolupráci, komunikaci a určité míry podpory jednotlivých instancí lze rizika spojená s touto problematikou nějakým způsobem řešit či minimalizovat. Prevence v Berlíně probíhá jak na úrovni zdravotní, tak na úrovni kriminality. Dále je z pravidelně pořádaných porad zřejmá snaha inovovat metody v boji proti zvyšování kriminality páchané na dětech nebo zákaznicích. Díky centru berliner jungs je pokryta prevence v tom smyslu, že vzdělává děti a předchází tak jejich nechtěnému a neúmyslnému vstupu do prostituce a dospělé, aby byli schopni rozpoznat příznaky sexuálního zneužívání dítěte. Organizace Mann-ometer je naopak oporou pro ty, kteří nevědí, kdo jsou, a kterým hrozí, že by prostituce mohla být cestou, jak to zjistit.

Z hlediska pomoci chlapcům a mladým mužům bych ráda vyzdvihla centrum Projekt Šance, které se oproti berlínskému SUBWAY nezaměřuje pouze na uspokojení momentálních či dočasných potřeb, ale na celkovou „převýchovu“ jedince, učí ho, jak se navrátit do společnosti a stát se tak jejím plnohodnotně přijímaným členem.

7. ZÁVĚREČNÁ DOPORUČENÍ

V minulé kapitole jsem ukázala možnosti přístupu k problematice mužské prostituce, resp. v tomto případě spíše chlapecké. Je zřejmé, že hlavní města Praha a Berlín mají naprosto odlišná stanoviska k mužské prostituci, z čehož se odvíjí i rozdílný přístup k problematice.

Pro shrnutí bych připomněla, že pozitivem pražské scény je neutuchající snaha Lászla Sümegha a jeho spolupracovníků v oblasti pomoci a resocializace chlapeckých prostitutek a jeho jedinečná myšlenka a princip fungování Projektu Šance, tedy naučit klienta, jak si na jídlo vydělat, zapojit se do „normálního“ života a transformovat se z daňového „parazita“ na daňového poplatníka.

Naproti tomu berlínská scéna disponuje propracovanějšími a strukturovanějšími strategiemi založenými na spolupráci. Ukázala jsem, že je zde v poměrně vysoké míře zastoupena úroveň pomoci i prevence.

Z předešlého textu tedy vyplynulo, že situace v Praze rozhodně není ideální a měly by se nastolit nějaké změny. Analýza změn, které by měly být provedeny, by byla na celou další práci. Alespoň v krátkosti bych jmenovala základní body toho, jak by tyto změny mohly vypadat nebo kam by měly být směřovány.

Nejdůležitějším obratem by měla být změna nahlížení na skupinu chlapců, kteří se (ne)dobrovolně prostitují. Měla by se připustit existence těchto dětí a mladých mužů a zaměřit se na podmínky a okolnosti, které je do prostituce dovedly. Připustila-li by se jejich existence, došlo by zajisté ke změně vnímání těchto dětí a zacházení s nimi. Mohlo by tedy a mělo by dojít k omezení represivních akcí, které vedou děti do beznadějného života a které

ještě více degradují jejich vnímání vlastní existence.

Dále z hlediska příčin by měla preventivní opatření, jak je také uvedeno ve Strategiích, směřovat do části vzdělání dětí i dospělých, kteří s dětmi pracují a nepochybně by měla být součástí metod sociální práce, např. v oblasti sanace rodin; prevence zabraňující sociálním propadům ohrožených rodin atd.

Zcela zásadním a přínosným by bylo nastolení spolupráce jednotlivých složek. Z části věnující se situaci v Berlíně vyplývá, že komunikace a spolupráce je velmi přínosná pro všechny zúčastněné strany. Díky tomu jsou z hlediska prevence a pomoci zastoupeny všechny úrovně, čímž dochází k minimalizaci problémů a ohrožení spojených s mužskou prostitucí. Vzájemné zkušenostní a informační obohacení jednotlivých složek by napomohlo vytvoření společných koncepcí a metod, jak k problematice přistupovat a jak s ní zacházet.

ZÁVĚR

Mým cílem bylo seznámit čtenáře s jednotlivými souvislostmi, tj. příčinami, druhy, následky mužské prostituce, dále představit Prahu a Berlín jako města s odlišnými přístupy k prostituci a také podat komplexní pojetí této problematiky v rámci vymezených hranic.

Z hlediska dílčích cílů, tedy popisu jednotlivých souvislostí mužské prostituce, si myslím, že se mi podařilo problematiku vystihnout. V několika částech jsem se zaměřila na základní aspekty a snažila jsem se je podkládat příklady z praxe, aby si čtenář dokázal představit danou věc v kontextu a pochopil tak zákonitosti a fungování mužské prostituce.

Dále jsem chtěla alespoň nepřímo konfrontovat čtenáře se situací v Praze a Berlíně a to z toho důvodu, abych ukázala, že postoj k pražským dětem ulice je, vyjma Projektu Šance, nedostatečný a z hlediska dodržování práv dítěte až kritický. Doufám, že nastínění rozdílných přístupů obou měst vzbuzuje v čtenáři otázky, proč tomu tak je a zda-li by se dala situace změnit. V případě že ano, byl tento cíl také naplněn.

Z důvodu nedostatečného popsání problematiky v české literatuře a nezájmu ze strany odborné i laické veřejnosti jsem si dala za cíl popsat téma počínaje jeho historickými kořeny, dále ukázat jeho legislativní vymezení nejen na úrovni vnitrostátní, ale také z hlediska mezinárodních tendencí v boji proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí, sondou mezi zákazníky a pachatele trestné činnosti představit druhou stranu sexuální interakce a v neposlední řadě také propojit praxi s teorií. I přesto, že jsem si vědoma šíře tématu a faktu, že i přes velký rozsah jsem se nezabývala podrobněji všemi oblastmi si myslím, že i tento cíl se mi podařilo naplnit.

Při sběru podkladů pro zpracování tématu i při samotné tvorbě práce se

ukázalo jako velmi nosné téma pomoci a resocializace prostituujících chlapců a mladých mužů. Pro obšírnost tématu se nebylo možno dané problematice věnovat podrobněji. Pravděpodobně se tak toto téma stane námětem pro mou případnou diplomovou práci.

Doufám, že se mi podařilo vystihnout oblast mužské prostituce tak, aby bylo zřejmé, že mezi prostituujícími se chlapci a mladými muži jsou i ti, pro něž nebyla prostituce volba, nýbrž nutnost či shoda okolností. Pohledem na téma z více perspektiv se ukazuje, že ti, kteří jsou pro některé pouze „odpadem a lůzou“, jsou ve skutečnosti zrcadlem a obětí dnešní společnosti a mají svůj osud díky okolnostem téměř „předurčen“. Svízelná situace, do které se chlapci a mladí muži dostali, je ve většině případů důsledkem jednání jiných lidí a nebude-li jim nabídnuta adekvátní péče a pomoc, jejich život může být skutečně ohrožen.

Na závěr bych ráda zdůraznila, že současný stav v rámci mužské prostituce, zejména (ne)dobrovolné, devastuje lidské životy, neuznává lidskou důstojnost a v neposlední řadě zatěžuje ekonomiku státu, což jsou z mého pohledu dostatečné důvody pro změnu. Je nutné si uvědomit, že pokud tato změna nenastane, bude i nadále díky současnému nastavení přibývat kriminálních živlů, bezdomovců, vězňů, drogově závislých, nemocných a v neposlední řadě také zbytečně zemřelých.

Seznam literatury

Primární zdroje:

BADER, Birgit; LANG, Ellinor. *Stricher - Leben*. 1. Aufl. Hamburg : Galgenberg, 1991. 184 s. ISBN 3-925387-78-1.

BAUER, Jan . *Co v učebnicích dějepisu nebylo počtvrté* [online]. 1. vydání. Brno : MOBA, 2006 [cit. 2011-04-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.scribd.com/doc/26124754/Co-v-ucebnicich-dejepisu-nebylo-4>>. ISBN 80-243-2223-4.

BELL , Inge; PICKAR, Aleš . *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. 2008 [cit. 2011-10-09]. Zpráva o obchodování s dětmi v České republice. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/rs_atlantic/data/files/zprava.pdf>.

Berlin.de : Das offizielle Hauptstadtportal [online]. 2011. Polizeidirektion 4 - Abschnitt 41. Dostupné z WWW: <<http://www.berlin.de/polizei/bezirk/dir4/a41.html>>.

BOYER, D. *Male prostitution and homosexual identity*. 1989. 151-184 s. In: WEISS, Petr, et al. *Sexuální zneužívání : Pachatelé o oběti*. 1. vydání. Praha : Grada, 2000. 212 s. ISBN 80-7169-795-8.

CESAL, Aleš . *Esoteric.mysteria.cz : Nejstarší řemeslo světa* [online]. 2010. Dostupné z WWW: <<http://esoteric.mysteria.cz/prostituce.htm>>.

Česká rada dětí a mládeže [online]. 2000. AHOJ, ÚMLUVO. Dostupné z WWW: <<http://www.crdm.cz/publikace/umluva/>>.

Česko . *Národní akční plán realizace Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2009 – 2010* [online]. Praha : 2008. Dostupné z WWW: < <http://www.vlada.cz/cz/ppov/rlp/dokumenty/strategie-prevence-nasilí-na-dětech/uvod-59898>>

Česko . *Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008 – 2018* [online]. Praha : 3.9.2008. Dostupné z WWW: < <http://stopnasilinadetch.cz/pdf/narodnistrategie.pdf>>

Česko. *ZÁKON České národní rady ze dne 17. května 1990 o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích)*. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1990, částka 35, s. 810 - 826. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=%20200/1990%20&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.

Česko. ZÁKON ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) . In Sbíрка zákonů, Česká republika. 2009, částka 11, s. 354 - 464. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/zakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy>.

Člověk v tísní. *Varianty.cz : Vzdělávací programy společnosti Člověk v tísní* [online]. 2002. Homosexualita ve společenském kontextu. Dostupné z WWW: <http://www.varianty.cz/cdrom/podkapitoly/b06gayove/08.pdf>>.

Die Jungs vom Bahnhof ZOO [dokument]. Regie Rosa von PRAUNHEIM. Deutschland: Rosa von Praunheim, 2011.

DOLEŽAL, Jan Daniel. *Práce v pornografii a komerční erotice- Případová studie sociálního jevu* [online]. Brno, 2010. 80 s. Bakalářská práce. MASARYKOVA UNIVERZITA, Pedagogická fakulta. Vedoucí bakalářské doc. PhDr. Jiří Němec, Ph.D. Dostupné z WWW: http://is.muni.cz/th/209831/pedf_b/bakalarka_s_prilohami2.pdf

FINK, Karin; WERNER, Wolfgang B. *Stricher : Ein sozial pädagogisches Handbuch zur mann-männlichen Prostitution*. 1. Aufl. Lengerich : Pabst, 2005. 394 s. ISBN 3-89967-156-2.

GOLGO, Fabiano. *Blog.aktualne.cz* [online]. 2008. Gay prostitute v Česku. Dostupné z WWW: <<http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/fabiano-golgo.php?itemid=4586>>.

GOLGO, Fabiano. *Blog.aktualne.cz* [online]. 2011. Česká "bisexualita" nebo pornokluci na export. Dostupné z WWW: <<http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/fabiano-golgo.php?itemid=12330>>.

GOLGO, Fabiano. *Britské listy : deník o všem, o čem se v České republice příliš nemluví* [online]. 2002. Všechno pořád při starém: loňské policejní razie neskoncovaly s mužskou prostitucí v ČR. Dostupné z WWW: <<http://blisty.cz/art/10035.html>>.

HŮLE, Daniel. *Homosexuální prostitute mladistvých*. Praha : 2003. Dostupné také z WWW: http://www.demografie.info/?cz_demromulit=

CHMELÍK, Jan, et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vydání. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6.

Institut pro Kriminologii a Sociální Prevenci . *Národní institut dětí a mládeže MŠMT : Národní registr výzkumů o dětech a mládeži* [online]. 2009. Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí. Dostupné z WWW: <http://www.vyzkum-mladez.cz/registr_detail.php?kod=<=CZ&id=252>.

JANOŠOVÁ, Pavlína. *Homosexualita v názorech současné společnosti*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 2000. 218 s. ISBN 80-1784-954-5. (str. 36)

KOLÁŘ, Ondřej. *Diferenciace názorů na problematiku prostituce v závislosti na věku* [online]. Brno, 2009. 109 s. Diplomová práce. UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ, Fakulta humanitních studií. Vedoucí diplomové práce Doc. PhDr. Aleš SEKOT, CSc. dostupné z WWW: <http://dspace.knihovna.utb.cz/bitstream/handle/10563/8224/kol%C3%A1%C5%99_2009_dp.pdf?sequence=1>.

Komise EKD a ČCE. *E-cirkev.cz* [online]. 2008. Sexuální zneužívání žen a dětí v česko-německém příhraničí . Dostupné z WWW: <http://www.e-cirkev.cz/data/att/TISK_22_Sexualni_zneuzivani_zen_a_deti_v_cesko_nemeckem_prihranici.pdf>.

KRÖLL, Maria; BAUMGARTNER, Valentina-Johanna. *GayCH* [online]. Erscheinungsdatum ist unbekannt [cit. 2011-04-18]. Homosexualität im antiken Rom Veränderung der römischen Moral am Ende des 2. Jh. n. Chr. Dostupné z WWW: <http://www.g26.ch/gay_kultur_11.html>.

MORUS, Richard Lewinsohn. *Světové dějiny sexuality (1.-3. díl)*. 1. vydání. Přeložil Jiří Stach Praha : Horizont, 1969.

MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech : prostituce, pornografie, obchod*. 1. vydání. Praha : Portál, 2008. 216 s. ISBN 978-80-7367-320-8.

MILFAIT, René. Komerční sexuální zneužívání chlapců : prostituce, pornografie, obchod do sexuálního průmyslu. In. 8. *Fachtag Kinderschutz: "Kleine Helden in Not - Jungen als die vergessenen Opfer sexuellen Missbrauchs"*, Silberbach 30.11. – 2.12.2009: *prezentace z konference*. Silberbach 2009. Dostupné také z WWW: http://www.ejf.de/fileadmin/user_upload/pics-einrichtungen/akademie-pdf/8_Fachtag_Kinderschutz/Milfait_de.pdf

NOVY, Jeessik. *Colourplanet* [online]. 2008. Gay prostituce v Praze. Dostupné z WWW: <http://www.colourplanet.cz/52568-gay-prostituce-v-praze>.

OSN. Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte, o obchodu s dětmi, dětské prostituci a dětské pornografii [online]. New York : 25.5.2002. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/rs_atlantic/data/files/protokol.pdf>

OSN. Úmluva o právech dítěte [online]. New York : 20.11.1989. Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/umluva-o-pravech-ditete.pdf>>

PROVAZNÍK, Kamil . Komerční sexuální zneužívání dětí. In VANÍČKOVÁ, Eva; PROVAZNÍK, Kamil ; HADJ-MOUSSOVA, Zuzana. *Sexuální zneužívání dětí I. díl*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 1997. s. 55 - 57. ISBN 80-7184-479-9.

Projekt Šance : první preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, kteří žijí v ČR v zapomnutí... [online]. 2011. Dostupné z WWW: <<http://www.sance.info/index.php>>.

QUEER. [magazín ČT]. Režie Nikola MERKLOVÁ, Radim ŠPAČEK. ČESKÁ TELEVIZE 2009, (vysíláno dne 2.11.2009). Dostupné také z WWW: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10121061347-q/209562210900034/>

RADA EVROPY. Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání [online]. Lanzarote : 25.10.2007. Dostupné zWWW: <http://www.coe.int/t/dg3/children/1in5/Source/LanzaroteConventions/LanzaroteConvention_cs%20rev.pdf>

SCHICKEDANZ, H.-J., Homosexuelle Prostitution: eine empirische Untersuchung über sozial diskriminiertes Verhalten bei Strichjungen und Call-Boys. 1979. In: TEUERKAUF, Frank. *Zur Lebenssituation von männlichen Prostituierten- Hintergründe- Perspektiven- sozialpädagogische Konsequenzen und Projekte* [online]. Dortmund : Grrin2, 2007. 128 s. Diplomová práce. Fachhochschule Dortmund. Dostupné z WWW: <http://books.google.cz/books?id=TsMGb7E2I-0C&dq=M%C3%A4nnliche+Prostitution+im+Mittelalter&hl=cs&source=gbs_navlinks_s>. ISBN 3638699374.

SÜMEGH, László. Interview. In: *ČRo 2 - Praha*, 15. listopadu, 13:30. Dostupné také z WWW: http://zpravy.rozhlas.cz/praha/radiozpravy/_zprava/laszlo-sumegh-v-rodinach-dnes-vladnou-penize--810869

ŠTASTNÝ, Ondřej . *IDNES.cz* [online]. 2005. Jak se žije pražským prostitutům. Dostupné z WWW: <http://zpravy.idnes.cz/jak-se-zije-prazskym-prostitutum-dl4-/domaci.aspx?c=A050311_212542_domaci_miz>.

Tělo bez duše [dokument]. Režie Wiktor GRODECKI. Praha: Mirofilm. 1995

VALŠÍK, Cyril. *Váš kluk prostitut*. 1. vydání. Praha: Mladá fronta, 2009. 224 s.

VANÍČKOVÁ, Eva . *Dětská prostituce*. 1. vydání. Praha : Grada, 2005. 136 s. ISBN 80-247-1138-9.

WEISS, Petr, et al. *Sexuologie*. Praha : Grada, 2010. 724 s. Dostupné z WWW:<http://books.google.cz/books?id=-oQJQWva5-4C&dq=1928+Sv%C4%9Btov%C3%A1+liga+za+sexu%C3%A1ln%C3%AD+reformu&hl=cs&source=gbs_navlinks_s>. ISBN 8024724928. (str.3)

Wikipedia Die freie Enzyklopädie [online]. 11.11.2006. Geschichte der LGBT. Dostupné z WWW: <http://de.wikipedia.org/wiki/Geschichte_der_LGBT>.

Wikipedia Die freie Enzyklopädie [online]. 11.11.2006. Prostitution in der Antike. Dostupné z WWW: <http://de.wikipedia.org/wiki/Prostitution_in_der_Antike>.

Sekundární zdroje:

ALEXANDRA. *Byla jsem mužem : Příběh transsexuálky*. 1. vydání. Praha : Ivo Železný, 1996. 157 s. ISBN 80-237-2208-5.

BASSEMANN, Lujo. *Nejstarší řemeslo : Kulturní dějiny prostituce*. 1. vydání. Praha : Mladá fronta, 1993. 336 s. ISBN 80-204-0363-9.

Deutsches Jugendinstitut e.V. *Sexuelle Gewalterfahrungen im Jugendalter*. 1. vydání. München : 2008. 45 s.

LUI, *magazín pro gaye*, Praha, říjen – listopad, 2010.

Mandragora [hraný dokument]. Režie Wiktor GRODECKI. Praha: Mirofilm. 1997

MCCAJOR HALL, Timothy . *Sociologický časopis* [online]. 2007. Formy transakčního sexu mezi muži v Praze (1999–2004). Dostupné z WWW: <<http://sreview.soc.cas.cz/cs/issue/18-sociologicky-casopis-czech-sociological-review-1-2007/245>>.

My děti ze stanic ZOO [film]. Režie Uli EDEL. Západní Německo: Levné knihy. 1981

Prague gay map, 2'nd edition

„Psychosociální, terapeutická a multiprofesní péče o sexuálně zneužitá děti“ (odborný seminář) , Mariánské lázně 17.5. – 18.5. 2010

SIEGESSÄULE : QUEER BERLIN: *Schwule Magazine*, Berlin, November, 2010.

SZENE-GUIDE: *Schwule Magazine*, Hamburg, November, 2010.

VANÍČKOVÁ, Eva, et al. *Sexuální násilí na dětech : Výskyt, podoby, diagnostika, prevence*. 1. vydání. Praha : Portál, 1999. 120 s. ISBN 80-7178-286-6.

VANÍČKOVÁ, Eva; PROVAZNÍK, Kamil ; HADJ-MOUSSOVÁ, Zuzana. *Sexuální zneužívání dětí 2. díl*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 1997. s. 55 - 57. ISBN 80-7184-479-9.

WEISS, Petr; ZVĚŘINA, Jaroslav . *Sexuální chování v ČR - situace a trendy*. 1. vydání. Praha : Portál, 2001. 160 s. ISBN 80-7178-558-.

8. *Fachtag Kinderschutz: "Kleine Helden in Not - Jungen als die vergessenen Opfer sexuellen Missbrauchs", Silberbach 30.11. – 2.12.200. Silberbach 2009.*

9. Fachtag Kinderschutz: "Kinder als Ware - kommerzielle sexuelle Ausbeutung von Kindern und Jugendlichen", Silberbach 24. - 26. November 2010

- informační letáky a brožury organizací SUBWAY, Mann-o-Meter, berliner jungs, a Policie Berlín

Přílohy

Příloha č. 1

Tato příloha je z důvodu zachování anonymity a bezpečnosti všech jmenovaných a zainteresovaných neveřejná. Stěžejní části jsou citovány v textu.

Příloha č. 2

Rozhovor s Honzou a jeho přítelem Jarem. Honza si nějakou dobu vydělával jako společník a účinkoval v několika pornografických filmech s gay tematikou. Jaro vždy zastával roli zákazníka nebo zaměstnavatele prostituujících se mužů.

Omlouvám se za použité vulgarismy a hovorovou řeč, kterou považuji za důležitou, chci-li se někomu přiblížit a „přesvědčit“ ho, aby mi o těchto věcech vykládal.

A: Honzo, ty teda děláš co? Když jsme se tenkrát potkali a poprvé se bavili, pochopila jsem to tak, že jsi prostitut... to teda tak není...?

H: Ne, není. Prostituta jsem nikdy nedělal, to by bylo pod moji úroveň. Já jsem nikdy nechtěl dělat ani eskort, ale dostal jsem se fakt na dno a tak jsem do toho šel...

A: Když jsme se tedy viděli poprvé, mluvil jsi o tom, že do nějakých 18 let jsi měl přes 800 sexuálních partnerů... to teda bylo přesně co?

H: No... já jsem hodně sexuálně založený člověk. Mně sex prostě baví, takže... no do těch osmnácti jsem to tak nějak počítal, skončil jsem asi tak u 823 nebo 8...? Nevím, pak už mě to nebavilo... to počítat.

A: Můžeš mi teda nějak popsat, co přesně děláš? Pornoherce a Jaro zprostředkovává ten eskort?

J: Oba dvaja robíme ten eskort, akože ho začínáme robiť... tak ako chceme - ho urobiť dľa našich predstav...

H: Nene, já už ani netočim, protože tady manžel (směrem k Jarovi) mi to zakázal... Hocikdo žiarlí, nie?

J: Robiť porno je celoživotná ostuda! Ať si robí, kdo chce, čo chce, ale

akonáhle máš dieťa... ako mu to povieš? Ukážeš mu fotky a opýtaš sa:
„Spoznáš tohoto chalana? Nie? To som já, tvoj ocko...?! Ved' toto je hrozná!!!
Vďaka mojej mame, ta ma tak vychovala – naozaj to je strašné...

A: Takže vy teď společně rozjždíte nějakou firmu, která bude zprostředkovávat eskort?

J: Presne...

A: Jak si to představujete? Jak by to mělo vypadat... ceny jaký budou a tak?

J: Akože to nieje možno povedať, lebo to záleží kus od kusa... ale bude to drahé... Vieš, já ti niečo poviem. My bud'em najlepšie tu, aj v zahraničí.... Nebudem eskort, to nejde.... Budeme poskytovať spoločníky a spoločničky....

A: Takže nejen gay eskort...?

H: Ne, budou tam holky, kluci. Ale bacha jen ty nejlepší, žádný socky z ulice. Tohle bude na úrovni...

J: Hej, tu v Prahe chybí dobrý podnik, který by mal úroveň... To je samý Valentino, Alcatraz, bejvalý Pinocchio- jak se to teď jmenuje...? Do pekla, mi to vypadlo...

A: Tempel?

J: Hej, to je ono? To spoznas?

A: Jo....

H: To jsou prostě špíny... Ty kluci jdou klidně za litr a jsou rádi... tohle no, to my.... Prostě to bude na úrovni. Od jednoho producenta gay porna mám databázi 350 kluků, ty oslovíme a proklepnem je a pak...pak takový ty hvězdy jako Rocco (italský pornoherc), Sylvia Saint (česká pornoherčka) ...

Prostě chcem to... budem celosvětoví.

A: Celosvětoví jakože klientelou nebo i co do zaměstnanců?

J: No nejviac zákazníci... Oslovili jsme 3500 najbohatších a najzazobanějších lidí na světě. Tu si kupíme vilu, lebo niečo také... možno to aj bude spojené

s barom či klubom – čo já viem, to nieje isté... Chceme prostě tu úroveň, žádnou špínu, nemoci nič také.

A: Co musí splňovat ty zaměstnanci, aby se o nich dalo říct, že jsou na úrovni?

H: No... především prohlídky, jako zdravotní – to asi uděláme jako v pornu, max měsíc staré, oni prostě budou chodit k doktorovi, nechci z toho mít tahanice. Pamatuju si, když nám jeden kokot přitáh na natáčení kapavku a řekl nám to až po několika dnech od natáčení... Jako to ještě bylo v pohodě, kapavka je dětská nemoc, tu chytneš i na hajzlu, ale ty problémy pak v práci byly jako nepříjemný no... Jo, ta úroveň... No, budou se muset slušně chovat, no a taky jazyky – aspoň dva- bez tohoto nejde.

A: Jak ty kluky chcete najít a přesvědčit, aby u vás dělali? Teda vlastně i holky...

J: Cez tu databázi nejviac a pak různě no... Veď si to viděla (směje se). Akože keď sa mi niekto páči, tak sa ho prostě opýtám, či by to chcel dělat. Keď jim povieš, kolko budu dostávat, no málokdo ti povie: Chod' s tím do riti...

A: Takže cena bude odpovídat úrovni?

J:No, to hej!

H: Pokud nám tam půjdou lidi jako ta Sylva tak to rozhodně... Víš, jak říkáme, ...stačí mít dobrý kluky a holky... normálně profily na webu, uděláme si jméno a pak už se to rozkřikne.

A: A dalo by se říct, že se chcete spolehnout spíš na to tichý šíření, přes reference než obrovský billboardy a tak? No a....můžeš aspoň přiblížit ty ceny?

H: Ono to taky dost záleží na dalších věcech. Vem si, když tady řekneš slovo eskort, tak si všichni představí jen sex a nic jinýho... Jenže tak to my nechcem, my fakt chcem ty společníky. Jsou lidi, který od nás chtěj jen někoho na dovolenou, takže my mu na týden poskytnem společníka na dovolenou a nemusí k ničemu dojít. Naopak někdo se chce dobře najíst a pak si zašukat...

No takže jak říkal Jaro, je to prostě kus od kusu, případ od případu.... No ale tak aspoň pro představu řekněme 1200 éček na den. Jako jen průměr jo, nepočítám do toho playmate, žádný extrémnosti nic...

A: Jak starý kluky chcete zaměstnávat? Protože jestli je chcete odchyťávat taky na ulici, tak ti by do toho asi šli, že jo? Všechno je lepší než zůstat na ulici... Když teda pomíneme zdravotní rizika a podobné věci, tak nejspíš ani nebudou plnoletí, vzhledem k nastavení, jaké tady je, ne? (sugestivní otázka, abych zjistila, jestli počítají s porušením zákona)

J: No čo ti šibe?! Nebuďem zaměstnávat děčka... Iba od 18 možno aj 19...

A: Jak teda chcete řešit to, že ti kluci už jsou v tomhle věku „méně zajímaví“ a ztrácejí pro spoustu zákazníků na atraktivitě?

H: to není zas takový problém, chcem to zaměřit fakt na ty společníky... Zním kluky, co dělaj eskort a je jim třeba 35 a maj to jako bokovku k normálnímu jobu.... (děti najde na ulici a extrémnosti taky – krom toho levněji.) To máš tak, ty co shání eskort, tak chtěj úroveň a stačí jim kolikrát jen ta společnost....

A: Takže ten fenomén „Stárnutí“, tzn.že kluci jsou ve dvaceti starý na to, aby šlapali, je otázka spíš prostituce barový, pouliční apod.?

J:Hej...

A: Když jsme teda u toho, že chcete být mezinárodní, víte, jak je národnostně zastoupená klientela, která tu homosexuální prostituci vyhledává?

J: Najúchylnější bývajú Němci, Holanďani..

H: Nejvíc jich je z Anglie, poslední dobou i Amíci...

J: Najvic hej, ale najúchylnější Němci, Holanďani, pak zo Švajčiarska, tie Anglání, Amíci, niejaký Itali a sem tam Rusáci... ako nejviac perverzní som myslel...

[...]

A: Můžem teda teď mluvit chvíli o tobě? (ptám se směrem k Honzovi)

H: Jasně.

A: Jaký jsi měl dětství, jak to vypadalo u vás doma?

H: Já mám výbornou rodinu, táta trochu přísněj, ale super, ségra je o něco straší a vždycky jsme spolu vycházeli. Mamina No, ta je úplně zlatá. Teď s tátou budou slavit 37. výročí, ne 36., myslím, tak nějak... No, to je jedno, ale to je můj vzor, ona je moje aura. Ta u mě vždycky bude na prvním místě, nikdy ji nic neposune na druhý místo, ani přítel ne...

A: Takže si měl hezký dětství... co vztahy s rodičema? Vnímál jsi je tak, i když si byl malej?... Nebo v pubertě?

H: Maminu jo, tu jsem miloval vždycky... S tátou ne no. Tam jsme vždycky měli nějak horší vztah, ale to je u nás teploušů jako častý.

A: Hodně lidí, který se pohybujou v týchle oblasti maj doma problémy, zdrhají z domova nebo z různých děcáků a podobně. Prostě z nouze začnou šlapat... Ty říkáš, že jsi měl dobrý dětství... Co tě teda dovedlo k tomu, žeš začal točit o porno a dělat eskort?

H: No já mám hotelovku, takže jsem dělal v několika hospodách, kavárnách, pozdějc i v hotelech, který maj zvučný jména, když se to tak vezme... Třeba Paříž, Jalta a tak no... tam jsem měl i dobrý prachy. ... Mě jako sex vždycky bavil a chtěl jsem v tý erotický branži i makat. Pak jsem dělal i provozáka různě... Já jsem nikdy neměl nic zadarmo, pokaždé jsem si musel všechno vydřít sám. Já jsem vystřídal hodně prací, to bylo prostě vždycky nahoru dolů ... i s prachama, i s lidma. Já jsem si i dokonce splnil sen. Byl jsem spolujatelem jednoho podniku, to bylo super... No, ale pak to jeden, ten můj bejvalej kamarád, vlastně nejen kamarád ... on to jako vytuneloval. Já jsem z dobrý rodiny a jsem slušně vychovanej a teda vlastně blbě vychovanej,

protože jsem poctivej. Když to vidim, on udělal tunel, zkásnul prachy a šel do hajzlu...já tomu vlastně rozumim. Fyzicky nikomu neublížil, tak proč ne, akorát že já bych prostě nemohl ... já doteď akorát jak píča splácim dluhy.

No nic... teď jsem teda zrovna na nemocenský, protože jak vidíš ... no, trochu jsem se porval a dostal jsem přes hubu, takže jsem teď doma. Jinak teď dělám hlavně masáže... rehabilitační, relaxační a další jiný, třeba i erotický (směje se) ... no jak jsem se k tomu dostal? Ve dvanácti jsem zjistil, že jsem buk (gay), ve čtrnácti jsem si to začal přiznávat, v šestnácti jsem chtěl páchat sebevraždy... asi v sedmnácti jsem to ... no jakože přijal a smířil jsem se s tím. Co taky jinýho... No... jak jsem řekl, mně sex baví, takže asi do dvaceti jsem šukal... jenže pak mi došli chlapi. V celý Praze už jsem neměl nikoho zajímavýho. Tak jsem začal točit. Vlastně jen z nedostatku... no chyběli mi hezký kluci a pořádný kokoti v posteli... Pak jsem dostal nabídku dělat modeling... to bylo taky super, bavilo mě to a těžil jsem z toho. Byly i měsíce, kdy jsem měl třeba 270 táců za měsíc. Do toho jsem natáčel nějaký reklamy a dělal striptýzy, promo akce pro různý osobnosti.... S těma jsme pak vždycky dritili koks na baru. To byly jizdy... nikdo nemá ani potuchy, kolik buků a fetek je v politice, muzice atd. No potom ...pak to šlo dolů, přišly dost slabý měsíce, neměl jsem nabídky, práci, ani prachy. To jsem se dostal do pěkných sraček... dluhy, kam jsem se podíval. Bankrot... totální. A tak jak jsem vždycky říkal, že eskort nikdy, tak najednou to šlo. Muselo to jít... (měl výhodu, že ho spousta praktik baví)

A: A čistě prakticky to proběhlo jak? Nepředpokládám, že jsi šel do nějaký agentury, která to zprostředkovává....?

H: Ne, jasně že ne... Šel jsem do Valentina (gay bar, diskotéka, největší v Praze). Stačila mi asi hodina, narazil jsem na týpka, kterej zrovna sháněl lidi... řekl jsem mu, že má jednoho před sebou... Shodou okolností byl ten týpek

asistent mého současného muže... My jsme se seznámili až po nějaký době, co jsem pro něj vlastně pracoval. No pak když jsme se jednou uviděli,... no zní to blbě, ale byla to láska na první pohled. Asi vypadáme dost blbě, všichni si myslí, že jsem jeho vydržovaná kurva, ale není to tak... Dost jsme si kvůli tomu taky prošli a ... no vlastně i promlátili, naposledy minulý týden...

J: Naozaj my sa lubime... Já jsem Janíkovi zakázal eskort i porno a on toho nechal...

[...]

A: *Když jsme u toho porna... To jsi točil gay porno?*

H: No jak kdy... dělal jsem i grupáče, trojky – jakože bi a tak no...

A: *Takže tobě nevadí spát s holkama?*

H: Ne, nevadí, ale nic mi to nedává...

A: *A nebál ses někdy eSka (syfilis) nebo pozitivitu? Ať už jako společník nebo herec... Prostituuující osoby a homosexuálové jsou uváděny jako nejrizikovější skupina šíření pohlavně přenosných chorob...*

H: No, bál, nebál... Já když s někým spím, tak bez gumy nejdu – to je moje pravidlo. Takže je jasný, že eskort byl bez problému, to jsem si mohl nadiktovat. U toho porna je to dost specifický. Tam jakože právně to ošetřený je, ale jen pro krytí firmy.... Před každým natáčením jsou účinkující vyfoceni s občankou, denníma novinama a testem, kterej potvrzuje, že jsou ok a kterej nesmí být víc než měsíc starej.... Takže jakoby tohleto tam funguje, ale nikdo ti nikdy nezaručí, že někdo z nás se nenakazil včera, před týdnem... Vlastně teď už je to tak, že ta komunita není úplně proměnlivá, takže my jsme si jako věřili. Docela fungovalo, že všichni se snažili být opatrní.

A: *Kolik se tím dá vydělat?*

J: Ostuda, ostuda, ostuda!!! Skoro nič...!

H: Teď to fakt šlo dolů... poslední roky. Když to tak nějak začínalo před třeba patnácti rokama s Oldou (v současné době nejznámější producent gaypornu), tak to bylo dobrý. Kluci měli třicítku, i když nic nenatočili a k tomu nejmíň desítku za každou scénu ... To se ještě jelo na exkluzivní smlouvy, tenkrát to byl zlatý důl, tady to začínalo.... Nebo teda Olda začínal v Americe s normálníma filmama, tam ho někdo oslovil a on začal dělat péčko a přetáhl to k nám do Čech... Teď už je to na piču... Když máš kliku, tak máš sedmičku za scénu ...

A: Ty říkáš, že to tady začínalo... Viděl jsi film Tělo bez duše?

H: Ne,

A: To jsou rozhovory s klukama, kteří šlapali a pak natáčeli. Mluvěj tam o tehdy největším režisérovi a producentovi v týhle branži. Jmenoval se Rousek? Znáš ho?

H: No, jo... Hned po odvysílání ho zavřeli za prostituci, kuplířství atd. ... Teda nejsou to stopro pravdivý informace, ale jsou z dost dobrýho a velmi blízkého zdroje.

A: Jasně, Rousek to dělal nelegálně. Víš třeba o někom podobným, kdo by natáčel s dětma? Nějaký privát nebo tak?

H: To nevím... Jako je možný, že to existuje, ale o ničem... nebo o nikom takovým nevím.

A: Co třeba drogy, ty jsou se sexuálním průmyslem obecně dost spojený...?

H: No to taky hodně záleží na situaci ... Třeba v pornu je to úplně zakázaný, ale paradoxně běžný... Kolikrát jsou ty povzbuzovadla fakt nutný... pro uvolnění a tak.

A: Předpokládám –tráva, koks, perník, ne?

H: No... a alkohol je taky častej. Pak nějaký ty jakože afrodiziaka... Spousta lidí si to taky bere na kuráž...

A: Co vy, jak jste na tom s drogami?

H: No takhle... já jsem začínal,... samozřejmě tráva, éčka a tak. Byly i doby, kdy jsem to fakt potřeboval každý víkend na každou akci... Pak jsem zjistil, že se člověk může bavit i bez toho, takže už jsem to tak nehrotil... Jak jsem dělal ten modeling, tak tam to byl hodně koks. Jak říkám, já jsem tam poznal hromadu známejších lidí a ty nejvíc jedou na koks... Na těch akcích se pak koksuje ve velkém.

A: Ale do závislosti to u tebe nevyústilo, ne?

H: Ne, tak závislej jsem teprv deset let.... (směje se)

A: Co ty Jaro?

J: No, akože niečo si dám, ale iba ty stimulačné... žiadné háčko alebo tak....
[...]

A: Je dost běžný, že prostituuju hlavně heteráci... Jak je to v tom pornu?

H: No to bych viděl tak na 90 %...

A: 90 % heteráků, jen 10 % homosexuálů?

H: No... A víš, co je na tom nejhorší?... skoro všichni tyhle kluci maj doma holku,... co doma, některý ty holky dovezou ty kluky na natáčení, pak si je zase vyzvednou... Oni to vědí a nevadí jim to,... to bych asi nemohl ani já... (berou to jako součást, normální práci, v životě kluka)

A: Já teď trochu odbočím, ale sám tady mluvíš o tom, že jsi dost sexuálně založený, nejednou jsi se zmínil o nevěře apod. Homosexuální vztahy jsou ve společnosti názorově spojený s poměrně vysokou promiskuitou... možná nejen názorově – to si netroufnu hodnotit. Co si o tom myslíš?

H: No já s tím souhlasím. Podle mne to máme v sobě- jakože my homosexuálové. Vem si, chlapi jsou lovci, potřebujou lovit, na druhou stranu my v sobě máme něco ženského, což nám dává predispozice... nebo jak to jinak říct, ale jo – nějaký predispozice tomuto lovení taky podlehnout... takže

tak to je... podle mne.

[...]

A: Znáte nějaký kluky, který šlapou?

J: Pravdaže! Veď som si ich kupoval... a pronajímal ich. Než som priznal svojmu okoli a rodině, že som gay, tak som nemal inú možnosť, než si ich kúpiť. Jak som povedal, ja som zo Slovenska, z dediny, tam sú také věci totálně tabu. Já som byl aj ženatý, ale aj tak som od začátku,...akože od svojho dětstva, vediel, že som gay. Také to, že niekto v 45 povie: Já som zistil, že som gay... Piču zistil, také věci spoznáš hned. To sů kokotiny toto...

No, čo chceš vedieť o tých chalanov?

A: Třeba co je to za kluky...?

J: To je velmi jednoduché... chudáci. Váščina to robí i pro peníze. Je chudoba a pro peníze člověk urobí všetko, doslova všetko! To sů chalani z problémových rodin... tam, kde sa hádajú, tie, čo nemajú hocikde spať, lebo ho vyhodia z domu, keď jim povie, že je gay...

H: Co já jsem se tak setkal, tak většina jich je hloupejch,... nebo ne hloupejch, spíš bez vzdělání. Oni zdrhají z domu nebo nějakých těch ústavů, nemají dodělanou školu a nemají z čeho žít, tak jdou šlapat. Nebo to jsou ty, co mají dluhy a už je nemají z čeho splácet.

Já bych je rozdělil na ty chytřejší a „hloupější“... ty chytrý si vydělají, našetřejí a začnou žít normální život, mají to jako přivýdělek, zaplatějí si školu, jsou finančně zabezpečený a můžou si dělat, co chtějí.

Pak jsou ale taky takový, který dopoledne natáčejí, a odpojdou eskortovat... Když si to tak vemeš, tak když natočejí nejmíň dvě scény, jakože spíš víc, ale... teda ty dvě, to je v dnešní době nejmíň desítka, za eskort, když zůstane i přes noc, tak má třeba čtyřku, to je 14 tisíc za jeden den... a oni ti druhý den volají, že už nemají prachy, jestli pro ně něco nemáš?! Tyhle kluci si sice jezdějí

v audinách, choděj v Guessu, platěj nájem, ale jinak nemaj vůbec nic (nemyslí na budoucnost)

A: A tohle je teda skupina pornoherců, eskortáků a maximálně barových šlapek, ne?

H: No, jasný...

A: Tušíte, jaký maj ceny ty barový?

H: To taky záleží na tom, co je to za bar....

A: Řekněme třeba Velentino, toje tak na úrovni Templu...?

H: Tam bych řekl tak od litru do trojky.

J: Hej... Do toho Pinocchia, teda teď Templu... já som tam dlho nebol, ale tenkrát když som tam chodil, tak to bolo hrozné... tam boli mladý chalani, ale naozaj aj špína.

A: Tam chodili ty kluci hlaváku, ne? Někteřým nemohlo být ani osmnáct....

J: to asi hej, tie chalani z hlaváku boli tragický, totálná ostuda... viem, že chodili iba za jidlo, ne všichni, ale kolikrát naozaj hej...

A: A když nejdou za jidlo, ale normálně za peníze, o kolik si řeknou?

J: 1000 až 1500 korun

A: Když se vrátím k těm barům... Tempel a Valentino jsou jasný, tam to je... Co třeba Termix?

H: To je dobrej bar, má teda jeden velkej problém, je malej. V Praze prostě chybí dobrej podnik no....

Každopádně v tom Termixu to není tak zřetelný... se tam všichni samozřejmě znaj....no já tam mám teď stopku, tam prostě nesmim, kvůli jedný blbosti jo, takže jako teď ani nevim

A: Co Drakes?

H: No tos mě dostala... Tam teď moc lidí taky nechodí... No ale tam to bylo. Hlavně víš jak, tam ani nemusíš být šlapka a stejně ty nabídky dostaneš. Já sám

jsem tam dělal stripy, tenkrát když se o mně vědělo, tak jsem tam dostal třeba deset nabídek za večer... Jednou mi dokonce jeden frajer nabídnul sto litrů, když s ním půjdu...

[...]

A: *Co třeba bytová prostituce?*

J: Bytová?

H: Privátní myslíš... jako u někoho doma?

A: *jo...*

H: O ní nevím.... Myslím, že se spíš chodí k tomu zákazníkovi nebo do hotelu...

A: *Když jsme teda tady u toho... V Berlíně není problém samotná prostituce, tam je legální, ale s čím tam mají problém je kriminalita spojená s prostitucí, tzn. že ty kluci zdrogujou toho zákazníka a buď ho okradou nebo mu úplně vybílejí byt... Jak je tohle tady u nás?*

H: Já si osobně myslím, že toho je schopnej každej ten kluk, kterej to dělá... Co jsem tak viděl, tak frajeři mu daj právě něco do pití, okradou ho a ještě se tím veřejně chluběj, podle mne je to dost běžný! Vim, že některý se kvůli tomu klidně nechaj zmlátit, hlavně že budou mít ty prachy...

[...]

A: *Víte, jak se kluci dostávají z tý prostituce? Já jsem mluvila s jedním týpkem, kterej šlapal 16 let v Berlíně a on mi říkal, že dostat se z toho, je strašně těžký a že hodně lidí to nezvládne a spáchá sebevraždu. Jak je to z vašeho pohledu v Čechách?*

H: No upřímně řečeno, nevím, jestli se tu tak páchaj sebevraždy... Znáš třeba týpka, kterému je 35 let, má normální práci a dělá to přitom jako bokovku, takže někteří s tím třeba nekončej úplně brzy...

No, pak jsou takový ty, co to nezvládnou psychicky- buď to, že to dělaj a

skončej na drogách, alkoholu nebo jako bezdomovci ... no a nebo ty, který nezvládnou to, že se maj vrátit do normálního života s měsíčním platem, kterej byl stejnej jako jejich denní výdělek v nejlukrativnějších dobách...

[...]

A: Co ted' vidíš do budoucna? Jak bys chtěl pokračovat? Máš nějaký sny, který si chceš splnit? Vlastní klub už se ti povedl...

H: No jak jsem říkal, mně děsně baví ta kuchařina, takže pokud někdy bude šance, chtěl bych být šéf-kuchař v nějakým dost dobrým podniku nebo hotelu jako tenkrát. ... No a co bych chtěl nejvíc je udělat si vlastní Leather shop, nebo nejlíp leather club někde v Mnichově a tam pořádat tématický party... každý den něco jinýho, jednou kůže, pak es-emko a tak...

A: Proč zrovna Mnichov, proč ne Berlín? Vždyť to je centrum homosexuálů a perverzit...?

H: Zaprvé protože miluju Němce, oni jsou suproví, milí, hezcí a úchylní (směje se)... a taky protože Berlín mě dost zklamal...

A: Čím?

H: Tam jsou strašný dobytci... Jim jsou nějaký nemoci úplně ukradený, nějaký gumy oni vůbec neřeší... tam je to tak, že když s někým jdeš a chceš gumu, tak jsi divnej... krom toho oni když teda s někým jdou, tak už počítaj s tím, že ten druhej má to samý co ty... V tý komunitě jsou pohlavní nemoci prakticky automaticky vnímaný....

Příloha č. 3

Rozhovor se studentem Markem, který si prostitucí přivydělává.

Taktéž jako u předchozího rozhovoru i zde jsem mluvila spíše hovorovou češtinou, působí přirozeněji.

A: Jak jsi se k tomu dostal a co děláš?

M: No já bych konkrétně... Jako ty děláš přímo s nějakýma, co to dělaj za peníze, jo?

A: No...

M : „Já bych řekl, že to za peníze úplně nedělám, jako že bych se tím nějak živil, ale nějaký přivýdělek to jako je, ale přímo jako ten důvod, proč to dělám, je... jako pro nějakou zábavu. ... Je to příjemný zpestření vlastně...za nic, za zábavu dostat nějaký peníze “

A: Takže to děláš spíš pro sex?

M: No každopádně...

A: Kolik za to tak bereš, když bereš?

M: To je hrozně... já jsem totiž takovej, že vůbec to o sobě neříkám, ale oni když... všichni... „...já teda se scházím většinou s lidma, který jsou docela vlivný, nebo prostě nevědí, co s těma penězma dělat.“– by se dalo říct v uvozovkách, tak voni vlastně ty peníze ti dávaj jakoby hrozně rádi. A je to, já nevím, od tisícovky až po pět tisíc třeba – je to jakoby různá škála těch peněz, ale prioritně pod tím ten výdělek nevidím určitě.

A: Kde ty klienty nebo ty chlapy sháníš, kde se s nima potkáváš?

M: No tak na iBoys no a oni mě většinou nějak osloví, no tak takhle to většinou probíhá ten kontakt.

A: A ti vlivní, jak jsi říkal, to jsou třeba z řad politiky, médií a podobně?

M: Jsou to jednak nějaký podnikatelé a jednak třeba z médií a takhle, jakoby relativně známí lidi – někteří.

A: A cizinci taky?

M: Jo tak jako jo, ale to už třeba není ani tak o těch penězích, že bych to vyhledával prioritně pro ty peníze, tak to se nedá říct.

A: A poprvé se ti to událo kdy?

M: No, tak těžko říct, asi tak jako kolem dvacítky, teď je mi čtyřiadvacet, takže tak nějak kolem té dvacítky, bych řekl, že jsem tak dostal první peníze. Ale jak říkám, nebylo to pro ty peníze, ale pak jsem za to nějaký peníze dostal... myslím si, že pro studenta, je to jakoby příjemný zpestření vlastně... za nic, za zábavu dostat nějaký peníze, tak to je docela dobrý.

A: Co studuješ?

M: Předtím jsem studoval herectví a teď studuju žurnalistiku a kulturní antropologii.

[...]

A: A znáš takhle nějaký kluky, který to dělaj vyloženě jenom pro peníze?

M: Řekl bych, že úplně osobně, jako že bych je znal hodně dobře, tak to ne... nějaký jakoby známí, co mi to jako říkali, tak to jo... ale to jsou většinou takový, s kterými jsem měl třeba nějakéj úlet, tak jsme se o tom nějak bavili, ale že bych konkrétně někoho znal, kdo by to dělal přímo za peníze a nešlo mu prioritně o ten sex, tak to neznám ty lidi.

A: A stává se, že ty kluky, který s tebou jdou a daj ti potom ty peníze potkáváš i v různých barech?

M: No zatím může říct, že se mi to asi nestalo. Asi... asi nechodím na ty správný akce, ale myslím si, že mě to budoucna určitě čeká a že mě to čeká třeba, jelikož studuju obor, kterej souvisí s médiama, a vůbec s takovou jakoby, s takovýma věcma ... , tak určitě mě to někdy v budoucnu čeká takovýhle

setkání.

A: Víš, v jakých barech se ti kluci nabízej, kde k tomu dochází?

M: Tak já si myslím, že ve své podstatě asi ve všech gay barech nebo takhle, asi to nějakým způsobem probíhá. Jako myslím si, že to je takový jako, už jenom k tomu, že v nějakém baru je něco jako dark-room, tak to k tomu úplně vybízí., tady k těm věcem.

A: Myslíš si teda v tom dark-roomu, když teda dojde k tomu sexu, že pak jeden dá ty nějaký ty peníze tomu druhému?

M: No, neříkám, že to je nějaký úplně zažitý pravidlo, ale že k tomu čas od času dochází, nebo že... takový ty lidi, který maj prostě majetek, tak se s těma penězma prostě oháněj, protože ... proč se s tím neohánět? Oni tam jdou prioritně za tím sexem, tak proč by neměli za ten sex zaplatit, když ty peníze maj. A zároveň ta druhá strana ty peníze ve své podstatě potřebuje.

A: Teď úplně odbočím... Jak to bylo u vás doma, v rodině?

M: No, já třeba jsem nějaký domácí coming... jvůbec nedělal..., rodiče vůbec ani nevěděj, že jsem, nebo asi tušej, že jsem třeba bisexuální nebo homosexuální, ale nějak nemám potřebu se s nima o tom vůbec bavit, protože já mám s nima takovej víceméně přátelskej vztah, ale na druhou stranu rodiče berou kamarády, ale tadyty téma pro mne vůči nim jsou jakoby tabu. Já mám oba dva rodiče v důchodu a oni jsou takový docela konzervativní ..., na jednu stranu konzervativní a na druhou stranu možná, že to teďka řeknu ze srandy, ale oni maj starostí dost svejch, protože já mám další tři sourozence a k tomu mám ještě nějaký synovce a ještě tam máme malý děti, takže oni je docela často hlídaj, takže ve své podstatě už mě ..., i když jsem nejmladší syn, takže předtím mě dřív jako pozorovali, ale teď už maj naštěstí víc práce s těma dětma, s těma vnoučatama, takže je to teď tak, že jsem jakoby trošičku opomíjenej, což je pro mne ve své podstatě výhra.

A: A vztahy za celý dětství byly mezi váma dobré?

M: No, já jsem z rozvedený rodiny, kdy otec je alkoholik teda takovej... a dělal docela jako peklo. Bylo to fakt ošklivý. Myslím si, že mám z toho nějaký traumata z dětství, takže asi jsem neměl hezký dětství..., ale zas na druhou stranu musím říct, že teď jak jsou oba v důchodu, že se tak trošku zklidnili, teda dost zklidnili a že ve svý podstatě to беру s nadhledem a že docela rád jsem doma, i když to většinou vždycky skončí nějakou hádkou nebo takhle, ale je to víceméně z legrace nebo alespoň z mojí strany. Ale nemám potřebu bejt doma. Já jsem z maloměsta takže, už tam ... jelikož jsem už pět let v Praze, tak už nemám ani takovou partu nějakých pevných přátel, takže už tam jsem jen jako občas, tak za čtrnáct dní tam přijedu na den nebo dva a to je tak všechno.

A: A vaši jsou teď spolu?

M: No, v uvozovkách tak jakoby... oni byli vždycky spolu, ale jsou rozvedený. Teď spolu komunikují na docela dobrý úrovni. Jak jsou prostě důchodci, tak je to prostě takový, že ... ne že by udržovali spolu nějaký vztah, ale jsou to takový osobnosti, který žijou vedle sebe, docela oukej, nejsou teď žádný větší problémy.

A: Teďka do budoucna to vidíš jak? Chceš v tom jakoby pokračovat nebo to bereš fakt příležitostně, že až to skončí, tak to skončí?

M: No, nad tím jsem nikdy nepřemýšlel, abych řekl pravdu. Já si žádný zábrany nekladu, ale na druhou stranu, já jsem nikdy neměl žádný vážnej vztah, fakt vážnej a na druhou stranu cejtím, že bych potřeboval fakt nějaký vztah, ale... Tak já jsem zase takovej člověk, kterej hrozně má rád takový úlety a takový jako věci, jako nebráním se ničemu a nechávám to tak jako volně plout jakoby na druhý koleji, i když sem tam mě zatáhne asi jako každýho člověka nějaká deprese a takhle, ale tak jako v pohodě, myslím si, že pořád to jako jde a nějak

to nepřeháním a pokud jde o nějaký peníze za sex nebo takhle, tak je to v tak minimálním množství, že by se nedalo ani říct, že bych se tím jakoby nějak živil, spíš si tím sem tam jako přivydělávám a fakt s lidma, co chci, co mě to baví a většinou už jsou to takový vztahy, víceméně přátelský vztahy, že to ani není o nějakém sexu za peníze, ale spíš o nějakém přátelství, kdy ti ten člověk dá ty peníze, protože ví, že je potřebuješ. Zmíněné „spíš nějaké přátelství

[...]

A: Ještě mě napadá, na tom iBoys to máš nějak zvýrazněný nebo tam jsi jenom registrovaný a občas ti někdo napíše nebo jak to funguje?

M: No jo, jsem tam registrovaný, nemám to nijak zvýrazněný, vůbec ne. Tam no... já tam mám prostě fotky... Já nejsem zrovna ten, kterej by mohl těžit z krásy své tváře... takže si asi dovedeš představit jaký fotky... no takže u mne to jde přes jiný přednosti, takže oni mi pak jako napíší sami.

A: Napadá mě další otázka, ale ta je hodně osobní, takže neodpovídej, pokud nebudeš chtít. Jak to máš s ochranou?

M: No, ochrana je pro mne vždycky jako prioritní. Ještě do toho chodím, abych si nějak přivydělal, tak třeba chodím na odběry plazmy, což je taky vlastně dobrý přivýdělek. I když teda homosexuálové nebo lidi, který maj styk se stejným pohlavím by to neměli vůbec ... tady funguje taková ta diskriminace, že tyhle ty lidi jsou vyloučený, ale tak já to zapírám samozřejmě, takže jsem ve své podstatě pořád pod lékařským dohledem, takže myslím si, že tohle není pro mne problém. Ta ochrana je prioritní pro mne.

A: K té orientaci se definuješ jak?

M: No asi jako bisexuál, i když jsem asi homosexuál, ale možná to je tím, že nejsem srovnanej sám se sebou, takže se furt hledám a teď když je mi už docela dost, tak pořád se cejtím, jako kdyby mi bylo... já jsem takovej trošku „opozděnej“, že mi je tak jako devatenáct, jakože jak jsem z toho maloměsta,

tak nemám takovýto... a jsem taky trošku asociální, takže bych řekl, že nejsem úplně nějak vyrovnaný sám se sebou a nevím, kdo vlastně jako jsem, ale definuju se asi jako bisexuál.

A: S holkama se taky scházíš?

M: No sem tam jakoby něco jo, ale je to takový ... Jak říkám, já jsem neměl nikdy žádný vážný vztah ani s holkou ani s klukem, takže se nemůžu definovat jako na sto procent. Já jsem takovej člověk, kterej je trošku egocentrickej a kterej vidí pořád hlavně sám sebe a od určitý doby mě začnou ty lidi trošku jako nudit.

[...]

Jak říkám prioritně to nedělám pro peníze, ale člověk se dostane do hrozně zajímavýho prostředí, ani ne milionářů, ale miliardářů, který ve svý podstatě žijou úplně jiným životem. A teď když si vezmeš, že pak někam jedeš Bentleym prostě pařit do nějakýho klubu a třeba ne sám, ale fakt s partou lidí, z toho vznikaj pak nějaký „gruppenakce“ – a to je úplně neuvěřitelný, že jedeš do nějaký miliardářský vily někde... (důraz, aby dal najevo, že nebude jmenovat) a jsi obklopená úplně nejluxusnějšíma věcmama... a maj ještě nějaký personál obsluhující a ...jdeš pařit do nejluxusnějších klubů, kde jsou ty VIP a to jenom to prostředí ti přijde hrozně okouzlující a přijde mi to úplně neuvěřitelný. To jsou prostě neskutečný akce... Jako já bych to trošku nazval jakože, myslim si, že tady existuje nějaká homomafie taková trošku. Tady je prostě taková skupina lidí, který fakt maj..., který tady hejbou tím světem a fakt tadyty lidi jsou hodně vlivný, některý. Oni, jak se říká o těch homosexuálech, že jsou hodně kreativní a jak nemaj ty vztahy a nemaj ty rodiny a jdou hodně do tý kariery, tak myslim si, že to je hodně vidět, že jsou na těch hodně kariérních postech, v médiích a obecně v podnikání jsou hodně úspěšní. A myslim si, že tahle inspirace nebo tohle prostředí mi přijde mnohem

víc fascinující než nějaký peníze prostě. ... dostat se do úplně nevídaného prostředí, do kterýho se normální člověk prostě nedostane a to prostředí ti prostě vyrazí dech.

A: Tihle chlapi jsou ti, co ti teda platěj?

M: No, ne jakoby prioritně. Určitě bych si jim nikdy neřekl o peníze teda. Ale třeba potom něco proběhne a jsou dvě hodiny ráno a oni třeba ráno vstávají do práce a pak tě pošlou taxíkem domů, ale nemaj drobnější peníze jak třeba dvoutisícovku, tak mi daj tu dvoutisícovku, že si za to mám něco koupit. Je to docela vtipný, ale ve svý podstatě je to svět, kterej ... normální člověk si prostě ani neuvědomí, že něco takovýho vůbec existuje, ale prostě to existuje, ty lidi jsou prostě někde úplně jinde a ten svět je trošku.... Oni tihle bohatí, hodně bohatí podnikatelé jsou tak trošku skrytý, že oni si udržujou takovou tu anonymitu a je to pro mne něco úplně nevídanýho, neslýchanýho jako pro normálního člověka, kterej žije z normálních médií, tak je to prostě úplnej osmej div světa.

A: A ty chlapi to jsou, jak jsi říkal kariéristi, a jsou mezi nima i tátové od rodiny, který žijou v utajení?

M: Myslím si, že ne, že jsou to většinou lidi, který fakt jakoby třeba maj i nějakýho partnera a s tím třeba partnerem pořádaj nějaký takovýhle sexuální akce, kde se sejde třeba parta pěti šesti, kterejm je kolem dvaceti a ty kluci jsou všichni takový, že vypadaj , jak z nějakýho pornofilmu, jsou takový prostě ... takový kluky, který na ulici prostě normálně nepotkáš... Je to vidět, že to je takovej luxus v luxusu.

A: Kolik jim tak je přibližně?

M: Třeba kolem čtyřicítky, do pětáctyřiceti.

A: Ti teda spolu žijou v nějakým dlouhodobým partnerským vztahu?

M: Jo, přesně tak. Myslím si, že je to pro ně nějaký takový zpestření toho

sexuálního života. Oni spolu třeba žijou, ale mají na druhou stranu nějaký oficiální milence, který před sebou netají. A pak pořádají čas od času nějaký takovýhle session. Kde se sejde parta pěti kluků, který jsou fakt jak vystřižený z nějakého pornofilmu a prostě dějou se úplně neuvěřitelné věci, kde je od spousty alkoholu přes spoustu drog. Je to takový trošku snový a člověk si pak z toho ani moc nepamatuje z toho večera.

A: Z těch drog, co tam je nejvíc?

M: No tak jasně, jako všude hlavně koks, jakoby kvalitní koks dovezený třeba z Ameriky a takhle... Koks je prioritní a pak nějaké skans, nějaké drahejší alkohol, prostě taková kombinace všeho a je to takový ... monstrozní akce, při který ty lidi jsou úplně jako mimo, ale zároveň si prostě užívají ten sex, je to prostě... Myslím si, že to ani nejde pořádně vysvětlit slovy.... Fakt omračující.

A: Ty sám jsi nikdy porno netočil?

M: Nenene.

A: A můžeš nějak naznačit nebo přiblížit, co jsi myslel tou „homomafií“?

M: No myslím si, že právě hodně vlivných lidí jsou jako homosexuálové a oni to třeba o sobě navzájem vědí, třeba přátelé se z toho důvodu, ale ve své podstatě to na povrch, do těch médií vůbec nepronikne. A myslím si, že to ... jak žiju v nějakém mediálním světě, jak jsem studoval ty obory a studuju ten obor, co studuju, tak že to je trošku lenost nějakých těch bulvárních médií, že pořád se omílají ty stejné témata. Všichni bulvární novináři jsou na těch party do devíti hodin, ale vůbec nevidí to jádro toho, co se tam ve skutečnosti děje. Hrozně omýlají všechno, co je tak jako na povrchu, co je evidentně čitelné, ale ve své podstatě, dějou se úplně neuvěřitelné a nehorázné věci v té naší společnosti. To je úplně.... Fakt myslím si, že by si na tom všichni pěkně pomlsli... No je to takový veřejný tajemství. Myslím si, že spousta lidí to ví, ale na druhou stranu to nikdo do těch médií nešíří.

Příloha č. 4

Rozhovor jsem dělala s policistou Prahy 1, Petrem, který se aktivně podílí na represivních akcích. Jméno je změněno a záměrně není uvedena jeho pozice z důvodu zachování anonymity. Petr si nepřál, aby byl rozhovor nahráván, dovolil mi však dělat si poznámky a v upravené podobě pak uveřejnit témata, o kterých jsme hovořili.

Cílem tohoto rozhovoru bylo získat co nejvíce informací o přístupu Policie ČR k problematice mužské prostituce. Některé otázky se také týkaly reálného prostředí prostituční scény, postupu policie v různých situacích apod..

Prvním tématem byla Petrova pozice a činnosti s ní spojené v rámci pracovní náplně. Petr tedy je vrchním velitelem místního oddělení. Jeho práce a práce jeho kolegů spočívá v tom, že přijímají jednotlivé podněty od občanů, PČR, IZS týkající se Prahy 1.

Petr tedy nechodí do ulic, pouze ve výjimečných případech jako jsou např. „represivní“ akce.

Tyto akce byly naším druhým tématem. Náš hovor se točil převážně kolem akcí, které probíhají na Hlavním nádraží. Jednak proto, že to je nejčastější místo Prahy 1, kde k těmto akcím dochází, ale také proto, že Hlavní nádraží je s mužskou prostitucí spojeno velmi úzce.

Ptala jsem se, kdy k akcím dochází a na základě čeho jsou „organizovány“. Z rozhovoru vzešlo, že se neplánují příliš dlouhou dobu dopředu. Některé tedy jsou pořádány pravidelně z „preventivních důvodů“, jiné probíhají namátkově např. na základě častých stížností občanů na konkrétní

věci. Posledním důvodem jsou jakési mimořádné akce. V létě je těchto akcí víc, jelikož se venku pohybuje více lidí.

Na dotaz, jak často tyto akce tedy probíhají, jsem dostala odpověď, že v současné době to vychází přibližně na deset akcí do roka, tedy zhruba každý měsíc, což je podle Petrových slov doslova „nadstandard“, že takhle často se nikdy dříve tyto akce nekonaly.

Akce jsou zaměřené celkově na všechny skupiny lidí, které se na Hlavním nádraží pohybují. Není zde samozřejmě řeč o turistech, ani pracujících osobách. Jak známo, Hlavní nádraží je styčným bodem pro různé sociálně vyloučené skupiny, tedy pro osoby bez přístřeší, pro osoby zneužívající návykové látky a samozřejmě pro prostituuující osoby – hlavně muže. V současné době, díky okolnostem, je velmi těžké, někdy dokonce nemožné, rozpoznat, ke které skupině jedince patří. Mnohdy to bývá také tak, že jeho životní situace zahrnuje všechny tři jevy.

Tyto akce probíhají tedy tak, že na Hlavní nádraží a jeho oblastí „vtrhne“ několik uniformovaných policistů a začnou kontrolovat jednotlivé osoby, jejich doklady, důvod pobytu apod. Součástí akcí jsou tedy kontroly lidí, majetku a objektu. Cílem najít osoby hledané, osoby přechovávající omamné a návykové látky, najít ztracený majetek apod. Důraz se klade hlavně na boj proti drogám.

Tyto akce jsou zastoupeny lidmi nejen z řad různých policejních složek, ale také pracovníky OSPODu ad. Kontrolují se všechny osoby, které „vypadají podezřele“. Heslem těchto akcí je: „Co nejvíc, za co nejkratší čas.“

Problém s tímto spojený je fakt, že budova Hlavního nádraží spadá již pod Prahu 2. Jak probíhají podobné akce v rámci Prahy 2, Petr neví.

Mezi řádky lze tedy číst, že skrytým významem/cílem je: vytlačit

sociálně vyloučené skupiny obyvatel mimo centrum města. Toto je cíl převážně státní policie. Městská policie je tak trochu v opozici a snaží se tyto skupiny lidí „centralizovat“ do pravé části prahu před Hlavním nádražím. V této oblasti jsou mnozí zpravidla tolerováni.

V souvislosti s tímto jsem se ptala, jak se postupuje v případě, že při kontrole vyjde najevo, že není dotyčný plnoletý. Ptala jsem se z toho důvodu, chlapci, kteří utíkají z domovů, dětských domovů a jiných ústavů a kteří se pak dávají na dráhu prostituce, nejsou zpravidla plnoletí a mnohdy jim nebylo ještě ani 15 let.

Petr mi řekl, že za celou svou kariéru (přibližně 9 let) se setkal pouze s hrstkou těchto případů. V případech mladistvých chlapců, kteří jsou vedení v systému pro útěk z výchovného zařízení, je samozřejmě vyrozuměno příslušné zařízení a podáno hlášení na OSPOD.

Děti mladší patnácti let, kteří utekli z domova, jsou předáni rodičům. Těm, kteří nejsou vedení v systému jako „hledaní“ a nejsou ani v systému vypsání „předběžného pátrání“, a jsou kontrolováni nic nehrozí a nemohou být zadrženi, jelikož k tomu není důvod, za předpokladu, že již dosáhli 15. roku života a nedopouští se přestupku či přečinu.

O mladistvých dále Petr hovořil v kontextu situace, ve které se nacházejí, když přijíždí do Prahy. Jeho tvrzení se naprosto shodují s informacemi uváděnými v literatuře zabývající se touto problematikou, proto se tady jimi nebudu zabývat.

V kontextu útěku z výchovných ústavů, zmínil Petr jednu důležitou souvislost a to tu, že ve chvíli, kdy se hoši zapojují do různých struktur sociálně vyloučených skupin, bývá v některých případech na začátku někdo, koho již znají např. ze stejného ústavu.

Další věcí, co mě zajímala byla situace kontrol v barech, zkrátka zda-li dělají podobné akce jako na Hlavním nádraží i v restauracích, klubech apod. Záměrně jsem otázku zúžila na gay-bary, jež některé z nich bývají s mužskou prostitucí též spojeny.²⁵⁰ Co se týče gay barů, vzpomíná si Petr pouze Na jednu kontrolu v klubu Escape, kde bylo všechno v pořádku.²⁵¹

Na dotaz, jestli ví, zda-li se podobné akce dělají v gay klubech na Praze 2 Vinohradech, které jsou centrem homosexuálů a homosexuálního chování, a kde je vyšší riziko přítomnosti mladistvých, řekl, že neví, že s nimi příliš nespolupracují. Jediné, na co si vzpomíná, je, že kdysi probíhaly tyto kontroly v klubu Tempel (bývalé Pinocchio), které bylo téměř celosvětově známé díky vysokému počtu „levných“ prostituujících chlapců, kteří nebyli mnohdy plnoletí.

Dalším tématem, které jsme probírali, byla kriminalita spojená s prostitucí. Vzhledem k tomu, že je poměrně běžné okradání zákazníka prostituujícím mužem, ptala jsem se, jestli, popř. jak často dostává takováto hlášení. Zajímalo mě to také z důvodu toho, že v Berlíně se stále pracuje na tom, aby okradení zákazníci hlásili tyto přečiny a nestyděli se. (viz kapitola situace v Berlíně)

Petr mi potvrdil to, co jsem se domnívala, tj. že kriminalita – konkrétně zdrogování a následné okradení mužským prostitutem, v Praze vlastně problém není, jelikož není zaznamenávána.

Pochopitelně drobné krádeže a podobné věci zaznamenávány jsou, ale nejsou konkrétně spojovány s prostituujícími chlapci a muži.

250 Pro Prahu 1 se jedná o club Escape To Paradise a restaurace u Střelce – v obou zmíněných podnicích figurují mladí muži jako společníci; restaurace U Střelce dokonce nabízí i pokoje – dle Gay Prague map

251 Nutno dodat, že tento bar patří k „lepším“ gay barům a navštěvují jej zejména cizinci

Dalším tématem, na které jsem se ptala, byla aktivita a činnosti PČR v oblasti mužské prostituce, tj. jaký k tomu má přístup, jestli jsou organizovány nějaké akce spojené s kriminalitou související s mužskou prostitucí, jaká je spolupráce městských částí v oblasti mužské prostituce – konkrétně: je-li požadováno vytlačení podobných skupin z centra, jak se na tom ostatní městské části podílí či jak se k tomu staví.

Otázky jsem opět kladla na základě toho, co vím z Berlína o tom, jak to funguje tam a na základě informací od koordinátora Projektu Šance Lászla Sümegha.

Prvním mým dotazem bylo, zda –li PČR nějakým způsobem spolupracuje s Projektem šance, jestli třeba vytváří nějaké společné koncepce pomoci či čehokoliv jiného. Dozvěděla jsem se, že k žádné spolupráci mezi Projektem šance a PČR nedochází a že Petr ani neví, že něco takového existuje.²⁵²

Ke spolupráci městských částí mi Petr vyložil rozdělení Prahy. Pro PČR je Praha rozdělaná na Prahy I- IV, přičemž městské části Praha 1, 6 a 7 tvoří společně Prahu I.

Mezi těmito k žádné spolupráci nedochází a to z toho důvodu, že Prahy 6 a 7 jsou „čisté“, čili s nimi není co řešit. Spolupráce mezi městskými částmi Prahy 1, 2 a 3, které jsou spojeny s mužskou prostitucí a jejichž oblasti skutečně tvoří reálnou scénu mužské prostituce, taktéž dle Petrových slov není. Když jsem se ho ptala, jestli je to tedy tak, že jednotlivé městské části si každá jedou „na svém písečku“ a „přetlačují“ si mezi sebou jednotlivé skupiny osob, odpověděl mi, že v podstatě ano. V Praze převládá strategie: „ulovit pachatele, než se starat o to, aby nevznikl“. Tady si každý sedí na těch svých jistotách, financích, odměnách apod. Důležité jsou také výkazy o nějaké činnosti, nejlépe smysluplné a užitečné, ale jinak víc nikoho nezajímá.

Je to tak, jak říkáš. Jedni vytlačí bezdomovce, ti se přesunou jinam, tam je za

²⁵² Sídlo tohoto oddělení je o jednu ulici výš než StreetWorkCentrum Projektu šance.

měsíc vytlačí někdo jiný a přesouvají se zase zpátky. Prostě se přelévají.

Další otázku jsem pokládala na základě práce s názvem Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí²⁵³, v níž bylo uvedené, že v prvních sedmi měsících roku 2009 byly zaznamenány dva případy komerčního sexuálního zneužití dítěte. Ptala jsem se, co si o tom myslí, když je Praha a Česká republika, hlavně oblasti příhraniční, známé také díky dětské prostituci. Petr mi řekl, že s dětskou prostitucí se ještě nesetkal a to hlavně proto, že už je to natolik „ožehavé“ téma, že nespadá do jeho kompetencí, toto prý řeší kriminálka. Na to jsem navázala dotazem, jestli někdy přijal nějaké oznámení na podezření komerčního sexuálního zneužívání dětí. Prý nikoli.

Dále hovořil o tom, že si myslí, že pro Prahu není toto téma nějak příliš závažný problém. Domnívá se, že Praha v mnoha pohledech „umírá“. Nejenže už tolik „nefrčí“ mužská prostituce, ale ani v bordelech už to není žádná sláva. Kdysi byli narvané k prasknutí cizinci a nyní už nic. Několik jich už zkrachovalo a budou prý přibývat. Podle Petra jsou již „lukrativnější“ jiná města a jiné státy.

253 Institut pro Kriminologii a Sociální Prevenci . *Národní institut dětí a mládeže MŠMT : Národní registr výzkumů o dětech a mládeži* [online]. 2009 [cit. 2011-11-03]. Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí. Dostupné z WWW: <http://www.vyzkum-mladez.cz/registr_detail.php?kod=<=CZ&id=252>>. (str. 39)